

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலை ஆதீனம் மஹாவித்துவான்,
ஆறுமுகசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

தலயாத்திரைப்பொதுவிதி,
காசிமான்மியம்.

இவற்றுடன்

காசி, இராமேசுவர யாத்திரை

விளக்கமுஞ் சேர்த்து,
பறங்கிப்பேட்டை - நம்பி,
தெய்வநாயக முதலியாரவர்கள்
அநுமதிப்படி,
வித்துவான் திருமயிலை
வி. சுந்தர முதலியாரவர்களால்

சென்னை:
ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
[இரண்டாவதுபதிப்பு.]
விலை அணா-6.
1908.

உ

கணபதி துணை.

வரலாறு.

ஸ்ரீகாந்தத்தில் சனற்குமார சம்மிதையில், மலயாத்திரி முதல் இமயாத்திரிபரியந்தம் தனித்தனி கண்டங்களாகவும், பதுமம், இலிங்கம் முதலிய புராணங்களில், ஒரோர் பிரகரணங்களாகவும், கண்டமாகவும், பாரதமுதலிய இதிகாசங்களில் பிரகரணங்களோடு சேர்த்தும் ஆரிடம், தைவிகம், காணம், சுவாயம்புவ முதலிய தலங்கள் கூறப்படுவனவாம். இன்னும் ஸ்ரீகாமிக வீராகமமுதலிய சைவாகமங்களினும் ஆரிடாதிகள் பொதுமையாயும் சுவாயம்புவங்கள் சிறப்பாயுங் கூறப்படும்.

அவற்றுள், ஆரிடத்துக்கு காணமும், காணத்துக்குச் சுவாயம்புவமும், ஒன்றுக்கொன்று விசேடமுடையது. ஆரிடம், இருடிகளாற் பூசிக்கப் பட்டதென்றும், தைவிகம், தேவர்களாற் பூசிக்கப் பட்டதென்றும், காணம்,கணங்களாற் பூசிக்கப் பட்டதென்றும், சுவாயம்புவம், சிருட்டிகாலத்து உலகுக் கனுக்கிரகிக்கும்பொருட்டுச், சிவபிரான் சாதாக்கியப் பகுப்பாய்ச் சோதிமயமான திவ்விய விலிங்கமாய்த் தோன்றி பஞ்சமந்திர தநுவா யெழுந்தருளி யிருக்கு மிடமென்றும் அவற்றின் காரணமும், அந்நூல்களிற் கூறப்படும்.

அச்சுவாயம்புவங்கள், குருக்ஷேத்திரம், நைமிசம், புட்கரம், விரசைமுதலிய தலங்களில், சரஸ்வதிமுதலிய திவ்விய தீர்த்தங்களோடிருத்தலின், தீர்த்தயாத்திரையில் தீர்த்தவிதியோடுஸ்நானஞ்செய்தற்கு, வாசத்பதி முதலியோர்செய்த தீர்த்த சிந்தாமணி முதலிய நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட தீர்த்த யாத்திரையோடு கூடிய தலயாத்திரைப் பொதுவிதியும், ஸ்ரீ காசி சுவ்யாயம் புவங்களுள்ளும், முத்திக்ஷேத்திரங்களெல்லாவற்றுள்ளுஞ்சிறந்த விவேகமுத்திக்ஷேத்திரமாதலின், அதனையடைந்து, நியமத்தோடுவசித்து விடடைதற்குவழியாகநாகேசுரர்செய்த திரித்தலிசேது, சுரேசுராசாரியர் செய்த மிருதி மோக்க நிர்ணயம்; காசிமான்மியம் என்னும் இவைகளினின்றெடுத்துச் சங்கிரகித்த இக்காசிமான்மியமும் ஆகிய இவ்விரண்டும், ஈண்டு யாத்திரைசெய்வோர்க்கு உபயோகமாக இயற்றப்பட்டன. இப்பொதுவிதி, யாத்திரைசெய்வோர்க்கு, தீர்த்தவிதி செய்தற்குப் பயன்படுதலேயன்றி, இச்சுருங்கிய காசி மான்மியமும் கலாவதிக்குக் காசிப்படம் சன்மாந்தர வாசனையால், அதன் மான்மியத்தை விளக்கினாற்போல, புராணநூல் வல்லவரல்லாத புண்ணிய பரிபாகிகட்குக் காசிமான்மியத்தைப் புலப்படுத்துமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

ஸ்ரீ சைவாகமத்திற் கூறப்படும் சுவாம்பயுவத்தலங்களின் மூர்த்திகள்.

ஸ்ரீ காசியில் விசுவேசுரரும்,
,, பிரயாகையில் சோமேசரும், (சோமேசர் யமுனையின் தென் கரையில்.)
,, நைமிசாரணியத்தில் தேவதேவேசரும்,
,, கயாவில் பிரபிதாமகரும்,
,, குருக்ஷேத்திரத்தில் தாணுவும், (அம்மூர்த்தி, அதின்வடக்கில் தாணுதீர்த்தக்கரையில்.)
,, பிரபாசத்தில் சசிபூடணரும், (பிரபாசம் புட்காரத்துக்குமேற்கு துவாரகைமார்க்கத்தில்.)
,, அட்டகாசத்தில் மகாநாதரும்,
,, புட்கரத்தில் இரசோகந்தரும், (புட்கரம் டில்லிக்குக் கிழக்கு.)
,, உச்சினியில் மகாகாளரும், (மகாகாளம் ஒங்காரத்திற்கு மேற்கு)
,, சங்குகர்ணத்தில் மகாதேசரும்,
,, கோகர்ணத்தில் மகாபலரும், (கோகர்ணம துளுவத்தில்.)
,, உருத்திரகோடியில் மகாயோகியும்,
,, கேதாரத்தில் ஈசானரும், (கேதாரம் பதிரிகாசிரமத்தைச் சேர்ந்தது இமாலயத்தில்.)
,, இமாலயத்தில் உருத்திரரும், (இமாலயத்தில் கேதாரமல்லாமல் இரண்டு தலமுண்டு. அவற்றுள் இஃதொன்று.)
,, வைரவத்தில் வைரவரும்,
,, பத்திரவடத்தில் பத்திரரும்,
,, கனகலத்தில் உருத்திரரும், (கனகலம் அரித்துவாரதிலிருக்கின்றது.)

,, தேவதாருவனத்தில் தண்டியும்,
,, திரிசந்தியில் ஸர்த்துவரேதரும்,
,, ஏகாம்பரத்தில் கிருத்திவாசரும், (ஏகாம்பரம் காஞ்சி.)
,, காஸ்மீரத்தில் விஜயரும்,
,, பூதேசத்தில் பஸ்மகாயரும்,
,, சப்தகோதாவரியில் வீமரும், (ஸப்தகோதாவரி காக்கை நாடு சமீபம்.)
,, கைலாசத்தில் திரிபுராந்தகரும்,
,, ஏமகூடத்தில் விருபாக்ஷரும், (விருபாக்ஷம் அம்பை.)
,, இமத்தானத்தில் கங்காதரரும்.
,, விரசையில் திரிலோசனரும், (விரசை உத்கலதேசத்தில்.)
,, நேபாளத்தில் பசுபதியும்,
,, அமரேசத்தில் ஓங்காரரும், (ஓங்காரம் காண்டுவாவுக்கு மேற்கு.)
,, அரிச்சந்திரத்தில் அரருமென இவர்
,, ஸ்ரீசயிலாதிகளில் இம்மூர்த்திகளேயன்றி இன்னும் பல மூர்த்திகளுங் கூறப்படுகின்றன.

உ

சிவமயம்.

தலயாத்திரைப் பொதுவிதி.

சமதமாதி சற்குணசாதன யுக்தரான புருடர்களுக்குக் காமியமாயும், நிட்காமியமாயும், யாகபலனுக்கு விசேடமாய பலன்களைக் கொடுக்கும் பரம புருடார்த்தமென்று மிருதி, புராணம், இதிகாசமிவைகளிற் கூறப்படுந் தீர்த்தயாத்திரையோடு கூடிய தலயாத்திரைப் பொதுவிதி கூறப்படுகின்றது. சமமென்றது - அந்தக்கரணங்களை இந்தியங்களிற் செல்லாமல் நிறுத்துதல். தமமென்றது - இந்தியங்களைச் சத்தாதி விடையங்களிற் செல்லாமல் நிறுத்துதல். ஆதிபதத்தாற் சிரத்தை முதலியனவும், சற்குணமென்றதனால் இயமநியமங்களுள் ஏற்பனவும் கொள்க. தீர்த்தயாத்திரைப் பொதுவிதி யென்னாது தீர்த்தயாத்திரையோடு கூடிய தலயாத்திரையென்றதெற்றுக்கெனின், கங்கை முதலிய திவ்விய நதிகளில் ஸ்நானஞ் செய்தல் காசி முதலிய திவ்வியத் தலங்களில் விசேடமாதல் பற்றி யென்க.

அதிகாரிகள்.

யாத்திரைக்குரிய அதிகாரிகள் யாவரெனின், பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாரும், பிறரும் அதிகாரிகளாவர்.

இவருள், வேதாதிகாரிகள் மூவர். அவருள் பிரமசாரிக்குக் குரு அநுமதிப்படி அதிகாரம்; கிரகத்தருள், ஏக்ஞாதி

காரிக்குப் பத்தினியோ டதிகாரம்; அனதிகாரிக்கும், வேதாதி காரியல்லாத கிரக்த்தனுக்கும் பத்தினியோடதிகாரம்.

அனதிகாரியென்றது ஸ்மார்த்தாக்கினிக் கதிகாரியாய், சிரௌதாக்கினிசெய்யும் யோக்கியதை யில்லாதவனே.

பிராயச்சித்தத்தின்பொருட்டு யாத்திரை செய்கிறவனுக்கும், அபத்தினிகனுக்கும், பத்தினியில்லாமலும் அதிகாரம். பிராயச்சித்தனவான், மதுபானுதிகள் அறியாதுசெய்து அதனுல் நீக்கப்பட்டுத் தலயாத்திரை செய்வோன்.

விதந்துவுக்குப் புத்திரன் முதலானவர்கள் அநுமதிப்படியதிகாரம்.

தலங்களிலும், தீர்த்தங்களிலும் ஐந்திராத்திரி வசிக்கவென்று காத்தியாயன சூத்திரத்தில் கூறப்படுதலினுல், சந்நியாசிகளுக்கு மதிகாரம்: பிரமநிட்டனுக்கு அதிகாரமில்லை. பிரமநிட்டனென்றது அச்சந்நியாசிகளில் நிட்பிரபஞ்சசமாதிநிலை பெற்றவனே.

சிவஞானபோதத்து "ஆலயந்தாமு மரனெனத்தொழுமே" என்று இருத்தலானும், சூதசம்மிதையில் காசி முதலிய முத்திக்ஷேத்திரத்தில் வாசஞ்செய்யும்படி விதித்திருத்தலானும், முமுட்சுக்களுக்கு மதிகாரம்.

முமுட்சுக்களை வேறுகூறவேண்டிய தென்றுக்கெனின், வைதிகத்தில் துரியன், அவதூதன், பரமாம்சன் என்னும் வித்துவத் சந்நியாசிகள் மூவருமொழித்துக் குடீசகன், வகூதகன், அம்சனென்னும் விவிதிச்சா சந்நியாசிகள் மூவரும், க்ஷத்திரிய வைசியருள் தண்டக் கிரகணத்துக் கதிகாரமில்லாதவராய் விவிதிச்சா சந்நியாசத்தி லிருப்போரும், பெண்களுள் சூத்திரர்களில் சுகிர்தவசத்தால் சித்தசுத்தி யெய்தினே

ரும், சிரௌதிகளில் நிட்காமியயாகஞ் செய்வோரும், முமுட்சுக்களாய் அடங்குவரேனும், சத்தினிபாத சிங்கிகளான சிவாச்சிரமிகள் அடங்காமையின் வேறு கூறப்பட்டது. வித்துவச்சந்நியாசிகள் மூவரும் பிரமஞானம்வந்து துறந்தசாத்தியராதலின் முமூட்சுக்களினின்றும் வேறுபிரிக்கப்பட்டனர். சிவாச்சிரமிகளென்றது விசேடம்பற்றிச் சிவதன்மணி தீக்கைக்கதிகாரிகளாய்ப் பிரமசரியங் கிரகத்தம் சந்நியாசம் இவைகளில் நிற்போரை.

யாத்திரை நியமம்.

தீர்த்தயாத்திரைசெய்வோன், முதனாள் ஏகவாரம் அவிசு புசித்துப் பிரமசரியாதி நியமமுடையவனுயிருந்து, மறுநாள் முண்டனஞ்செய்து, விநாயகர் முதலிய இட்ட தேவதைகளைப் பூசித்து, நெய் முக்கியமான கிருதச்சிராத்தத்திற்குரிய தைவதபார்வனஞ்செய்து அன்று உபவசியாய், நல்ல முகூர்த்தத்தில் அபராத்திரியில் பழம், வஸ்திரம் முதலியவற்றை உத்தானஞ்செய்யக்கடவன். உத்தானஞ் செய்யுங்கால், தானிருக்கின்ற கிராமம் வலமாக ஒரு குரோசத்தில் சமீபக்கிராமத்தை யடைந்து, மறுநாள் கிருதச்சிராத்தஞ்செய்த கிருதசேடத்தோடு பாரணஞ்செய்து, அன்றங்கிருந்து புறப்படக்கடவன். இக்கிருதச் சிராத்தம் ஆறுபார்வண முடைத்தேனும், தீர்த்தச்சிராத்தமன்று; விருத்திச் சிராத்தமேயாம்.

நியமவான் உபவாசதினத்திற் புறப்படலாம். உறுப்பு: சம்யமம், உபவாசமென விரண்டு. அவற்றுள் சம்யமமாவது-ஏகவாரபோசன முதலியன; உபவாசமாவது - போசனமின்மை முதலியன. முதனாட்சம்யம மில்லாதவன் மறுநாள் உபவாசஞ்செய்தல் உடன்பாடன்மையின், ஈண்டு நியமவா

னென்றது,முதலுள் ஏகவார போசனமுதலிய சம்பமமுடை யானை. சம்யமத்திற்குரியவன் உபவாசத்திற் குரியனாதலின் அத்தினம் அவனுக்கு உபவாசதினமாயிற்று.

குரு சுக்கிரர்களுடைய அத்தமயத்தினும், சாந்திரமான அதிகமாசத்தும், சன்மநட்சத்திரத்தும், யாத்திரைப் பிரயாணமாய்ப் புறப்படலாகாது, கோதாவரியுங் கயாவும் அல்லாவிடத்து.

யாத்திரைநியமம் பண்ணிக்கொள்ளும்பொழுது, இடையில் எவ்வளவு தீர்த்தயாத்திரை செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு தீர்த்த யாத்திரையையும் உத்தேசித்துச் சங்கற்பஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும்; உத்தேசித்த தீர்த்தமன்றி வேறுதீர்த்தங்கட்குச் சென்றால், பாதியாத்திரைப்பலன் வருமாதலால். தீர்த்தம் தலவிசிட்டமாதலால் தலவிசேடம்பற்றிச் சங்கற்பஞ் செய்யவேண்டும்.

கூலிவாங்கிக்கொண்டு பிறன்பொருட்டு யாத்திரை செய்பவனுக்கும், பரான்னபோசனத்தால் யாத்திரை செய்பவனுக்கும் பதினாறி லொருபங்குபலன்.

ஒருவனுக்கு அன்னங்கொடுத்து யாத்திரை செய்வித்தால், யாத்திரை செய்பவனுக்கு அதிகமாக நாலுபங்கு அன்னங் கொடுத்தவனுக்குப் பலன்.

சிட்டனுக்கு அன்னங்கொடுத்து யாத்திரை செய்வித்தவனுக்கு எண்மடங்கு யாத்திரைப்பலன்.

குடை செருப்பின்றி நடந்து யாத்திரை செய்பவனுக்குப் பூரணபலன். அவற்றோடு செல்பவனுக்கு முக்காற்பங்கு பலன். கோயானத்துங் குதிரையிலுஞ் செல்பவனுக்குப் பலனில்லை. நரயானத்திற் செல்பவனுக்கு அரைப்பங்கு பலன்.

அசத்தனாகிற் பூரணபலன். இரண்டுகாலமும் போசனஞ் செய்தால் காற்பங்குபலன். பிரதிக்கிரகஞ் செய்பவனுக்குப் பலனில்லை.

ஏழை வேறுவழியால் சீவித்தல் கூடாவிடத்துப் பிரதிக்கிரகஞ்செய்யலாம்; கெட்டவழியால் யாசித்தபொருள் குற்றமாம்.

பிராமணனுக்கு நாவாயின்றி நதியைக் கடத்தல் கூடாதவிடத்தன்றி, தீவாந்தரங்களில் நௌகாயாத்திரை செய்வது குற்றமாம்.

ஓர் யாமத்திற்குரிய நௌகாயாத்திரை குற்றமில்லை. அங்கம், கலிங்கம், சவுராட்டிரம், மிலேச்சம் முதலிய தேசங்கள் யாத்திரைக் குரியனவல்ல. தீர்த்தப்பிரதேசங்களிற் செல்லுங்கால் அவை மார்க்கத்தில் வருமாகிற் குற்றமில்லை.

யாத்திரைசெய்யும் மார்க்கத்தில் தீர்த்தவிசேடந் தலவிசேடமிருந்தால் அங்கும் யாத்திரை செய்யவேண்டும். கங்கையொழிந்த தீர்த்தங்களை நருமதை முதலிய தீர்த்தங்களில் நினைத்தல் கூடாது.

ஸ்நானஞ்செய்யும் நதியின் அக்கரையில் தீர்த்த விசேட்மிருந்தால் ஸ்நானஞ் செய்யாமற் போகக்கூடாது. தலவிசேடங்களுக்கு மப்படியே. சரஸ்வதிக்கு இக்கரையிலேயே ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும். அதற்குஇருகரையிலும்தீர்த்தவிசேடமிருந்தால், அவ்விரண்டிடத்தும் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். ஏனையநதிக்கும் இவ்வாறென்றறிக.

யாத்திரைசெய்வோனுக்குக் காமக்குரோதமின்மையும், பரநிந்தை செய்யாமையும், பொய் சொல்லாமையுமே யன்

றிச் சிவநாமகீர்த்தனஞ் செய்தலும், சிவசரித்திரங்களை ஓது தலும், இயன்றளவு சற்பாத்திர தானமும் என இவை முக்கியமான அங்கங்கள்.

இடையில் சூதகம் நேரிட்டால் ஒரூரை யடைந்து அங்கு வசித்து, சூதகநிவர்த்தியின்மேல் யாத்திரை போகவேண்டும்.

பிராதக்காலத்தில் ஸ்நானமில்லாமலும் ஆந்நிகங்கள் செய்யாமலும் போகலாகாது. காலைச் சந்தியாவந்தநம் மத்தியானத்தும், மாத்தியாநிகம் சாயாநத்தும் நழுவும்படி போதல் குற்றமாம். யாத்திரை, திருவிழா, தீர்த்தம்முதலிய விடங்களில் தீட்டில்லையேனும், சண்டாளர் முதலியோர் பரிசத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும்.

உத்தேசித்துச் சங்கற்பித்த தலங்கள் இடையில் யாத்திரை செய்யாதொழியின், அச் சங்கற்பப்படி செய்யாமையால் வருங் குற்றத்திற்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்யவேண்டும். மத்தியில் இறந்தவன் புண்ணிய லோகத்தை யடைவன். நம்பிக்கை யில்லாதவனுக்குப் பலனில்லை.

புதிதாக யாத்திரைசெய்வோன் விகிதகாலங்களிலன்றி, நிஷேதகாலங்களில் தீர்த்தங்களில் மனப்பூர்வமாய்ப் போகலாகாது.

யானத்தில் வருகின்றவன் தலவிசேட தீர்த்தவிசேடங்களை யடைந்து தரிசித்தமாத்திரத்தில், யானமிழிந்து நமஸ்காரஞ்செய்து, பின்பு பாதசாரியாய் நடந்து, தீர்த்தக்கரையை யடைந்து, வஸ்திரத்தோடு ஸ்நானஞ் செய்து, வபனத்தின் பொருட்டுச் சங்கற்பித்து, வபனஞ்செய்து, பின்பு பன்னிரு கால் மூழ்கி, மிருத்திகாஸ்நானம் மந்திரவத்தான அகமருடண

ஸ்நான மிவைகள் செய்து, தீர்த்ததர்ப்பணம், தீர்த்தச் சிராத்தஞ்செய்து, அன்று தலதரிசனமும் உபவாசமுஞ் செய்யக்கடவன். பாதசாரிக்கு மீதொக்கும். உபவாசத்திற் கசக்தன் நத்தபோசனஞ் செய்யக்கடவன்.

இவ்வாறு நியமத்தனாய் ஸ்நானம், தரிசனம் செய்து, மூன்றிராத்திரி தலவாசஞ் செய்தவன் எல்லாப் பாவங்களி னின்றும் நீங்குவன்

தீர்த்தத்தை யடையும்போது உட்ணீடம், ஆயுதம், கங்கணம், உத்தரீயம் முதலிய நீக்கி விநீதவேடனாயும், தலத்தை யடையும்போது ஸ்நானயுக்தனாய், விபூதி, உருத்திராக்கமணிந்து விநீதவேட முடையனாயுஞ் செல்லவேண்டும். விநீத வேடம் - இடம்பமில்லாத வேடம்.

கங்கண மென்றது கரபூடணத்தை : யாத்திரையின் பொழுது தரித்துக்கொள்ளும் காஷாய முதலியவற்றுள் ஒன்றாய இரட்சாபந்தத்தை யன்று.

முண்டனவிதி.

தீர்த்தயாத்திரை செய்வோன், தான்செய்யும் முக்கிய காரியங்கட்குச் சுத்தியாக, அக்கினியாதானம், சோமபானம், தீட்சை இவைகட்குப்போல, விசேடதீர்த்தங்களில் வபனஞ் செய்யவேண்டும். வபனம் முண்டனம் இரண்டிற்கும் ஈண்டொருபொருள்.

விசாலம், புட்கரம், கயா, விரசை இவைகளில் முண்டனமில்லை.

, வபனசங்கற்ப முதலிய சங்கற்பங்களில், காமியவான் காமியமாயும், நிட்காமியவான் நிட்காமியமாயுஞ் சங்கற்பஞ் செய்யவேண்டும்.

முண்டன உபவாசங்கள், சுவர்க்காதி காமியபலனை உத்தேசித்தவனுக்கும், பிராயச்சித்தத்தின்பொருட்டு யாத்திரை செய்பவனுக்குமேயன்றி, நிட்காமிய கன்மிக்கில்லை. அதனால் வெகுதிர்த்தங்களில் சிட்டாசார மின்றென்பர்; அது பொருந்தாது. எல்லாத் திர்த்தங்களிலும் இவ்விதி செய்கவென்று தேவலர் கூறுதலாலும், விசேடதிர்த்தங்களில் செய்கவென்று அபியுக்தவசன மிருத்தலாலும்.

தைமாதத்தில் எல்லாத் திர்த்தங்களும் பிரயாகைக்கு வருதலால் சருவதிர்த்தமென்று பெயர் கூறவேண்டுதலின், முண்டன உபவாசங்கள் பிரயாகை மாத்திரத்திற்கே யென்பர்.

மற்சியபுராணத்தில் எல்லாப் பாவங்களைப் போக்குகின்ற திர்த்தங்கள் வேறிருக்கின்றனவென்று பிரயாகைப் பிரகரணத்தில் அவைகளைச் சருவதிர்த்தமெனக் கூறுதலினாலும், தேவலர் வெகு வசனத்திற்கு அநுபபத்தி வருதலினாலும் அதுவும் பொருந்தாது.

அவ்வாறன்றி, கங்கை, பிரயாகை, பிதா, மாதா, குரு இவர்களது மரணம், ஆதானம், சோமபானம் ஆகிய ஏழிடங்களில் வபனஞ்செய்கவென்று கூறும்வசனத்தில் பிரயாகையுமொன்றாய், பிரயாகையல்லாத கங்காதிரத்து வபனஞ் செய்யலாமென்று சித்திக்கப்பட்டது. பிரயாகை, திரிவேணி இரண்டுமொன்று. பிரயாகை பஞ்சக்குரோச பரிமாணமும், அதில் திரிவேணி இருபது தநுப்பிரமாணமு முடைத்து.

பிராயச்சித்தனுக்கும் விதவைக்கும் சிகையோடு முண்டனம். இழிந்த சூத்திரனுக்கு மப்படியே.

வடக்குப்பார்த்தேனும் கிழக்குப்பார்த்தேனு மிருந்து, பிதாவில்லாதவன் இடதுபக்கமுதலாகவும், உடையவன் வலது பக்க முதலாகவும் முண்டனஞ் செய்யவேண்டும். முதலில் முகவாயும், இரண்டாவது கஷ்கமும், மூன்றாவது சிரசுமாக வபனஞ் செய்யவேண்டும்.

சந்நியாசிகள் ஓரிருதுவின் முடிவில் பூரணையில் வபனஞ் செய்பவராதலால் தீர்த்தத்தி லாசிரமில்லை. சடாதாரிக்கும் வபனமில்லை.

ஆகிதாக்கினிகள் பூரணையல்லாத காலத்துத் தீர்த்தத்தில் வந்தால், மாதா பிதா இவர்கள் மரணத்து நியமமின்றிப் பண்ணிக்கொள்வதுபோல வபனஞ் செய்வார்கள்.

பிரயாகையில் பிராயச்சித்தனல்லாத சத்தியவான், கன்னிகை, பிதாவையுடையவன், சுமங்கலிகள், கருப்பிணியின் பதி இவர்களும் முண்டனஞ் செய்யவேண்டும். சுமங்கலிகள் இரண்டங்குலஞ் சேதித்து வேணிதானஞ் செய்வர். கேசத்தைச்சார்ந்து பாவங்க ளிருக்கின்றன; அதனாற் கேசவபனஞ் செய்கவென்று பிரபாசகண்டத்திற் கூறுதலின், கேசங்களைச் சேர்த்துப் பிடித்து நுனியிலிரண்டங்குலஞ் சேதிக்கவேண்டும். திவோதாதியத்தானும், பிராயச்சித்த பிரகரணத்தில் கூறுமிருதியின் பின்பாதியானும், சுமங்கலிகட்குக்கேசவபன மிவ்வாறேயாம்.

தேசாசாரத்தில் முண்டனஞ் செய்வாருமுளர். எந்தத் தேசத்தி லெதற்குப் பரம்பரையான சிட்டாசார மிருக்கின்றதோ அதை அவ்வாறு செய்தல் உசிதமாதலின் அவர்க்கது

விதியேயாம். வேணிதானஞ் செய்யும்பொழுது சுமங்கலிகள் நாயகனேடிருந்து அவனுக்குச் சுபத்தை விரும்பியே செய்ய வேண்டும்.

பிரயாகை முண்டனம், குருக்ஷேத்திரத்தில் ஆயிரம் பாரம் சுவர்ணத்தைச் சூரிய கிரகணத்தில் தானஞ்செய்த பலனைக்கொடுக்கும். வேணிதானஞ்செய்த சுமங்கலிகளு மவ்வாறான பலனை யடைவர். யுவதிகள் புத்திர சம்பத்தையு மடைவர்.

சோதிட நிடேதகாலத்து,வபனம் பிரயாகையிற் செய்யலாம். விசேட தீர்த்தங்களுக்கு மீதொக்கும்.

ஸ்நானவிதி.

ஸ்நானம் நித்தியம், நைமித்திகம், காமியம் என மூவகைப்படும். அவற்றுள் தீர்த்த யாத்திரையில் செய்யும் ஸ்நானமும் நைமித்திகமெனப்படும். இதற்குக் கோதானுதிகளு மங்கங்கள்.

மகாதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்யுங் காலங்களாவன : அயனம், அமாவாசை, பூரணை, மாசப்பிறப்பு, சங்கிராந்தி, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், அர்த்தோதயம், மகோதயம் முதலியனவாம்.

தைமாதச் சங்கிராந்தியில் கங்காசாகரத்தும், மாசிமாதத்தும் அம்மாதத்து சுக்கிலபட்ச சப்தமியில் பிரயாகையிலும், கார்த்திகைமாதத்தும் அம்மாதத்துப் பர்வத்திலும் புட்கரத்தும், அர்த்தோதய மகோதயங்களில் சேதுவிலும் ஸ்நானஞ் செய்தல் விசேடமெனப்படும். குருக்ஷேத்திரத்தில் தினங்

தோறும் மத்தியானத்தில் தானுதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தல் விசேடம். மூவுலகத்தும் வியாப்பியமாயிருக்கும் பிரமாவினால் சிருட்டிக்கப்பட்ட தீர்த்தங்களில், நைமிசாரணியத்து பூமியிலுள்ள தீர்த்தமும், புட்கரத்துச் சுவர்க்கத்திலுள்ள தீர்த்தமும், குருக்ஷேத்திரத்தில் மூவுலகின்கணுள்ள தீர்த்தமும் வியாபித்திருக்கின்றன: ஆதலால் அம்மூன்றும் பாரதத்து விசேடமெனப்பட்டன.

அயோத்தியில், கார்த்திகைமாத வுதயங்களில் கோப்பிரதாரம் விசேடம். அது ஸ்ரீஇராமர் சுவர்க்கமடைந்தவிடம்.

மதுரையில், ஆனி ஆடியில் சுக்கில துவாதசியிலும், ஐப்பசியில் சுக்கிலபட்ச யமத்துவிதியையிலும் யமுனாஸ்நானம் விசேடம்.

மாயாபுரியில், வைகாசிமாத உதயங்களிலும், புரட்டாசிமாதக் கிருட்டிணபட்ச சதுர்த்தசியிலும், ஆடி, கார்த்திகையிவைகளில் துவாதசியிலும் கங்காஸ்நானம் விசேடம்.

காஞ்சியில், மாசிமாத உதயங்களில் சருவதீர்த்தத்து ஸ்நானம் விசேடம்.

துவாரகையில், புரட்டாசிமாதம் மாளயபட்சம், கோமுதி சங்கமத்து ஸ்நானம் விசேடம். கோமுதியில் சந்திரபாகை, கமலையென்னு மிரண்டு நதிகள்கூடச் சங்கமமாகின்றன.

கங்கைக்குக்கங்காபுட்கரமும்,கோதாவரிக்குக்கோதாவரிபுட்கரமும்,கிருட்டிணைக்குக்கிருட்டிணைபுட்கரமும்விசேடம். துங்கபத்திரையில் தக்ஷிணாயன புண்ணியகாலம் விசேடம்.

மகாதீர்த்தங்களில் சலமெடுத்துச் சவுசஞ் செய்யவேண்டும். தீர்த்தமல்லாத சலமென்பாருமுளர். இரசச்சுவலைகள்

தீர்த்தமெடுத்தன்றி மகாதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்யலாகாது.

புதிதாகச்சென்ற தீர்த்தத்தில், மலமாசமானாலுந் தீர்த்தவிதியோடு ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும்.

முன்வந்த தீர்த்தத்தில் பத்துமாதஞ் சென்று பின்வந்தால் தீர்த்தவிதியோடு ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும்.

கங்கையில் ஸ்நானஞ் செய்யுங்கால், ஆமை, மற்சம், அன்னம், நீர்க்காக்கை, முதலை, தவளை இவைகளை மாவினாலாவது, வெள்ளி-சுவர்ணங்களாலாவது செய்து, கங்கையைப் பூசித்து, நமஸ்கரித்து விடும்போது பழம், புட்பம் இவைகளோடு விடவேண்டும். இது சங்காதரிசனம்.

இம்மாதத்தில், இப்பக்கத்தில், இத்திதியில், இக்கோத்திரத்தனாகிய இன்ன பெயரையுடைய நான், இன்ன காரியத்தின்பொருட்டு ஸ்நானஞ் செய்கிறேனென்று சங்கற்பித்து ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். நாலாம் வருணத்தார்க்குக் கோத்திரமில்லை. வண்ணக்கன், வளவேசன் முதலிய குடிப்பெயருடையார், அப்பெயரைக் கோத்திரமாக வழங்குதலுமொன்று.

மாதா, பிதா, மனையாள், சகோதரன், இட்டன், குரு என்னு மறுவருள், எவர்களை யுத்தேசித்து ஸ்நானம் பண்ணினாலு மெட்டிலொருபங்கு ஸ்நானபலனவர்களை யடையும்.

ஒருவரைப்போலப் பிரதிகிருதிபண்ணித் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வித்தாலும், எட்டிலொருபங்கு ஸ்நானபலன் அவருக்குக் கிடைக்கும். பிரதிகிருதியாவது - விதிப்படி முடிந்த தருப்பை. இது உயிரோடிருக்கிறவனுக்கு மிறந்தவனுக்குஞ் செய்விக்கலாம்.

ஸ்நானம், தர்ப்பணம், சிராத்தம், செபம், தானம் இவைகள் செய்யுங் காலங்களில், முஞ்சமென்னும் தருப்பையினல் பவித்திரம் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அத்தருப்பை கிடையாவிடத்து, குசம், யவை, அறுகு, விரூஷி இவைகளாற் பவித்திரந் தரித்துக்கொள்ளலாம். குசசம்பந்தமான தோயம் ஆசமித்தல் சோமபானத்திற்குச் சமமென்று வியாசர் கூறினர்.

நோயுடையான், கங்காசல மெடுத்துச் சீதமாயாவது உட்ணமாயாவது ஸ்நானஞ் செய்யலாம்.

காலையில் கோமயமும், மத்தியானத்தில் மிருத்திகையும், சாயங்காலத்து இவ்விரண்டு மின்றியும் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும். அதை அவகாகன ஸ்நானமென்பர். சைவர் காலையினும் மிருத்திகை ஸ்நானஞ் செய்வர்.

நதிக்கபிமுகமாகவும், தடாகம் ஓடை முதலிய தீர்த்தங்களில் சூரியனுக் கபிமுகமாகவும், ஸ்நானம், மார்ச்சனம், அகமருடணம் முதலியன செய்யவேண்டும். மார்ச்சனம் அகமருடண மிவ்விரண்டும் பிராமணர்க்குரித்து.

நதியல்லாவிடங்களில் சைவர் வடக்கு முகமாயும் ஸ்நானஞ் செய்யலாம். ஸ்நானமானவுடன் கங்காசமாபனமும் கோதானமுஞ்செய்து பின் தர்ப்பணம் சிராத்தம் தாமசமின்றிச் செய்யவேண்டும்.

கங்காசமாபனமாவது:—பாகீரதி, திரிபதகை, நந்தினி, நளினி, தேவநதி, கங்கையென்னு நாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு, கரையிலேறி, தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது என்னுற் செய்யப்படுங் குற்ற முழுவதையும், உலகமாதாவே! நீ பொறுத்தருளவென்று அஞ்சலியத்தனய் நமஸ்காரஞ் சொல்லுதல். இது கூர்மபுராணத்திற் கூறப்பட்டது.

, அதன் பின்பு, சக்தன், பாதிரிப்பூ நிறமுடைய கன்றோடு கூடிய கபிலைப்பசுவைக் குளிப்பாட்டி, கொம்பிற் கிம்புரியும், கழுத்திற் கண்டாமணியுந் தரித்து, பட்டினாற் கஞ்சுகம்போர்த்து, அலங்காரஞ்செய்து பூசித்துக் குடும்பியாய், சாங்கமாய் வேதமோதிய சாதுவான பிராமணனுக்குச் சுவர்ண தக்ஷிணையோடு தானஞ்செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு தானஞ்செய்தற்குரிய சத்பாத்திர மில்லாவிடத்து, அச்சத்பாத்திரமான் பிராமணனை உத்தேசித்து, அவனுக்குக் கொடுக்கிறேனென்று சங்கற்பஞ்சொல்லி, தானசலத்தைக் கங்கையில் விடுத்துத் தத்தஞ்செய்து, அப்பசுவைப் பின் உத்தேசித்த சத்பாத்திரத்தில் கொடுக்கவேண்டும்.

சடகச் சிராத்தத்து, சிராத்தலோபமின்மை தேவலர்க் குடன்பாடானாற்போல, இத்தானத்திற் குறைபாடின்மை மற்சபுராணத்திற் குடன்பாடாதல் காண்க.

இவ்வாறு ஒரு கோவைத் தானஞ்செய்தவர் அதிக பலனை யடைவர்.

தர்ப்பண விதி.

தர்ப்பணம் நித்திய தர்ப்பணம், நைமித்திகதர்ப்பணம், சிராத்தாங்க தர்ப்பணமென மூவகைப்படும். நித்தியதர்ப்பணம்: ஸ்நானங்க தர்ப்பணமெனவும், பிரமயக்ஞ தர்ப்பணமெனவு மிருவகைப்படும்.

அவற்றுள் ஸ்நானங்க தர்ப்பணம்: மார்ச்சனம், அகமருடணம், மந்திரமென்னும் மூவகை ஸ்நானங்களுஞ் செய்தவுடன், கிழக்கு முகமாய் நாபியளவு சலத்தினின்று உபவீதி

யாய் தேவத்தீர்த்தத்தால் தேவர்க் கோர்காலும், வடக்குமுக மாய் நிவீதியாய்ப் பிராசாபத்திய தீர்த்தத்தால் முனிவர்க்கிரு காலும், தெற்குமுகமாய்ப் பிராசீனுவீதியாய் எள்ளோடு பிதிர் தீர்த்தத்தால் பிதிர்கட்கு முக்காலும், தர்ப்பணத்துக்கேற்ற அந்தமாகத் தர்ப்பித்துக் கரையில் வஸ்திர நிட்பீடனஞ் செய்தல்.

மத்தியானத்தில், ஸ்நானங்க தர்ப்பணமும் வஸ்திர நிட்பீடனமுமில்லை.

இவை உதயத்தில் நித்தியஸ்நானஞ் செய்யும்பொழுது சந்தியாவந்தனத்திற்கு முன் செய்யப்படும்.

மாத்தியாங்நிகஞ்செய்து அதன்மேற் பிரமயக்ஞஞ் செய்வர். அப்பிரமயக்ஞத்து நாமகோத்திரங்களோடு தனித்தனி பிதிர் தர்ப்பணமுஞ் செய்யப்படும்.

இப்பிதிர் தர்ப்பணம் ஈரவஸ்திரவுடையார் சலத்திலும் உலர்ந்த வஸ்திரவுடையார் கரையினுஞ் செய்யவேண்டும்.

கரையிலிருந்து செய்யுங்கால் மட்பாத்திரம் நீக்கி வெள்ளி, பொன், தாமிரம், வெண்கலம், உதும்பரம், கட்க பாத்திரம்என்னும் இவைகளிலொன்றால் தர்ப்பணஞ் செய்யலாம்.

தர்ப்பணம்செய்யும்பொழுது விசேடமாய்ப்பிராமணன் சர்மாந்தமாகவும், க்ஷத்திரியன் வர்மாந்தமாகவும், வைசியன் குப்தாந்தமாகவும், சூத்திரன் தாசாந்தமாகவும், பிதிரர்களது கோத்திரத்தோடு நாமங்களை உச்சரிக்கவேண்டும்.

சிவதீக்ஷையுடைய நாலுவருணத்தாரும் கோத்திரங்களையும் முறையே சிவ, தேவ, குப்த, கணனென்னு மந்தத்தோடு தீக்ஷாநாமங்களையும் தர்ப்பணாதிகளில் உச்சரிப்பர்.

சிவகுலம், சிகாகுலம், சோதிகுலம், சாவித்திரிகுலமென்னு நான்கனுள் பிராமணர்க்குச் சிவகுலமும், க்ஷத்திரியர்க்குச் சிகாகுலமும், வைசியர்க்குச் சோதிகுலமும், சூத்திரர்க்குச் சாவித்திரிகுலமுங் கூறப்படும். அவருள் முதன்மூவர்க்கும் முனிவர்க்கம் உரித்து. முனிவர்க்கமெனினும் இருடிகோத்திரமெனினு மொக்கும். சூத்திரர்க்குக் கோத்திரமின்மை மேலே கூறினம்.

அப்பிரமயக்ஞ பிதிர்தர்ப்பணக்கிரமம்.

பிதிர்தர்ப்பணம்: பிதா, பிதாமகன், பிரபிதாமகன், மாதா, பிதாமகி, பிரபிதாமகி, சாபத்தினிமாதா, மாதாமகன், பிரமாதாமகன், விருத்தப்பிரமாதாமகன், மாதாமகி, பிரமாதாமகி, விருத்தப்பிரமாதாமகி, பிதாவோடு பிறந்தவன், மாதுலன், சகோதரன், அவரவர் பத்தினிகள், தன்பத்தினி, புத்திராதிகள், பிதாவின் சகோதரி, மாதாவின் சகோதரி, அவரவர்கள் நாயகர், அவரவர் புத்திரர்கள், மாமன், மாமி, குரு, சிடன், ஆப்தன் என்னு மிவ்வரிசைப்படி செய்வது.

மேற்சொல்லிய இருவகை நித்திய தர்ப்பணங்களிலும் திலதர்ப்பணம், விவாகம், சௌளம், உபநயனம் முதலிய கன்மங்களுக்குப் பின் ஆறுமாதம் மூன்றுமாதம் செய்யலாகாதென்றும், புத்திரகாமிக்குச் சப்தமி, சன்மநக்ஷத்திரம், நந்தை, சுக்கிரவாரம், கிருத்திகை, மகம், பரணி, பானுவாரம் இவைகளில் செய்யலாகாதென்றும் விலக்கப்படும்.

இனி நைமித்திக தர்ப்பணமாவது, புதிதாக வந்ததினத்துத் தீர்த்தத்தில் சிராத்தத்தின்முன் மேற்கூறிய கிரமப்படி பிதா முதலியோர்க்குச் செய்வது. இதுவன்றி, சங்கிராந்தி கிரகணகாலங்களிற் செய்யப்படும் தர்ப்பணமும் நைமித்திக தர்ப்பண மெனப்படும்.

மேற்கூறிய அந்நிடேத காலங்கள் பிதிர்ச்சிராத்தத்திற்கு இல்லாததுபோல் தீர்த்த தர்ப்பணத்திற்கில்லை. அதனால் தீர்த்த விசேடங்களினும், கங்கையினும், மாளயபக்ஷத்தும், நிடேதகாலங்களினுந் திலதர்ப்பணஞ் செய்யலாமெனக் கூறுவர்.

ஓர்பாத்திரத்து மார்ச்சனம் முதலிய செய்த சேடத்தால் தர்ப்பித்தலும், ஓர் தாரையாய் விடுதலும், ஓர் கையால் விடுதலும் குற்றமாம்.

கரையில் சுத்தபூமியில் தெற்குமுகமாகவிருந்து தருப்பையிட்டு இடதுமுழந்தாள் மடக்கிப் பூமியிலூன்றி நேரேயிருந்து இரண்டுகையையுஞ் சேர்த்துத் தர்ப்பணஞ் செய்க.

அதுவன்றித் தாமிரம் முதலியவற்றால் பசுவின் காதுபோற் செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தில் சலமெடுத்து இடதுகையில் வைத்துக்கொண்டுந் தர்ப்பணஞ் செய்யலாம்.

அத்தர்ப்பண சலத்தைப் பாத்திரத்திலேற்றுப் பின் சுத்ததேசத்தில் விடவேண்டும். அல்லது சுத்தபூமியிற் சிறிய பள்ளஞ்செய்து அதினுந் தர்ப்பிக்கலாம்.

தர்ப்பிக்குங்கால் கோவின்கொம்பி னுனிப்பிரமாணமேயன்றி அதிகசலந் தர்ப்பித்தல் குற்றமாம்.

மாதாவுக்கும், பிதாமகிக்கும், பிரபிதாமகிக்கும் மூன்றஞ்சலி.

சாபத்தினி மாதாவுக்கும், குருபத்தினிக்கும் இரண்டஞ்சலி.

ஆத்மபத்தினிக் கஞ்சலியொன்றும், உச்சாரணம் மூன்றுமாம்.

ஏனையோர்க்குத் தனித்தனி யஞ்சலி யொன்று.

மாதாமுதல் எல்லோர்க்கும் தனித்தனி ஓரஞ்சலி யென்பாருமுளர்.

தருப்பை, எள்ளு இவைகள் பொருள்கொடுத்தன்றி ஒருவரிடத்தில் வாங்குதல் குற்றம். வாங்கினலப்பலன் அவரையடையும்.

வெண்மை, செம்மை, பொன்மை, வெண்கருமை முதலிய நிறங்களையுடைய வஸ்திரம் முறையே பிராமணர் முதலிய நால்வர்க்குந் தரித்தற்குரித்து.

சைவர்க்கு வெள்ளைவஸ்திரமே யுரித்து.

புத்திரனில்லாத விதந்துவும் தீர்த்தத்தில் தர்ப்பணஞ் செய்யலாம்.

கன்னிகைகளுக்குப் பிதாவின் கோத்திரமும், விவாகமானவர்களுக்கு நாயகன் கோத்திரமும், அவரது தர்ப்பணத்தும் சிராத்தத்தும் கொள்ளல்வேண்டும்.

மாதா இருக்கும்பொழுது பிதாமகிக்கும், பிதா இருக்கும்பொழுது மாதாவுக்குந் தர்ப்பணமில்லை.

மகளிர்க்குத் தர்ப்பணஞ் செய்யுங்கால் தாந்தமா யுச்சரிக்கவேண்டும்.

சிராத்தாங்கதர்ப்பணம் சிலசாகிகட்குரித்து. அத்தர்ப்பணம் தரிசச்சிராத்தத்தில் முதலினும், ஆப்திகத்து மறுநாளுதயத்து நக்ஷத்திர மிருக்கும்போதும், பக்ஷமுழுதும் செய்யும் மாளயத்தும், இரணியச்சிராத்தத்தும், சபிண்டீகரணச் சிராத்தத்தும் உடனேயுஞ் செய்யப்படும்.

மறுநாட் செய்யுங்கால் ஸ்நானமானவுடன் சிராத்தத்தில் சேடித்த திலதருப்பைகளோடு செய்து சந்தியாவந்தனத்தின் பொருட்டுப் பின்னும் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும்.

நித்திய தர்ப்பணம் காருண்ணிய பிதிர்சிராத்தத்தில் முன்னும், வருடச்சிராத்தத்தில் சிரார்த்தானந்தரம் வைசுவதேவஞ்செய்து பின்புசெய்யும் பிரமயக்ஞத்திலும் திலமில்லாமல் செய்யவேண்டும்.

பிரமயக்ஞஞ்செய்து வைசுவதேவஞ் செய்தலே சிட்டாசார மென்பாருமுளர்.

இச்சாகிகளுக்குக் கயாச்சிராத்தத்தும், தீர்த்தச் சிராத்தத்தும் சிராத்தாங்க தர்ப்பணமுண்டு.

தீர்த்தச் சிராத்தம் நைமித்திகமாதலின் அவர்க்கத்தர்ப்பணம் நைமித்திகச் சிராத்தாங்க தருப்பண மெனப்படும்.

ஒருநாளிற் செய்யும் மாளயபக்ஷ சிராத்தத்தில் தர்ப்பணம் மறுநாளுதயத்துச் செய்க.

சிராத்தாங்க தர்ப்பண மில்லாத சாகிகட்குப் பிண்டத்தின்மேல் விடும் பாநீய தர்ப்பணமேயன்றி வேறில்லை.

தீர்த்தச் சிராத்தத்தும் கயாச்சிராத்தத்து மவ்வாறு. அவ்விருவரும் தீர்த்தத்தில் வந்தால், திலத்தோடு நிடேதகாலத்தும், விஹிதகாலத்தும் தீர்த்த நைமித்திக தர்ப்பணஞ் செய்வர்.

மிருதியில், நாலாம் வருணத்தார்க்குக் கூறிய நித்திய தர்ப்பணம்.

சற்சூத்திரர்க்கு மத்தியானஸ்நானஞ் செய்தவுடன், விஹிதமான ஆசனத்திருந்து தருப்பையோடு கூடிய இரண்டு

னைகளினாலும் தேவர், மனுடர், பிதிரர் முதலியோர்க்கு ஸ்நானங்க தர்ப்பணத்தில் கூறியபிரகாரம் தர்ப்பிக்கும்படி மதனபாரிசாதக்கிரந்தத்தில் யோகயாக்கிய வல்க்கிய முதலிய வசனங்கள் காட்டி, மந்திரமின்றிப் பிரமயக்ஞ நித்தியதர்ப்பணங் கூறப்படும்,

அந்நித்திய தர்ப்பணங்களாவன:—பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன், பிரசாபதி, தேவர்கள், வேதங்கள், இருடிகள், புராணாசாரியர், இதராசாரியர், சம்வத்சரம், சாவயவம், தேவஸ்திரிகள், அப்சரசுகள், அசுரர், நாகர், சமுத்திரங்கள், பர்வதங்கள், நதிகள், மனுடர்கள், எட்சர்கள், இரட்சர்கள், பிசாசர்கள், கருடர்கள், பூதங்கள், பசுக்கள், வனஸ்பதிகள், அவுடதங்கள், நால்வகையோநிகள் என்னும் இருதிணைப் பொருள்கட்குத் தேவதர்ப்பணமும்;

சனகன், சனந்தனன், சனாதனன், கபிலன், ஆசுரி, வோடு, பஞ்சசிகன், மரிசி, அத்திரி, அங்கிரா, புலஸ்தியன், புலகன், கிருது, பிரசேதா, வசிட்டன், பிருகு, நாரதன் என்னுமிவர்கட் கிருடிதர்ப்பணமும்;

வசுக்கள், உருத்திரர்கள், ஆதித்தியர்கள், மருத்துக்கள், அசுவினிகள் என்னு மிவர்கட்குச் சாமான்னிய பிதிர்தர்ப்பணமும்,

வசுவாதி நாமங்களோடு சேர்த்தேனும், சேராமலேனும், இன்னகோத்திரத்தையுடைய எனது பிதா இன்னதாசன் திருப்திபடையக் கடவனென்று விசேட பிதிர்தர்ப்பணமுமாகிய இவைகள்.

இந்நித்திய தர்ப்பணத்தில் பிதாவையுடையவன் கவ்வியன், வடவானலன், சோமன், யமன், அர்யமன், அக்கினிச்

சுவத்தா, சோமபா, பங்கிஷதன் என்னும் தேவபிதிர்கட்குத் தர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும்.

பிரமாமுதலியோர் தர்ப்பணத்து ஏகவசனத்தில் திருப்பியதாமென ஏகவசனமும், துவிவசனத்தில் திருப்பியேதாமெனத் துவிவசனமும், வெகுவசனத்தில் திருப்பியம்தாமென வெகுவசனமும் உச்சரிக்கவேண்டும்.

உதாரணம்:

பிரமா—திருப்பியதாம்
அசுவினிகள்—திருப்பியேதாம்
வசுக்கள்—திருப்பியம்தாம் எனவரும்.

இருடிதர்ப்பணத்தும், பிதிர்தர்ப்பணத்தும் திருப்பியது எனவும் உச்சரிக்கலாம்.

தீர்த்தத்து ஸ்நானமானவுடன் மத்தியானத்து ஓர்காலிவ்வாறு தர்ப்பித்துப் பின் தீர்த்தச் சிராத்தஞ்செய்யவேண்டும்.

இவர்க்குச் சந்தியாவந்தனம், வைசுவதேவம், பிரமயக்ஞம் இல்லாமையால் நித்தியபிதிர்தர்ப்பணமொன்றே, திலத்தோடு செய்யுமிடத்து நைமித்திகமுமாம். இது தீக்ஷையில்லாதார்க் குரித்து.

அவருள் தீக்ஷையுடையார்க்குரியவிதி.

தீர்த்தத்தில் கங்காதரிசனமும்; வபனமும்; சசேலஸ்நானமுஞ் செய்து; அதன்பின் ஆசமனமும் பிராணாயாமமும் சகளீகரணமும் செய்து சங்கற்பித்து இட்ட தெய்வங்களையும் குருவையும் நமஸ்கரித்து, அதன்பின் சுத்ததேசத்தில் எட்டங்குலத்தின் கீழெடுத்த மிருத்திகையைக் கரையில்

மூன்றுகூறாக வைத்து, அதில் இருகூறெடுத்து அஸ்திர மந்திரத்தா லபிமந்திரித்து, சலக்கரையிலிருந்து சலஞ்சேர்த்து, ஓர் கூற்றைப் பாதமுதல் நாபியளவும் பூசிக்கழுவி, ஒழியகூற்றைச் சிரசுமுதல் அவயவங்களிற் பூசி, நாபியளவு சலத்திலிறங்கி, காலாக்கினிக்குச் சமானமான பிரகாசத்தையுடைய அஸ்திரமந்திரத்தைத் தியானித்து ஸ்நானஞ்செய்ய வேண்டும். அது காய வாக்கு மனங்களிலுள்ள மலங்களைப் போக்குதலால் மலஸ்நானமெனப்படும்.

மேல் அஸ்திரசந்தியும், விதிஸ்நானமும் முறையே செய்யவேண்டும்.

அஸ்திரசந்தியாவது:—நாபியளவு சலத்தினின்று ஆசமித்து, அஸ்திரசந்தியை நினைந்து, அஸ்திரமந்திரத்தால் சிரசில் முக்காற் புரோட்சித்து, முக்கால் தர்ப்பித்து, அஸ்திர காயத்திரியால் மூன்றுதர மர்க்கியங்கொடுத்து, அக்காயத்திரியைப் பத்துருச்செபித்தல். இது பொதுமையில் ஸ்நானங்க தர்ப்பணமுமாம்.

விதிஸ்நானமாவது:—முன் கரையில்வைத்த மூன்றாங் கூறாகிய மிருத்திகை மிருதியைச் சம்மிதையா லபிமந்திரித்து எடுத்துக்கொண்டு, நாபியளவு சலத்தினின்று அம்மிருத்திகையை இடக்கையில் வைத்து, கிழக்கு, தெற்கு, வடக்காக மூன்றுபங்காய்ப் பகுத்து, அம்மூன்றினும் முறையே அஸ்திரம், பஞ்சப்பிரமம், மூலமந்திரம் இவைகளால் ஓர்கால் அபிமந்திரித்து, அஸ்திரத்தால் செபிக்கப்பட்ட மிருத்திகையை நாராச முத்திரையால் பத்துத்திக்கினுந் தெறித்து மூலத்தால் செபிக்கப்பட்ட மிருத்திகையை இரண்டுகூறாக்கி, ஓர் பங்கைச் சலத்திற் கரைத்து, சிவதீர்த்தமாய்ப் பாவித்து, கங்காஸ்மரணஞ் செய்து, மற்றோர்பங்கைச் சிவதீர்த்த சலத்தோடு தன்னைச் சூழவளைத்துப் பஞ்சப்பிரமங்களால் செபிக்

கப்பட்ட மிருத்திகையை சரீரமுழுவதும் பூசி, சிவபெருமானைத் தியானித்து, சன்முக முத்திரையால் கண் காது இவைகளை மூடிக்கொண்டு, ஸ்நானஞ்செய்து, பின் சந்திரசூரிய மண்டலத்தின் மத்தியிலிருக்கின்ற சத்தியையுஞ் சிவத்தையும் இடதுகை வலதுகைகளில் முறையே பாவித்து, கும்பமுத்திரைபிடித்துச் சம்மிதையால் அபிஷிஞ்சனஞ் செய்தல்.

மலஸ்நானமும் விதிஸ்நானமுமாகிய வாருணஸ்நானஞ் செய்ததன்மேல், விக்கின சாந்திபின்பொருட்டுத் திக்குகளிலும் விதிக்குகளிலும் இருகையாலும் அத்திரமந்திரத்தால் சலத்தை யிறைத்து, கரையிலேறி, கங்கா சமாபனமும் கோதானமும் செய்து, உலர்ந்த வஸ்திரந்தரித்து, கைகால் சுத்திசெய்து, ஆசமனஞ் செய்து, பஸ்மஸ்நானமும், மானசஸ்நானமும், அதன்மேல் அநுட்டானமுஞ் செய்யவேண்டும்.

கங்காதரிசனம், சமாபனம், கோதானம் இவை மேல் ஸ்நானவிதியுட் கூறப்பட்டன.

பஸ்மஸ்நானத்தில் அபிமந்திரித்த பஸ்மத்தைத் திவ்விய முத்திரையா லெடுத்து, அஸ்திரமந்திரத்தால் சிரசுமுதல் பரிசிப்பது மலஸ்நானமாக, வாருணஸ்நானத்தை மலஸ்நானமென்றதென்னையெனின், வைதிகத்து மார்ச்சனம், அகமருடணம் முதலியன சந்தியாவந்தனத்திற்கும் ஸ்நானத்திற்கும் அங்கமானாற்போல, மலஸ்நானமும் பஸ்மஸ்நானத்திற்கும் வாருணஸ்நானத்திற்கும் முதலில் அங்கமாயின வென்க.

இவ்வஸ்திர சந்தியும், ஸ்நானவிதியும், நயிட்டிகன் பவுதிகனென்னும் இருவகைப் பிரமசாரியர்க்கும், கிரகத்தர்க்கும், வித்வான், தபசி, விவிதிச்சு என்னும் மூவகைச் சந்நியாசியர்க்கு முரிய வென்பர்.

நிட்காமியமாய், பாபநீக்கத்தின் பொருட்டு நயிட்டிகன் பவித்திரந் தரித்தும், சந்நியாசி பவித்திரந் தரியாதும் சங்கற்பஞ் செய்யவேண்டும்.

காமியாதிகாரிகளான சாதகர் சித்திக்குப்பின் முத்தி விரும்பினராதலின் அவரொழிந்த சமயிக்கும் பரிபாகத்துக் கேற்ற திட்சையுடைய விசிட்டசமயி, புத்திரன், சாதகன், ஆசிரியன் இவர்கட்கும் நித்தியம்போல நிட்காமிய சங்கற்பமே யுரித்து.

இச்சைவழிச் செய்வது காமியம். விதிவழிச்செய்வது நித்தியம். வைதிகநூலாரும் தேவர்க்கும், முனிவர்க்கும், பிதிரர்க்கும் நாடோறுஞ் செய்யுங் கடன் மூன்றையும் நித்தியமென்பர்.

அனுட்டானத்தில் காயத்திரிசந்தி சந்நியாசிக்கின்று. நைட்டிகன் பௌதிகனென்னும் இருவகைப் பிரமசாரியர்க்கும் கிரகத்தர்க்கும் காயத்திரிசந்தி உரித்து.

நைட்டிகனுக்குத் தேவபிதிர் தர்ப்பணமேயன்றித் தன் பிதிர் தர்ப்பணமில்லை. ஆதலின், மரித்த பிதாவினையுடைய பௌதிகரும், கிரகத்தரும் பிதிர்தர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும். ஈண்டு நைட்டிகனென்றது ஞானசாரம் பூண்டானை; நைட்டிக விரதமாத்திரமுடைய பிரமசாரியனையன்று. விரதமாத்திரமுடைய நைட்டிகற்குப்பிதிர்தர்ப்பணமும்பிதா முதல் முப்பகுப்பான பார்வணச்சிராத்தமும் நூல்களிற் கூறப்படும்.

இவர்க்கு மேற்கூறிய சந்தியாவந்தனத்திற்கு வேறாய நைமித்திக பிதிர்தர்ப்பணம் கௌரவதோடத்திற் கிடமாதலின் ஈண்டு விலக்கப்பட்டது.

ஈண்டு, இவர் அநுட்டானத்தில் தேவர், முனிவர், மனுடர் இவர்கட்கும், திலத்தோடு பிதிரர்க்கும் விதிப்படி தர்ப்பித்து, அநுட்டானம் முடித்து, சமஸ்கார மில்லாதவர்பொருட்டுக் கரையில் தருப்பையோடு சேர்த்து, ஓரஞ்சலி விடுத்து, சிவபூசையும் தலதரிசனமும் தீர்த்தச் சிராத்தமும் செய்து, சிராத்தாங்க தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். அநுட்டான தர்ப்பணத்தில் நாமம் குலம் இவைகளில்லை. அஞ்சலி சலதானம்.

அச்சிராத்தாங்க தர்ப்பணமாவது:—பிதிரர்களது கணகுலமும் தீட்சாநாமமுஞ் சேர்த்துச் சங்கற்பஞ்செய்து; ஈசர், சதாசிவர், சாந்தரென்னும் விசேட பிதிர்களேயும், ஸ்கந்த சண்டகணதீசர் முதலிய விசேட பிதிர்களையும் தெற்கு நுனியாய் இடப்பட்ட தருப்பையில் ஆவாகனஞ்செய்து; மகேசரூபபிதா, சதாசிவரூப பிதாமகன், சாந்தரூப பிரபிதாமகன் என நிருவாணதீக்ஷிதரும்; கந்தரூபபிதா, சண்டரூப பிதாமகன், கணதீசரூப பிரபிதாமகனென இருவகைச் சமயிகளும் சம்பந்தித்து, அச்சம்பந்தத்தோடு தீட்சாநாமமுச்சரித்து, கணயசுதாவென்று தனித்தனி பிதா முதலியோர்க்கும், மாதாமகன் முதலியோர்க்கும் கணமின்றித் தீட்சாநாமங்களோடு மாதாமுதலியோர்க்கும், மாதாமகி முதலியோர்க்கும், திலத்தோடு பிதிர் தீர்த்தத்தால் தனித்தனி மூன்றஞ்சலியாவது ஓரஞ்சலிமாவது தர்ப்பித்து; ஆசாரியன், ஆசாரியபத்தினி, குரு, குருபத்தினி, சகி, சகிபத்தினியாகிய இவர்கட்குத் தர்ப்பிப்பது. குரு, சகி முதலியோரில் தன் சாதியர்க்கே தர்ப்பணம். தீட்சாநாமந் தெரியாதவர்கள் சிவிபூதர்களாய்த் தீட்சாநாமமுடைய வெனது பிதாவாகிய கணனெனச் சேர்க்கவும்.

தீர்த்தச் சிராத்தவிதி.

சிராத்தம்:—நித்தியம், நைமித்திகம், காமியமென மூவகைப்படும். அவற்றுள் நைமித்திகம்: காலம், பாத்திரம், தேசம் என்னும் பகுப்பால் மூவகைப்படும்.

இருவகை யயனம், தையமாவாசை, ஆடியமாவாசை, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், குஞ்சரச்சாயை முதலிய விதிதகாலம்பற்றிச் செய்வது காலநிமித்தமெனவும்; சற்பாத்திரமான பிராமணன் கிடைத்தபொழுது உடனே செய்வது பாத்திர நிமித்தமெனவும்; காசி, குருக்ஷேத்திரம், பிரபாசம், புட்கரம், விரசை, பிரயாகை முதலிய புண்ணிய தேசங்களிற் செய்வது தேசநிமித்தமெனவுங் கூறுவர். சிரத்தையினுற் செய்வது சிராத்தம்.

இம்மூவகையுள் திவ்விய தேசங்களில் போகமோக்ஷங்கட்குக் காரணமான புண்ணிய தீர்த்த நிமித்தஞ்செய்யும் சிராத்தம் தீர்த்த நைமித்திகச் சிராத்தமெனப்படும்.

சிராத்தாதிகாரிகளால், பிதிர்கள் புண்ணிய உலகத்தையடையும் பொருட்டிச்சிராத்தம் செய்யப்படும்.

புத்திரனும், புத்திரனில்லாவிடத்துப் பௌத்திரனும், அவனில்லாவிடத்துப் பிரபௌத்திரனும், அவனில்லாவிடத்துத் தத்தபுத்திரனும், புத்திரனில்லா விதந்துவும் என இவரதிகாரிகள்.

இத்தீர்த்தச்சிராத்தம்விதிதகாலங்களிலேயன்றி, நிடேதகாலங்களினுஞ் செய்பலாம். விதிதகாலங்களாவன:—மேற்கூறிய அயனம், குஞ்சரச்சாயை முதலியன. நிடேத காலங்களாவன:—சன்மநட்சத்திரம், மலமாசம், சாயான்னம், உபாகன்மம் முதலியன.

குஞ்சரச் சாயையாவது - கன்னியிராசியில் சூரியன் வருங்கால், சந்திரன் மகநட்சத்திரத்தோடு சேர்ந்திருக்கும்பொழுது திரயோதசி சேர்ந்தது. அதுவன்றிச் சூரியன் கன்னியிராசியில் வரும்பொழுது, அந்த நட்சத்திரமும் அமாவாசையும் சேர்ந்து வந்தாலும் கசச்சாயையெனப் போதாயனர் கூறினர்.

இச்சிராத்தம் நிடேதகாலங்களினும், சாயான்னத்தும் செய்யலாகாதெனச் சூலபாணி கூறினர். கிரகணம், சங்கிராந்தி, தீர்த்தச் சிராத்தம் இவையல்லாவிடத்துச் சாயான்னத்துச் செய்யின் இராக்கதர் கிரகிக்கின்றனரென விட்டுணு கூறுதலின் அதை அன்னியர் அயுத்தமென்பர்.

தெரியாது வந்த தீர்த்தத்தில், அங்நிடேதங்களும் அங்கிகரிக்கலாமென நாகேசுரர் கூறினர்.

விருத்தி முதலிய காமியச் சிராத்தங்களும், நிஷேகம் முதலிய கன்மாங்கச் சிராத்தங்களும், சங்கிராந்தி முதலிய காலவிசேடங்களில் விலக்கப்படுமென்றும்; விதிதகால நிடேதகாலங்களில் வாருடிகம், மாளயம் என்னும் நித்தியச் சிராத்தங்களும்; ஏகோதிட்டம், சபிண்டீகரணம் முதலிய நைமித்திகச் சிராத்தங்களும் செய்யலாமெனக் காத்தியாயனர் கூறினர்.

இவ்வாறன்றி நாடோறுஞ்செய்யும் ஆதித்தியம் நித்தியச் சிராத்தமெனவும், வாருடிகம் நைமித்திகச் சிராத்தமெனவும் சில மிருதிகளினும் ஸ்ரீகாமிகத்துங் கூறப்பட்டன.

வாருடிகத்தும், தீர்த்த நைமித்திகத்தும், கிரகணம், சங்கிராந்தி முதலிய சிராத்தங்கள் வந்தால் பிரதான நியாயத்தால் அங்நைமித்திகங்கள் செய்யவேண்டுவதில்லை. அச்சிராத்தங்களே அமையும்.

தைர்த்திகத்து வாருடிகம் வந்தால், தைர்த்திகம் முன் செய்து வாருடிகம் பின்செய்யவேண்டும். ஈண்டுத் தைர்த்திகம் பிரதானமாதலின்.

பிராமணருள் வைதிகர் வைதிகமாயும், சைவர் வைதிக தாந்திரிகமாயும், வேதானதிகாரிகள் புராணயுக்தமாயும், அவருள் தீக்ஷையுடையவர் தாந்திரிக மாத்திரமாயுஞ் செய்யக் கடவர்.

இராத்திரி போசனஞ்செய்யாது சம்யமமுடையவனுப், உதயத்தில் தீர்த்தத்தில் வந்தவன் அன்னச் சிராத்தமத்தினத்தும், போசனஞ் செய்தவன் அன்றுசம்யமஞ்செய்து,மறுநாளுதயத்து முகூர்த்தத்தின்மேல், பிரதமயோக்ய காலத்தும் செய்யவேண்டும்.

ஆமச்சிராத்தம் ஏமச்சிராத்தமாயின் இராத்திரி போசனஞ்செய்து, வந்ததினத்து மிரவினுஞ் செய்யலாம்.

வந்ததினத்தில் மானுடாதிகளால் விக்கினம் நேரிட்டால் மறுநாட் செய்யலாம். அதற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை. சிராத்தஞ் செய்யாதுபோனல் சிராத்தலோபமுண்டு.

தீர்த்த வாசியாகிய பிராமணனைப் பரீக்ஷை பண்ணுமலங்கிரித்து, பாதித்திய தோடமுடையவனை நீக்கிவிடவேண்டும்.

பிராமணன் விடில்லாவிடத்தும், பரிசாரகனில்லாவிடத்தும், தீர்த்த சமீபத்தில் ஆமச்சிராத்தமும், ஏமச்சிராத்தமும், வீடும் பரிசாரகனுமிருந்தால் அன்னச்சிராத்தமுஞ் செய்யவேண்டும்.

இத்தீர்த்தச் சிராத்தத்திற்கு அருக்கியம், ஆவாகனம், தூவிசாங்குட்ட நிவேசனம், திருப்தி, விகிரம், அக்கினிகரணம் முதலிய கிரியைகளில்லை.

ஆமச்சிராத்தத்தில் திருப்தி, அங்குட்ட நிவேசனம், ஆபோசனம் முதலிய கிரியைகளில்லை. ஆமத்தாற் பிண்ட முண்டு. ஆமமில்லாவிடத்து ஏமச்சிராத்தஞ் செய்யவேண்டும். ஏமச்சிராத்தத்தில் பிண்டநியமமில்லை.

திருப்தி தத்தஞ்செய்ததன்மேலன்று, போசனத்தின் பின்னென்றும்; அக்கினிகரணம், அங்குட்ட நிவேசனம், விகிரம், அவசியக் கிரியைகளென்றும்; அருக்கியமாவாகன மிரண்டுமே தீர்த்தச் சிராத்தத்தில் நீக்கப்பட்டனவென்றும் மைதிலேய சித்தாந்திகள் கூறுவர்.

அக்கினிகரணமாவது:—தேவபாகத்தும், பிதிர் பாகத்தும், அன்னமெடுத்து லவணம் முதலிய நீக்கி, அக்கினிகன் அக்கினியிலேயும், அனக்கினிகன் பிராமணனத்தத்திலேயும், அங்குட்ட நிவேசனத்தின்முன் ஓமஞ்செய்வது.

அங்குட்ட நிவேசனமாவது:—தத்தஞ்செய்புமுன் இது அன்னம் இது சலமென்று அன்னத்தையும், சலத்தையும், உபகரணங்களையும், முழந்தாளுக்குட்பட்ட கையுடையவனாய், துவிசனது அங்குட்டத்தால் தான் தீண்டிக் காட்டுதல்.

விகிரமாவது:—சிராத்தத்தில் புசிக்கும் பிராமணர்முன், அவரிடப்பக்கத்து தெற்குநுனியாயிடப்பட்ட தருப்பையிற் சமஸ்காரமில்லாமல் இறந்தவர் பொருட்டு அன்னமிடுவது. இது திருப்தியனந்தரஞ் செய்யப்படும்.

திருப்தியாவது:—போசனத்தின்பின் நன்கு புசித்தீரா வென்று வினவுவது.

ஆமச்சிராத்தத்தில் சக்தன் போசனத்திற்கு நாலுபங்காவது இரண்டு பங்காவது ஆமமும், அசக்தன் போசன சமமாமமுங் கொடுப்பன்.

ஏமச்சிராத்தத்தில், சக்தன் போசனத்திற் கெட்டுப்பங்காவது நாலுபங்காவது ஏமமும், அசக்தன் போசனசமமுங் கொடுப்பன்.

சற்பாத்திரமான பிராமணனில்லாவிடத்து அன்னம், ஆமம், ஏமமிவைகளால் சடகச்சிராத்தஞ் செய்யலாம்.

சடகச்சிராத்தஞ் செய்யுங்கால் எல்லாக்கிரியைகளும் தானே மந்திரஞ்சொல்லிச் செய்து, அங்குட்ட நிவேசனமும் தன்கையாற் செய்யவேண்டும்.

சடகத்தன்னத்தைப் பசுவிற்கேனும் அக்கினி சலமிவைகளிலேனுமிட்டு ஆமத்தையு மேமத்தையும் காலாந்தரத்தில் வேறிடத்திருக்கும் சற்பாத்திரமான பிராமணனிடத்திற் கொடுக்கவேண்டும்.

தீர்த்தச் சிராத்தத்தில், பிண்டத்தைச் சலத்திலன்றி வேறிடத்து விடலாகாது.

சூத்திரனெப்பொழுதும் ஆமச்சிராத்தமே செய்யவேண்டும். ஆமமில்லாவிடத்துத் தீர்த்தங்களில் ஏமச்சிராத்தமும் செய்யலாம்.

ஆமச்சிராத்தம் பிராமணர் பூர்வான்னத்தும், சூத்திரர் குதபகாலத்தும் செய்யவேண்டும்.

அநேக தீர்த்தங்களையுடைய காசியாதித் தலங்களில் வியாபக தீர்த்தத்தை யுத்தேசித்து ஒரு தீர்த்தத்தில் தீர்த்தச் சிராத்தம் செய்யவேண்டும்: முக்கியமில்லாத வஸ்துக்களது சம்பந்தத்தை முக்கியவஸ்து தடுக்கின்றதென்னும் நியாயத்தால்.

சிலர் எல்லாத் தீர்த்தங்களையு முத்தேசித்து, ஒரு நிமித்தச் சிராத்தம் தந்திரமாகச் செய்கின்றேனென்று சங்கற்பித்துஞ் செய்வர்.

தீர்த்தச் சிராத்தம் செய்யச் சக்தியில்லாதவன் பிண்ணாக்கு, யவைமா, யவை நொய்ப்பாயசம் இவைகளிலொன்றால் பிண்டமும் போடலாம். அதற்குஞ் சக்தியில்லாதவன் தர்ப்பணமும் உபவாசமுஞ் செய்யவேண்டும்.

கிருதச் சிராத்தத்திற்கும் தீர்த்தச் சிராத்தத்திற்கும் பிதாமுதல் ஆறுபார்வணமாதலிற் றெய்வதங்களு மறுவரே யாம்.

பிதாமுதல் மூவரும், மாதாமகன்முதல் மூவரும், ஆகிய அறுவரோடு, அவரவர் பத்தினிகளைச் சேர்த்து, அவர்க்குப் பார்வணமின்றிச் செய்தலால் தீர்த்தச் சிராத்தத்தில் பார்வணமாறாயின.

கயாவிற் றெய்வதங்கள் பன்னிருவர். தீர்த்த சிந்தாமணியில் பிதாமுதல் மூவரையும், அவரவர் பத்தினிகளையும், மாதாமகன் முதல் மூவரையும், அவரவர் பத்தினிகளையும், தனித்தனி கூறிப் பன்னிருவரெனக் காட்டப்பட் டிருக்கின்றன.

தீர்த்தச் சிராத்தம் நைமித்திகம், கயாச்சிராத்தம் நித்தியமென்பது மிருதிநூலார் மதம்.

மூன்று வர்க்கங்களாய பிண்டபாகி லேபபாகிகள் நால்வர்க்கும் தனித்தனி பாகசம்பந்த முடையரான விசுவதேவர்கள் நால்வரோடு தெய்வதங்கள் பதினாறென்பாரு முளர்.

பிதாமுதல் மூவர் பிண்டபாகிகளும், பிரபிதாமகனுடைய பிதாமுதல் மூவர் லேபபாகிகளும், மாதா மகன் முதல்

மூவர் பிண்டபாகிகளும், விருத்தப் பிரமாதா மகனுடைய பிதாமுதல் மூவர் லேபபாகிகளுமாவர். அதனல் அவரவர் பாகசம்ரக்ஷகரான விசுவதேவர்களும் நால்வரெனப்பட்டனர். விசுவதேவர் - தேவச்சாதியரில் ஓர் குழு.

நிகமோத்தியில் கயாச்சிராத்தத்தும் மாளயத்தும் விருத்திச் சிராத்தத்தும் அந்வட்டகையினும் தெய்வதங்கள் பன்னிரண்டெனக் கூறப்பட்டன. அதனற் கயாபத்ததி வியாக்கியானத்தும் பதினறென வரையறுக்கப்பட்டன.

அந்வட்டகையாவது:—மார்கழி, தை, மாசி, பங்குனி இந்நான்கு மாசங்களில் கிருட்ணபக்ஷத்துச் சப்தமி, அட்டமி, நவமி மூன்றினும் அடுத்தடுத்துத் தனித்தனி செய்வது.

கயாவில் தீர்த்த நிமித்தமாகப் பல்குநதியில் ஓர்தீர்த்தச் சிராத்தஞ்செய்து, மேல் பிரேதசிலையினும் பல்கு முதலிய தீர்த்தங்களினும் பதினறு தெய்வதங்களையுடைய கயாச்சிராத்தஞ் செய்யவேண்டும்.

தீர்த்தச் சிராத்தம் வேறு கயாச்சிராத்தம் வேறென்பது, தீர்த்த சிந்தாமணியில், கயாவை யடைந்ததன்மேல் அருக்கியம் ஆவாகனமில்லாத நிமித்தச் சிராத்தஞ் செய்கவென்றும், பின் பிரேதசிலை முதலிய விடங்களில் பார்வணமே செய்கவென்றும், முன்போல விசேடணமின்றிக் கூறப்பட்டதனல் வேறென்பதும், அருக்கியம் ஆவாகனம் முதலிய கிரியைகள் எல்லா மிதற்குண்டென்பதும் பெற்றும்.

கயாவில் நிமித்தமாய்ச் செய்வதும், வேறிடங்களில் நிமித்தமாய்ச் செய்வதும், காலவிசேடங்களிற் செய்வதும், குருக்ஷேத்திரத்தில் சரஸ்வதி முதலிய தீர்த்தங்கடோறுஞ் செய்வதும் தீர்த்தச் சிராத்தமேயாம்.

நைமிசத்தில் நைமிசப் பிரயாகையில் வபனமும், சக்ர தீர்த்தத்தில் ஸ்நானமும், நைமிசகயாவில் பிண்டமும், செய்ய வேண்டும்.

குருக்ஷேத்திரமும், நைமிசமும், பிதிர்ச்சிராத்தத்திற்கு முக்கியமாதல்பற்றி, அங்கு யாத்திரைசெய்வோரால் நாடோறுந் தனித்தனி சிராத்தஞ் செய்யப்படும். அதுவும் தீர்த்தச் சிராத்தமே யென்பதுதோன்ற, அவை வேறுகூறப்பட்டன.

சிராத்தத்தில், மந்திர செபக்கிரமத்தில், பாரதீயசெபத்தில், குருக்ஷேத்திரப் பிராமணர்கட்குத் தோத்திரஞ் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீகாமிகத்து,பிராமணர்க்கு அக்கினி முதலிய சாதனங்களில்லாவிடத்தும், கிரகணம் தீர்த்தச் சிராத்தமிவைகளிலும், ஆமச் சிராத்தஞ் செய்கவென விதிக்குமுகத்தால், தீர்த்தச்சிராத்தமும், சிராத்தபலன்கூறி, கயாவில்செய்யுஞ் சிராத்தம், அநந்த பலத்தைத் தருமென விதிக்குமுகத்தால் கயாச்சிராத்தமுமாகிய இவ்விரண்டுங் கூறப்பட்டன.

பிதாமுதலிய பிதிரரை நல்லுலகடையச் செய்யும் சிரத்தையுடைய புத்திரன், குருக்ஷேத்திரதானமும், காசிமரணமும், பிரயாகைமுண்டனமும், பிரமஞானமுமாகிய விந்நான்கும் தன் பிரயோசனங்களாதலால், பிதிரர்கள் பிரயோசனத்தின்பொருட்டு நவாரண்ணியங்களுட் சிறந்த தேறுகாரண்ணியமென்றும், பிரமாரண்ணியமென்றும், தன்மபிருட்டமென்றுஞ் சொல்லப்படும் கயாவை அடையவேண்டும்.

அப்புத்திரன் இருபத்தொரு குலத்தையும் நல்லுலகடையச் செய்கின்றான். அவன் அப்பிதிரர்க்கு உரிமையுடையனாதல்,

"தம்பொருளென்பதம்மக்களவர்பொரு
டந்தம் வினையான்வரும்."

என்னுந் திருக்குறளானும் பகிரதச் சக்ரவர்த்தியின் சரிதத்தானுமறிக.

இத்திருக்குறளில் தம் புதல்வரைத் தம்பொருளென்றும், அவரன்னராதற்கு அப்புதல்வர் பொருள், தந்தை,தாயராகிய தம்மைநோக்கி, அவர்செய்யும் நல்வினையால் தம்பால் வருதலி னென ஏதுவுங்கூறப்பட்டது.அவர்பால் வருதலாவது:—புண்ணியமிகுதியாற் றேவராயும், பாவமிகுதியால் நிரயராயும், சுவர்க்க நிரயங்களின் முறையே இன்பதுன்ப நுகருங்காலும் அவை யநுபவித்துத் தொலைந்தவழி ஆண்டு உயர்வுதாழ்விற் குக் காரணமாய்ச் சேடித்த வினைவழியாயேனும் முற்செய்த இருவினை வழியாயேனும் பூமியில் பிராமணர் முதலிய உயர்ந்த யோநிகளினும் பிறந்திருக்குங்காலும், அப்புத்திரர் செய்யுந் தர்ப்பணம், சிராத்தம் பிண்டம் முதலியவற்றைச் சந்திர மண்டலத்தின் கண்ணுளராய தேவச்சாதியரேற்று, நிரயத்தும் அவர் பிறந்திருக்கும் யோநிகளினுங் கொடுப்பரென மிருதிபுராணங் கூறியவழி வருதலாம்.

இருபத்தொரு குலமன்றி தந்தை, தாய், மனையாள் சகோதரி, புத்திரிகணவன், பிதாவின்சகோதரி, மாதாவின் சகோதரி என்னு மெழுவர் கோத்திரங்களும் இவ்வெழுகோத்திரங்களுள் தந்தைவழியில் இருபதுகுலமும், தாய்வழியில் இருபது குலமும், மனையாள் வழியில் பதினாறுகுலமும், சகோதரி வழியில் பன்னிரண்டுகுலமும், புத்திரிகணவன்வழியில் பதினொருகுலமும், பிதாவின் சகோதரிவழியில் பத்துக்குலமும், மாதாவின் சகோதரிவழியில் எட்டுக்குலமும் ஆகிய நூற்றொரு குலமும் நல்லுலகடைகின்றனவென வாயுபுராணத்திற் கூறப் படும்.

மரித்த நாலாநாளினும், ஐந்தாநாளினும், ஒன்பதாநாளி னும் செய்யும் நவச்சிராத்தமும், பதினொராநாளினும், நாற்பத் தைந்தாநாளினும், ஆறுமாசத்தும், வருடமுடிவினும் செய்யும் ஏகோத்திட்டங்களும், மாசமுடிவிற் செய்யு மாசிகங்களும், பிர திதினஞ்செய்யும் சோதகும்பங்களும், வெவ்வேறு செய்து வருடாந்தத்திற் சபிண்டீகரணஞ்செய்பவன் அவ்வருடத்தில் தீர்த்தச்சிராத்தம், கயாச்சிராத்தம், மாளயமிவை செய்பலா காவெனக்காருட புராணத்தும் மிருதிகளினும் கூறுதலால் தீர்த்தச்சிராத்த கயாச்சிராத்தங்கள் செய்யலாகாது.

ஸ்ரீகாமிகத்தில், நவச்சிராத்தம், திரயோதசி, மகநக்ஷத் திரம், இவைகளிற் செய்யின் புத்திரநாசத்தைப் பண்ணு மென்றும், நந்தை, சதுர்த்தசி, சன்மத்திரயம் இவைகளில் நவச்சிராத்தம் பண்ணலாகாதென்றும் கூறப்படும்.

பன்னிரண்டாநாளில் சபிண்டீகரணஞ் செய்தவன் அம் மூன்று சிராத்தமுஞ் செய்யலாம்.

கயாச்சிராத்தம், அதிமாசம், சன்மநக்ஷத்திரம், குரு சுக் கிரர்களது அத்தமனம், சிங்க ராசியில் வியாழ மிருக்குங்கா லம் இவைகளிற் செய்யலாகாது.

தை, மாசி, பங்குனி, புரட்டாசி, மார்கழி இம்மாசங்க ளிலும், சந்திரசூரிய கிரகணங்களிலும், கயாவில் பிண்டமிடு தல் விசேடமெனப்படும்.

கயாச்சிராத்த மொருவனுக்கு, ஆயுள், சம்பத்து, புத்தி ரவிர்த்தி இவைகளைக் கொடுப்பதேயன்றி பிதிரர்களை நிரயத் தும், பிதிர்லோகத்தும், தேவருலகத்தும், நின்று எடுத்து அவரவர்க்கருகமான் மேலான உலகத்தை அடையச்செய்யும்.

மனையாளோடு யாத்திரைசெய்பவன், சிராத்தகாலத்துப் பிரமசரியமுடையனு யிருத்தல்வேண்டும்; புணர்தல் அதிக தோடத்திற் கிடமாதலின். தீர்த்தச் சிராத்தத்து மவ்வாறே.

பஞ்சக்குரோச விஸ்தீரணமான பிரமாரண்ணியத்து, கயாசிரம் ஒருகுரோசம்; அதில் பல்க்குநதியும் பிண்டமிடுதற்குரிய மகிமைபொருந்திய உருத்திரபதம், விட்டுணுபதம்,பிரமபதம், கசியபபதம், பஞ்சாக்கினிபதம், இந்திரபதம், அகஸ்திபபதம், இரேவபதம், கார்த்திகேயபதம், கௌஞ்சபதம், மாதங்கபதம், முதலிய பதங்களுமிருக்கின்றன. இவைகளிலெல்லாம் பிரேதசிலேயில் சிராத்தஞ் செய்ததன்மேல் பிண்டமிட்டு அக்ஷய வடத்தும் பிண்டமிடவேண்டும்.

இவைகளுள் உருத்திரபதத்தில், ஸ்ரீராமர் தசரதரின் பொருட்டுப் பிண்டமிடுங்கால்,தசரதர் சுவர்க்கத்தினின்றுமிழிந்து அதைக் கைநீட்டிவாங்கி அதனுல் திருப்தியடைந்து, நீ பூமியிலிருந்து பிராமணர்களையும்,பிரஜைகளையும்பரிபாலித்து, அயோத்தியில் வசிக்கும் எல்லாப்பிராணிகளுடனும் வைகுண்டபதம் அடைகவென்று அவர்க்கு ஆசிர்வதித்து, அவர் சுவர்க்கம்விட்டு உருத்திரலோக மடைந்தனரென்று மகாபாரதவசனங்காட்டி, நாகேசுரர் உருத்திரபாதத்துப் பிண்டவிசேடங்கூறினர். அத்தலத்து ஸ்ரீபிதாமகேசுரர், ஸ்ரீபிரபிதாமகேசுரர் முதலிய இலிங்கங்களும் கயாவைப் பாதுகாக்கின்ற ஆதிகதாதரராகிய ஸ்ரீவிட்டுணுமூர்த்தமும்இருக்கின்றன; அதனுல் விட்டுணுபதமும் அதிக விசேடமுடையது: அதுவன்றி ஏனையபதங்களிலும் பிண்டமிடல்வேண்டும். இப்பதங்களில் சந்நியாசிகளும், தண்டத்தால் பரிசித்துப் பிதிர்களை ஸ்மரணஞ் செய்வர். விட்டுணுபாதத்தில், புத்திரரில்லாதவர்கள் தயிர் அன்னத்தாற் றிலமின்றி ஆத்மபிண்டமுமிடுவர்.

கயாச்சிராத்தம் பிரமஹத்தியாதி மகா பாதகங்களைப் போக்குதலால் பதிதனுக்குச் சிராத்தமின்றாயினும், அவனுக்குரியர் பிண்டமிடலாமெனத் தீர்த்தசிந்தாமணியில் விதிக்கப்பட்டது. அப்பதிதராவார், குருபத்தினியைப் புணர்தல், சுராபானஞ்செய்தல் முதலிய மகாபாதங்களால் பதிதரானவரென்று அந்நூலில் விதந்து கூறுதலா லிழிந்தமதத்திற் புக்குத் தாழ்வு அடைந்தவர்க ளன்றெனக.

சீவிதபிதாவை யுடையவன் கயாவில் பிதாவநுமதியின்றிச் சிராத்தஞ்செய்யப் போகலாகாது; பிதா அநுமதிப்படியேனும் மார்க்கவசத்தாலேனும் போவானாகின், எசமானுடைய பத்தினியென்று மாதாவுக்கு ஒரு ஏகோத்திட்டஞ் செய்து பின் பார்வணமுஞ் செய்யவேண்டும், அவ்விடத்து பிதிர்பத்தினியென்று செய்க என்பாருமுளர்; அன்னியர் அதை அயுக்தமென்பர்.

கயாவல்லாத தீர்த்தங்களில் மாதாவுக்கு ஒரு ஏகோத்திட்ட மாத்திரமேயன்றி மாதாமுதலியோர் பார்வணநியமமின்று.

கயாவில் மாதாவின் சிராத்தத்தில் பிதாமகி சீவிதளாயின் பிரபிதாமகிமுத லிருவர்க்குப் பார்வணமும், பிதாமகி, பிரபிதாமகி இருவரும் சீவிதராயின், அவர்மேலிருவர்க்குப் பார்வணமும், பிதாபார்வணத்தில் பிதாமகன் சீவிதனாயின் அவன்பிதா, பிதாமகனிவர்கட்குப் பார்வணமும், பிதாமகன் பிரபிதாமகன் இருவரும் சீவிதராயின் பிரபிதாமகன்பிதா, பிதாமகன் இவர்கட்குப் பார்வணமும் செய்யவேண்டும். மாதாமகன் பார்வணத்தில் பிரமாதாமகன், விருத்தப்பிரமாதாமகன் முதலியோர்க்கும் அப்படியே.

பிறன்பொருட்டுக் கூலிவாங்கிக்கொண்டு கயாவுக்குச் செல்கின்றவன் எசமானுடைய பிதிர்பார்வணங்கள் முன் செய்து, தன் பிதிர்பார்வணம் பின்செய்யவேண்டும்.

விதவை தன்னுடைய கணவன் பார்வணமாத்திரஞ்செய்யவேண்டும்.

மாமன் சீவிதனுபின், அவனுடையபிதா பிதாமகன் இவர்கட்குப் பார்வணமுண்டு. அவனுடைய மாதாமகன் முதலியோர்க்குப் பார்வணநியமமின்று.

பிதாமாதா இவர்கள் மரித்த திதி ஒன்றாகின் பார்வணமுமேகம், பிண்டமுமொன்று: திதிவேறாயின் வேறுசெய்யவேண்டும். அநேக சாபத்தினிமாதா, பிதாவின் சகோதரர் இவர்கட்குப் பார்வணமுமேகம்; பிண்டமுமொன்று; அருக்கியம் வெவ்வேறு: சிலர் பிண்டமும் வேறென்பர்.

ஆசாரியன், குரு, சீடன், சகி, மாதுலன், ஞாதி, இவர்பத்தினி, புத்திரர், புத்திரி, சகோதரி, தன் வம்சத்திலுள்ளவர்கள் இவர்கட்கெல்லாம் கயாவில் பிண்ட முண்டு. முட்டியினளவும், குக்குடாண்டத்தினளவும், நெல்லிக்காயினளவுமெனப் பிண்டபரிமாணங் கூறப்படும்.

சைவர்கள் வைதிகதாந்திரிக வல்லவரான ஒருசிவாசாரியரைக்கூட யாத்திரை செய்வித்து, சிராத்தபத்ததி முதலிய விதிப்படி, தீர்த்தச்சிராத்தம், கயாச்சிராத்தஞ் செய்யவேண்டும். அதுவன்றி அபிடேகமுடையரும், நிருவாணதீக்ஷையுடையரும், விசிட்டசமயியும், வடமொழி உணர்ச்சி வல்லராகின் அவர் அவ்விதிகளைத் தாந்தெரிந்துகொண்டு, தீர்த்தவாசிகளாகிய பிராமணர்களை நியமித்துக் தாமே மந்திரங்கள் சொல்லிச் செய்யவேண்டும். விசேடபிதிரர் தர்ப்பணத்தில் கூறப்பட்டனர்.

சமபிக்கு விசுவதேவர், நந்தி, மகாகாளர்; திருவாணதீட்சிதர்க்கு அநந்தர், உருத்திரர்; வைதிகபிதிர்கள் கவ்வியர், வடவானலாதிகள்; வசுருத்திராதித்தர்களுமாம்.

சிராத்தவிதிதநிடேத பதார்த்தங்கள்.

வாயுபுராண முதலியவற்றில், வாழைக்காய், பாகற்காய், பூசினிக்காய், சுண்டைக்காய், முள்ளுக்கத்தரி, முன்னைக்கீரை, புரண்டை, காரை, சேப்பங்கிழங்கு, வள்ளிக்கிழங்கு, கருணைக்கிழங்கு, நெல்லிக்காய், விளங்காய், கொத்தவரைக்காய், கொத்தமல்லி, வில்வக்காய், இலந்தைக்காய், மாங்காய், தூம்பைக்கீரை, வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழம், மாதளம்பழம், பேரீச்சம்பழம், கொடிமுந்திரிப்பழம், நார்த்தம்பழம், சர்க்கரை, சயிந்தவலவணம், பசுவின்பால், பசுவின் தயிர், பசுவின்நெய், கடுகு, மிளகு, துவரை, உழுந்து, எள்ளு, யவை, கோதுமை, பாசுப்பயறு, பிரியங்கு, சம்பா அரிசி இவை சிராத்தவஸ்துவென வங்கீகரிக்கப்படும்.

நீற்றுப்பூசினிக்காய், சுரைக்காய், முருங்கைக்காய், பீர்க்கங்காய், கத்தரிக்காய், முள்ளங்கிக்கிழங்கு, உருளைக்கிழங்கு, வற்றல்கள், பெருங்காயம், கடைந்தமோர், பிண்ணாக்கு, சிகப்புக்கீரைத்தண்டு, மிளகாய், உள்ளி, வெள்ளுள்ளி, புடலங்காய், மொச்சைக்காய், கொம்புப் பயற்றங்காய், எருமைப்பால், ஆட்டுப்பால், கைமலங்கறந்தபால், சிவப்பரிசி, எக்கியத்திற்கு அருகமல்லாத வரகுமுதலிய கிருட்டிணதானியங்கள், சோளம், இவை சிராத்த வஸ்துவல்லவென விலக்கப்படும். பெருங்காயம், புடலங்காய் சிலர் நிடேதமன்றென்பர்.

பிதிர்பூசைச்கு வில்வபத்திரம், எருக்கம்பூ, மந்தாரைப்பூ, அகருதூமம் இவை ஆகாவெனவும்;துளசி, தாமரைப்பூ கையாந்தகரை, மருக்கொழுந்து, மல்லிகைப்பூ, எட்பூ, சண்பகப்பூ, பச்சைக்கற்பூரங் கஸ்தூரி சேர்த்தரைத்த வெளுத்தசந்தனம, அகருமுதலிய சேர்ந்த தூமம், இவை ஆமென்றுங் கூறுவர்.

நிஷேதசேசம்.

மலநாற்றம், புழு முதலிய இல்லாத சுத்த தேசங்களில் சிராத்தஞ் செய்யவேண்டும். அவற்றினும் காகம், பன்றி, நாய், பூனே, கோழி, பூப்புடையவள், அலிமகனிருக்குமிடம், அன்னியன்விடு இவைகள் சிராத்தஞ் செய்தற்குரிய விடமல்ல.

பன்றி அன்னவாசனேயைக் கிரகிக்கிறதினுலும், நாய், பூனே, பூப்புடையவள் பரிசமாகாமையினுலும், கோழி இறகு உதிர்த்தலினுலும், அலிமகன்சாயை படுதலினுலும், அன்னியன்விடு அப்பூமிக்குரிய பிதிரர்களால் சிராத்தம் கிருகிக்கப்படுதலினுலும், ஆகாவென சிராத்த சந்திரிகையில் கூறப்பட்டன.

அன்னியன் விட்டில் சிராத்தஞ்செய்யின் அதற்குப்பரிகாரமாக, பிதிர்பாத்திரத்தில் சிறிதன்னமெடுத்து, அப்பிதிரர்பொருட்டுத் தத்தஞ்செய்யுமுன் பூமியி லிடவேண்டும்: அல்லது அதற்குரியார்க்கு மூலியங்கொடுத்தல் வேண்டுமென்று பிரமபுராணத்துக் கூறப்படும்.

கயாவில் கயாப்பிராமணர்கள் அப்பூமிக்குரியராதலில், அவர்க்கு ஆதித்தியஞ்செய்து, தக்ஷிணைகொடுக்க வேண்டும்.

தானம்.

சிராத்தாநந்தரம் பிண்டமிட்டு அன்னதானம், சுவர்ன்னதானம், கோதானம், பூதானம்முதலிய தானங்கள் சக்தியளவு செய்யவேண்டும். கங்கை, யமுனை, நருமதை, கிருட்டிணை, துங்கபத்திரை, சரஸ்வதி, கோதாவரி, சந்திரபாகை முதலிய திவ்விய நதிகளினும், திரிவேணி, கிருட்டிணாசங்கமம் முதலிய நதிசங்கமங்களினும், புட்கரம், சக்கரதீர்த்தம், திரிசந்தி முதலிய தடாகதீர்த்தங்களினும், சேதுமுதலிய சமுத்திரதீர்த்தங்களிலும், சப்தகோதாவரி, கங்காசாகரம், முதலிய சமுத்திரசங்கமங்களினும் இவ்விதி செய்யவேண்டும்.

திரும்ப விடுபுகுங்கால் வபனம், கிருதச்சிராத்தம்இவை சமீபமான வேறிடத்திருந்து செய்து, அங்குப்பிராமணபோசனஞ் செய்வித்து, நல்லதினத்திற் புகவேண்டும்.

கயாவரலாறு.

கயாவில் எல்லாத்தீர்த்தங்களும், எல்லா மூர்த்திகளது பதங்களும், அப்பதங்களில் பரிசித்தல் பிண்டமிடுதல் இவைகளால் பாவநீக்கமும், பிதிரர்க்கு நல்லுலகும், வருதற் தக்காரணம், சுவேதவராககற்பத்தில் பிரமனுனவர் தாவரசங்கமங்களைச் சிருட்டிக்குங்கால்அசுரர்சிருட்டியில், கயாசுரனையுஞ்சிரு

ட்டித்தனர். அவன் நெடுங்காலம் கோலாகலகிரியில், உசுவாச நிசுவாசமின்றி வாயுவைவென்று தபசுசெய்தான். அவனுக்கு திரிமூர்த்திகளும்,தேவர்களும் பிரசன்னராய் எல்லாத்தருமங் களினும், யக்ஞாதிகளினும், தீர்த்தங்களினும், பருவதங்களி னும் நானதிகபரிசுத்தனாகுகவென, அவன் கேட்டவரத்தைக் கொடுத்தனர்.அதனால்அவனைப்பார்த்த யாரும்,அதிகபுண்ணி யராய்ச் சுவர்க்கமடைந்தனர். அக்காலத்து,பிரமா ஓர் யாகஞ் செய்யப் பரிசுத்தமான தேசத்தை விசாரித்து, அவன்அதிக பரிசுத்த வஸ்துவா யிருத்தலின், அவனையடைந்து, உன்னு டைய சரீரத்தில்நான் யாகசாலைசெய்து யக்ஞஞ்செய்கின்றே ன், நீ அதனைக் கொடுவென்றுகேட்க, அவனதற்குடன் பட் டுக் கோலாகலகிரியில் நிருதிதிக்கில் சிரசைவைத்துத் தென் றிக்கிற் காலைநீட்டிப் பூமியிற் படுத்தான். அப்பொழுது பிர மா யாகவஸ்துக்களையும், ஓதா, அத்துவர்யு இருத்துவிக்குக ளாக, காசிபாதிமுனிவர்களையும் சிருட்டித்து, அவன் சிரத் திற்செய்யும் யாகசாலையில் யக்ஞஞ் செய்வித்தனர். அவனு டைய சிரசு அப்பொழுது அசைந்தது; அதைக் கண்ட பிரமன் தன்மவிருடியின் புத்திரியாயும் மரீசியின் பத்தினி யாயும் இருந்த அதிகதபசையுடைய பதிவிரதையான தன்மி தன் கணவன் சிலையாகுகவென இட்டசாபம் அதிககாலம் தவஞ்செய்தும் அது நிவர்த்திக்கபடாமையால், அச்சாப வழி பரிசுத்தமான தீர்த்தங்களும் தேவர்களும் இருக்கும் படியான சிலையாய் இருக்கவரம்பெற்று அவ்வாறான சிலை யாயினள்; அத்தன்மிசிலையை அவன் சிரசு சலியாதிருக்கவை க்கும்படி எமதன்மனுக்கு ஆக்ஞாபித்தனர். சத்தியலோகத்தி ருந்த அச்சிலையை அவர் அநுமதிப்படி எமதன்மராசன் கொண்டுவந்து சிரசு சலியாதிருக்கும்படிவைத்தனன்.இச்சிலை யில் பிரமாமுதலிய தேவர்களும், ஸ்ரீவிட்டுணு, பிரபிதாமகர், பல்க்கிசர், கேதாரேசர், கனகேசுரர், கசரூ விநாயகர். சுப்பிர

மன்னியரிவர்களும், காயத்திரி, சாவித்திரி, சரஸ்வதி யிவர்களும், அகத்தியர் முதலியோரும், பாதம்வைத்தனர். அப்பொழுது கயாசுரன் யான் கேட்கும் வரங்கொடுத்தால் சலியாதிருக்கின்றேனெனக் கூறினன். அதற் கவருடன்பட்டு அப்பொழுது நட்சத்திரமும் பூமியுமிருக்குமளவும், பிரமா, விட்டுணு, மகேசுரர்களும், தேவர்களும், சருவதீர்த்தங்களு மிச்சிலையிலிருக்கவேண்டு மென்றும், இதைப் பரிசித்தவரது பாவம் போகவேண்டுமென்றும், பிண்டமிட்டவரது பிதிர்க்கள் நல்லுலகடைய வேண்டுமென்றும், வரங் கேட்டனன். அவ்வாறு அவர்கள் அவன் கேட்டவரத்தைக் கொடுத்தனர். அதனால் அக்கயாவில் எல்லா மூர்த்திகளது பாதங்களும் எல்லாத் தீர்த்தங்களு மிருக்கின்றனவென்று வாயுபுராணத்துக் கூறப்படும்.

ஒருவன் செய்யும் புண்ணியகன்மம் உற்சற்கவிதியினால் தன்னையேயடையவேண்டும். அங்ஙனமாகாமல் அன்னியரான பிதிர்க்களை எவ்வாறடையுமெனின், நன்கு சொன்னாய்; அவ்வதிருட்டம் அபவாதவிதியால், உத்தேசித்துச் செய்யுஞ் சம்பந்தத்தால் அப்பிதிரரையடையுமென்க. அதிருட்டம் அவரையடையுங்கால் அவர்க்கு நல்லுலகேயன்றிச் செய்வோனுக்குப் புத்திரவிருத்தி முதலியன கயாச்சிராத்தத்தாலாதலெவ்வாறெனின், அவர் திருப்தியடைந்தவழி வருகின்றனவாதலின் ஆசங்கையின்று: இஃதீண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

தலயாத்திரைப் போதுவிதி.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ காசி மான்மியம்.

சூக்குமரூபம்.

உலகின்கண்வாழு மனவுணர்வுடைய மக்களுட் சிறந்தார்க்கு, கன்மநாசம் பிறந்து, வீடடைதற்கு முக்கியசாதனமெனச் சுருதியானும், *அதன்வழித்தாய மிருதிபுராணங்களானும், வகுக்கப்படும் தபம், செபம், சற்பாத்திரதானம், யாகம், தீர்த்தயாத்திரை என்பவைகளோடு ஒன்றாய், ஏனைய தீர்த்தங்களிற் செய்யும் பாவங்கட்குப் பரிகாரமாயும், அரிதிற் சாதிக்குஞ் சாதனங்கள் போலாகாது, புண்ணியக்குறைவான இக்கலியுகத்தும், நியமவானுக்கு சுலபசாத்தியமாக வீடடையச் செய்யும், ஸ்ரீகாசிச்சொரூபம், சூக்குமரூபமென்றுந் தூலரூபமென்று மிருவகைப்படும். சூக்குமரூபம், ஆதிதெய்விகமென்றும், தூலரூபம், ஆதிபௌதிகமென்றும், விராட்புருடனுக்குப் புருவமத்தியமென்றும் பெயர்பெறும்.

அவற்றுள்:—சூக்குமரூபம், அப்பிராகிருதமாயும், பிரமாவினாற் சிருட்டிக்கப் படாததாயும், சிவபிரானால் ஆதிசிருட்டியிற் சிருட்டிக்கப்பட்டதாயும், விராட்டு ரூபங்களைத் தரிப்பதாயும், பரமசிவனது ஆக்ஞையினால், பிரளயத்தில் அழிவில்லாததாயு மிருக்கின்ற, கிரியாசத்தி ரூபமென்று சொல்லப்படும். அந்தக்கிரியாசத்தி பீடத்தில் சூக்குமசோதி லிங்கமாகச் சிவபிரான் நீங்காதிருப்பார்.

* காசிகாண்டத்தில், காசியானது திரிசூலத்தின் முனையிலிருக்கின்றது, அழிவில்லாதது, நின்மலமானதென்பதனால்

சூக்குமரூப முண்டென்பதும்; அதற்கழிபாமை முதலிய குணங்களும்; இக்காசி ஈசுரனது சக்தி என்பதனுல் சக்திரூப மாதலும்; அது விராட்டு ரூபத்தையும் தரிக்குங் கிரியாசக்தி என்பது ஆயிரமுகங்களை யுடையதாயும், ஆயிரங்கண்களை யுடையதாயும், விராட்டு ரூபத்தைத் தரிப்பதாயு மிருக்கின்ற, திவ்வியரூபமான காசியைத் தியானிக்கவென, குண கற்பன ரூபவடிவங்கூறும் சிவரகசியவசனத்தானும் பெறப்பட்டன.

இனிப்பிரமாவின் ஆயிரம் சதுர்யுகஞ்சேர்ந்த பகல்நீங்கிய இரவில், எல்லாப்பூமியுப், புவலோகமும், சுவலோகமும், கற்பாந்த வெள்ளத்தால், மூடப்பட்டு முழுகியிருக்குங் காலத்துச் சிவபெருமான் தனது சமவேத சத்தியோடு, சகளத் திருமேனி தாங்கி, விமானத்தில் தேவியாரோடு சரிக்கும் போது, எல்லாவஸ்துக்களுஞ் சலத்தில் முழுகியிருப்பதையும், இக்காசி முழுகாது சக்கிராகாரமாய்ச் சோதிரூபமாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதையும், உமாதேவியாருக்குக் காட்டி, இந்தச்சோதி உன்னுடையசொரூபம், அதிற்சூக்கும ரூபமாய் விளங்குகின்ற லிங்கமூர்த்தி யென்னுடைய சொரூபம் இதனைப் பாரென்றுகூறும் காசிகாண்ட வசனத்தானும்; பிரமவைவர்த்தத்தில், எல்லாப்பூமியுஞ் சலத்திலமுழ்ந்த, சக்கிராகாரமாயிருக்கிற தேஜசு ஒன்று ஜலத்திலமுழ்ந்தாது ஆகாசத்திற் காணப்படுகிறது; அதன்மேல் மேலான விலிங்க ரூபமான சோதி காணப்படுகிறது; இது யாதென்று இருடிகள் வினவ, அது சதாசிவரானவ ரெங்களை யிரட்சிக்கும் பொருட்டுப் பாதாளமுதல் வைகுண்டத்தின் மேலும் வியாபித்து லிங்கமூர்த்தியாயிருக்கின்றார். இந்தப்பூமி சடமாதலினுல் சலத்திலமிழ்ந்து விட்டதென்று அவர்களுக்குத்தரமாக விட்டுணு கூறும் வசனத்தாலும்; பதுமபுராணத்து, பரத்துவாசமுனிவர், காசியில்நின்றும் சத்துருக்களால் பிடிக்கப்பட்டுத் தன்னை

யடைந்த திவோதாசனுக்கு நீ சிவகணநாதனுக்கு அபராதஞ் செய்தமையால், காசிராச்சியத்தை யிழந்துவிட்டாய்; காசியில் சிவகணங்களையே சேவிக்கவேண்டுமென்று, காசிச்சொரூபம் நிர்க்குணமாயும், நிர்விகாரமாயும், இடையீடன்றியுமிருக்கின்ற பரப்பிரமமே இந்தக்ஷேத்திரரூபமாக விருக்கின்ற தெனக் கூறும் வசனத்தானும், அச்சூக்குமரூப மழியாத ஞானமய மான லிங்கமுங் கிரியாமயமான பீடமுமுடைய சோதிலிங்க மென்பது பெறப்பட்டதுணர்க.

சூக்குமரூபமாயுந் தூலரூபமாயு மோர்காலத் திரண்டு ரூபமாதல், சிவபிரானுக் கெவ்வாறுமெனில், அவர்வாக்கு மனங்களைக் கடந்த நிரவதிகமகிமை யுடையராதலால், அநுக் கிரகத்தின்பொருட் டோர்காலத் திரண்டுரூபமா யிருத்தலிற் குறைபாடிலராதலின் ஆசங்கையின்று: இதனாலவர்க்குச் சக ளத்திருமேனியாகிய தூலரூபமுஞ் சகளநிட்களத் திருமேனி யாகிய தூலரூபமுஞ் சகளநிட்களத் திருமேனியாகியசூக்கும ரூபமும், இவையிற்றிற் கதிட்டானமான பரரூபமு முண் டென்பது பெற்றாம். இது சைவபுராண வாயவ்வியசம்மிதை யினுங் கூறப்படும்.

தூலரூபம்.

தூலரூபம், மத்திமேசுரமுதல் தேகளிவிநாயக பரியந்த ம், நாலுதிக்கிலுஞ் சக்கிராகிருதியாய்ச் சூத்திரம் பிடித்தாலதி லுண்டாகிய இரேகையி னடுவிடமாம். இது நாலுதிக்கினும் இரண்டரை யிரண்டரைக் குரோசமாய், பஞ்சக்குரோச பரி மாணமுடைத்து. ஓரிடத்து மத்திமேசுரம் முதல், நாலுதிக் கினும் ஐந்தைந்து குரோசமெனக் கூறப்பட்டதேயெனின்,

அது * ஆயிரந்தநுக்கொரண்ட குரோசமாதலின் முற்கூறியத ேைடு மாறுபடுதலின்று.

கிருதயுகமுதல் நாலு யுகத்துக்கும் முறையே சக்கரம், தோத்தட்டு, சங்கம், தநுசு இவைகள்போல ஆகிருதியுடைய தூலரூபத்தைச் சூக்குமரூபம் அதிட்டித்து அபேதமாயிருக்கு மாதலின் இக்காசி யெல்லாத்தேவகைளுக்கும், எல்லாக்கணங் களுக்கும், வாசமாய்த்தன்னுள் பரிக்கின்ற மனுடர், மிருகம், பசு, பட்சி, தாவரம் முதலிய எல்லாப் பிராணிகட்கும் முத் தித்தான மெனப்படும்.

இதற்குள் தேவர்கள், இருடிகள்: கணங்கள், மனுடர் கள், சித்தர்களாகிய இவர்களாற் பூசிக்கப்பட்ட எண்ணிறந்த இலிங்கங்களும், ஸ்ரீவீராகமத்தும், காசி காண்டத்தில் க்ஷேத் திரவளனுரைத்த அத்தியாயத்து, சேவியற்றிரமுரைத்த அத் தியாயத்துங்கூறப்படுங் கேதாரம், மல்லிகார்ச்சுனம், கோகர் ணமுதலிய ஸ்தலங்களிலுள்ள சுவாயம்புவலிங்கங்களும், ஆதி லிங்கமாகிய விசுவேசுரரைச் சூழ்ந் திவ்வெல்லைக்கு ளிருக் கின்றன.

கேதாரமுதலிய ஸ்தலங்களிலுள்ள சுவாயம்புவலிங்கங் கள், ஒவ்வொருகாரணத்தா லித்தலத்தில், வந்திருக்கின்றன வென்பது மேற்கூறிய அத்தியாயங்களி லொருவாறு விளங் கும்.

இன்னும் இதனுட்பகுப்பாய், வாராணசியென்றும், அவி முக்தமென்றும், அந்தர்க் கிரகமென்றும் தூலபரிமாணவெல் லைகள் மூன்றுள.

* க௰௦௦ - தநு கவ - மயில். ஒருகுரோசம் உ௦௦௦ - தநு உ௨ - மயில் ஒரு குரோசம் என்று வழங்குவர்.

அவற்றுள் வாராணசி, கிழக்கு மேற்கில் இரண்டேமுக் கால் குரோசமும், தெற்கு வடக்கில் ஒன்றரைக் குரோசகும், கிழக்கில் கங்கையும், பாசபாணி விநாயகரும், தெற்கில் அசியும், வடக்கில் வருணையும்ஆகிய நான்கெல்லையையுடைய தென்றும் ;

அவிமுக்தம், கிழக்கில் அட்டகாசமும், தெற்கில் பூத தாத்திரிசமும், மேற்கில் கோகர்ணேசுரமும், வடக்கில் கண்டகர்ணேசுரமும் ஆகிய நான்கெல்லை யுடைத்தாய், விசுவேசுரருக்கு நாலுதிக்கினும்? அருநூறு தநுக்கொண்ட தென்றும்;

அந்தர்க்கிரகம், கிழக்கில் மணிகர்ணேசமும், தெற்கில் பிரமேசமும், மேற்கில் கோகர்ணேசமும், வடக்கில் பாரபூதேசமும் ஆகிய நான்கெல்லைை யுடையதென்றும் கூறப்படும்.

இன்னுஞ் சிலவிகற்பமாக ஸ்ரீகாசிக்ஷேத்திரத்தின் கீழ் பாகத்திற் கங்கை உத்தரவாகினியாய், க்ஷேத்திரமத்தியத்தில் வருதலால், அவிமுக்தம் அந்தர்க்கிரகமென்னு மிரண்டற்குங் கங்காமத்தியமளவு மெல்லைக ளுண்டென்றும்; அவிமுக்தத்திற்கு மத்திமேசுரமுதல் நாலுதிக்கிலும் நான்கு குரோசமாய்ச் சதுரத்தில் ஒருகுரோசவெல்லை யுண்டென்றும்; காசிக்குள் வாராணசியும், அதற்குள் அவிமுக்தமு மிருத்தலால் மணிகர்ணிகா விசிட்ட கங்கையினுடைய கிழக்கு மத்தியப் பிரதேசத்தில் அவிமுக்த ஸ்தானத்தில் அந்தர்க்கிரக வெல்லை யிருக்கின்றனவென்றும் அங்கு க்ஷேத்திரசதுட்டய மரணப் பிரயோசன முண்டென்றும் கூறுவாருமுளர்.

• இவ்வெல்லைகள் காலவேறுபாட்டாற் சில பிறழ்ந்திருக்கலாம்.

காசிமுதலியபெயரு மதன்காரணமும்.

காசியென்றும், வாராணசியென்றும், அவிமுக்த மென்றும், ஆநந்தவனமென்றும், உருத்திரவாசமென்றும், மாமசானமென்றும், கௌரி முகமென்றும் இத்தலத்திற்கு எழு பெயர்கள் உள்ளன.

அவற்றின் காரணம்:—எதனிடத்துப் பரமாத்மரூபமாகிய தேஜசு பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறதோ, அது காசியென்றும்; வருணை, அசியென்னு மிரண்டு நதிக்கிடையிலிருத்தலால், வாராணசியென்றும்; சிவபிரானரிந்த க்ஷேத்திரத்தை நீங்க இஷ்டமில்லாமல் நீங்கியும் நீங்காமலொரு லிங்கரூபத்தில் மறைந்திருத்தலான் அவிமுக்தமென்றும்; சிவபிரானுக்கு ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற சத்திரூபமாதலினலும், வருடகாலத் தங்குரம்போல், ஆநந்தத்தா லனேக லிங்கங்களுதித்திருத்தலினனும் ஆநந்தவனமென்றும்; கிழக்கு முதலிய நாலு திக்குகளி லனேக உருத்திரர்கள் வசித்திருத்தலினனும் காசியிலிருக்கின்ற பிராணிகள் உருத்திரரூபமாயிருத்தலினனும், உருத்திரவாசமென்றும்; பிரமாண்ட முதலிய காரியப்பிரபஞ்சங்க ளொடுங்கு மிடமாதலில், மாமசானமென்றும்; காஞ்சிமுதலிய சத்திபீடங்களுள் காசிமுகபீடமாதலால் கௌரிமுக மென்றும் கூறப்படும்.

சக்திபீடங்களின் காரணம்:—சிவாபராதஞ் செய்த தக்கன் புத்திரியாயிருத்தல் கூடாதென்று, மந்திரகலா மயமான திருமேனியை நீக்கி, உமாதேவியார் அத்திருமேனியின் முகம் முதலிய அங்கங்களைக் காசி, சுவாலாமுகி, ஏமகூடம், காஞ்சி முதலிய தேசங்களி லிடும்படியாக ஆக்ஞாபித்ததனல், அவ்வங்கங்கள் சேர்ந்த ஸ்தலங்கள் சிவசக்திக்குப் பீடங்களாயின வென்று தேவிபாகவதத்திற் கூறப்பட்டது.

காசியைச் சிவபிரான் நீங்கியும், நீங்காமலிருந்தமை; திவோதாஸனுக்குக் காசியை விட்டுநீங்கி யிருக்கிறதாக வரங் கொடுத்து, மந்தரமலையை அடைந்த காலத்துக் காசிக்ஷேத்திரம் நெடுங்காலம் நீக்கப்பட்டதா யிருந்தும், அத்தலத்திலொரு லிங்கரூபமாய் மறைந்திருந்தா ரென்பது காசிகாண்டத்திற் கூறப்படும். பிரபஞ்ச மொடுங்குமிடமாகிய மாமசானத்து முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் ஒருவரேயழிவின்றி நிலைபெற்று வசிப்பர். அதனாலவர்க்குச் சுடலையாடி யென்று பெயர்.

காசிநாமோச்சாரணபலன்.

பரமேசுவரனுடைய நாமங்களை யுச்சரித்தால் அது பாவங்களைப்போக்கி, முத்தியின்பத்தைக் கொடுப்பதுபோலக், காசிக்ஷேத்திரத்தினுடைய நாமங்களை உச்சரித்தலும் யமவாதனையைநீக்கிச் சற்கதிக்கேதுவாகின்றது.

காசியென்கின்ற இரண்டக்ஷரங்களை ஸ்மரிக்கின்றவன் சிவலோகத்தை யடைகிறானென்று பதுமபுராணத்தும், எவனொருவன் காசி காசியென்று இரண்டுதரமாவது மூன்றுதரமாவது செபிக்கின்றானோ, அவன் மிகுந்த பரிசுத்தனாகின்றானென்றும், காசி, வாராணசி, உருத்திரவாசமென்னும் நாமங்கள் எவன் முகத்தினின்றும் வெளிப்படுகின்றனவோ அவனை யமனடைய மாட்டானென்றும் காந்தத்துங் கூறப்பட்டன.

இன்னும் பரமசிவ பரியாய துல்லியமாகிய காசியென்னு மிரண்டக்ஷரத்தை, நரகமடைந்தானொருவன் உச்சரித்துத் தானனுபவிக்கும் நிரையத்துன்பத்தி னின்றும், நீங்கின

னென்றேரிதிகாசம் ஊசிரகசிபத்தும்; மதிராநகரத்திருந்த மாலுகியென்னும் பிராமணனது புத்திரன் கிரிசனென்பவன் தன்மனென்னும் பிராமணனிடத்தில், சாங்கமாக வேதாத்தியயனஞ் செய்தவனும், புராணவிதிகாசங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டவனுயு மிருந்தும் தன்மமார்க்கத்தில் பிரவிர்த்திபின்றி, துட்டமான பாவங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தான்; அவன் தன்தேசத்தைவிட்டுக் கலிங்கதேசத்தையடைந்து கொடிய சுரநோயால் வாதிக்கப்பட்டான். அப்பொழுது அவன் நான் யாதொரு சுகிர்தமுஞ் செய்யாதவனு யிருத்தலால் பரலோகத்திற் சுகங்கிடைக்க மாட்டாதென்று மனதிலாலோசித்துத் தான் முன்கேட்ட காசிமான்மியத்தை ஸ்மரித்துக்காசியென்னு மிரண்டக்ஷரங்களையுச்சரித்து இறந்தான். அவன் யமயாதனையினின்றும் நீங்கிக் கைலாசத்தையடைந்து ஒரு தேவயுகமிருந்து காசியை யடைந்து, முத்திசேர்ந்தானென்றேரிதிகாசம் பதுமபுராணத்தும் கூறப்பட்டன.

இந்தக் காசிமுதலிய நாமங்கள் பத்தியோடெடுத்துச் சொல்பவர் நாவுக்குரசத்தைத் தருவனவாயும், கேட்பவர்செவிக்கு ஆநந்தத்தைக் கொடுப்பனவாயு மிருப்பனவேயன்றி இக்காசிமான்மியமும் பரிசுத்தமாயிருந்து ஓதுகின்றவருக்கும், கேட்கின்றவருக்கும், எல்லா க்ஷேத்திர மான்மியங்களையுமோதிக் கேட்ட பயன்களைக் கொடுக்குமென்பது,

"காசியைக் குறித்துச் செல்லுங் கால்களே கால்களாகுங் காசியை வழுத்து நாவே நாவெனக் கழறலாமால், காசியின் கதைகள் கேட்குஞ் செவிகளே செவிகளாகும், காசியை யினிது காணுங் கண்களே கண்களாமால்." என்னுங் காசிகாண்டச் செய்யுளானு முணர்க.

ஸ்ரீகாசி தரிசனபலன்.

ஸ்ரீகாசி, தூரத்தில் தரிசித்தவனுக்கு, அக்கணத்திலனேக தானபலனைக் கொடுப்பதாயும், அவனுடைய பாவத்துக்குப் பகையாயுமிருக்கும். இதனைத் தரிசித்தல், ஜன்மாந்தர சுகிர்தமின்றிக் கூடாவாம். இக்காசி, தூரத்திலிருந்து நினைக்கின்றவனுக்கும், பாவக்ஷயத்தைப் பண்ணுமெனில், சமீபத்தி லடைந்து, தரிசித்தவனுக்குப் புண்ணியத்தைக் கொடுக்குமென்பதற்கு ஐயமின்று. இதனால் பிரமபுராணத்து, ஒருயோசனை தூரத்திலிருந்து காசியைத் தரிசித்தவர்கள் பாவ நீக்கம் பிறந்து, பரிசுத்தராவாரென்றும், பிரமவைவர்த்தத்தில் புண்ணியவான்களால் தரிசிக்கப்படுவதும் பாவ நீக்கத்தைச் செய்வதுமாகிய காசியைத் தரிசியென்றுங் கூறப்பட்டது.

காசியை யடைந்தோர்பலன்.

போககாமனுக்குப் போகத்தைக் கொடுத்தலால் காசியையடைவதே போகமும், முத்திகாமனுக்கு சாங்கியபாதஞ்சலமுதலிய யோகாநுட்டானத்தா லடைதற்கரிய முத்தியைக் கொடுத்தலால், காசியை யடைவதே யோகமும், விரதாநுட்டானிக்கு, விரதாநுட்டானத்தா லாகிய பாபக்ஷயத்தைப் பண்ணுதலால், காசியை யடையுமதுவே தவமும், சற்பாத்திரதானஞ் செய்பவனுக்குக் குருக்ஷேத்திரமுதலிய புண்ணிய தேசங்களில், காலவிசேடம்பற்றிச் செய்கின்ற தானபலத்துக் கதிகமான பலனைக்கொடுத்தலால், காசியை யடைவதே தானமும், அதில் மரித்தவருக்குச் சாயுச்சியத்தைக் கொடுத்தலால், காசியை யடைவதே சாயுச்சியமு மெனப்படும்.

அநேக ஜன்மங்களிற் செய்த புண்ணியங் காரணமா யடையத்தக்க இக்காசி, மார்க்கவசத்தாலடைந்த பாவிக்கும், பிரமக்கொலை முதலிய பாவங்களை நீக்குமெனில், சன்மார்க் கனு யடைகின்றவனுக்குப் புண்ணிய மதிகமா மென்பதும், பாவம் நீங்குமென்பதும், கைமுதிக நியாயத்தாற் சித்திக்கப் படும்.

இன்னும், காசியை யடைந்தவன், அடைந்த கணத்திற் குப் பூர்வக்கணமுதல், அநேக ஜன்மங்களிற் செய்த பாவங் களினின்றும் நீங்குகிறுனென்று சிவபுராணத்தும், காசியை யடைந்த மாத்திரத்தில் முன்செய்த பாவங்களெல்லாம் நசிக் கப்படுகின்றன, புண்ணியங்களதிகரிக்கின்றனவென்று பதும புராணத்தும், வாராணசியென்று மூவுலகத்திற்குஞ் சாரமா யிருக்கின்ற நம்முடைய தலத்தை யடைந்தவன் அநேகவிதங் களான பாவங்களைச் செய்தவனு யிருந்தாலும், பாவமில்லாத வனு யிருக்கின்றுனென்று மற்சபுராணத்துச் சிவவசனமுங் கூறப்படுதலின், அடைந்தார் அக்கணம் பூர்வபாவத்தில் நீங்கு வரென்பது, தெளிவாய் நிச்சயிக்கப்பட்டது.

இதற்கோரிதிகாசம். பிரமக்கொலை முதலியன செய்து விந்திய பர்வதத்திற் சஞ்சரித்திருந்த, பூரித்துய்மனென்னு மரசன் தான் செய்த பாவங்களைச் சாலங்காயனரென்னுமிரு டிபினிடத்தி லெடுத்துச் சொல்லிப் பரிகாரங்கேட்க அவர தற் குடன்படாது மறுத்தனர். மேலு மவ்வரசன் தான் செய்த பாவங்களைப் பலகாலெடுத்துச்சொல்லி நிவர்த்தியை வினவ, அவர் கிருபைகூர்ந்து, நீ காசியை யடைந்தாலந்தப் பாவங்கள் நசித்துவிடும்; அது நசித்தற் கடையாளம் ஐந்து கரிய கஞ்சுகங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, நீர் காசியெல்லையை யடைந்து தரிசித்த மாத்திரத்து, அந்தக் கஞ்சுகங்கள் வெள்ளு ப்பாகும், அப்பொழுது அப்பாவங்கள் நீங்கினவென்று தெரி

ந்துகொள்ளென்றார். அதைக்கேட்ட பூரித்துய்மன் அவரை நமஸ்கரித்து, விடைபெற்றுச் சென்று காசி யெல்லையிலிருந்து, எழுநாள் அதனைத் தரிசித்து, அவை வெளுப்படைந்தமை கண்டு மகிழ்ந்து காசியை யடைந்து முத்தியடைந்தானென்று, பதுமபுராணத்திற் கூறப்படும்.

இதனாற் காசியை நினைத்தலும், தரிசித்தலும், புண்ணியத்திற் கேதுவாதலே யன்றி, யிதனை யடைந்து வசித்தலும் உத்தமோத்தம புண்ணியமே யாமென்பது நிச்சயிக்கப்படும்.

தீர்த்தவிசேடம்.

காசியை யடைதற்கெல்லாக் காலமுஞ் சுபகால மாதலால், சுபலக்கினம், அசுபலக்கினமென்பது பாராமல் சென்று திருவெல்லையிற் பிரவேசித்த மாத்திரத்தில், நமஸ்கரித்து மேற்குத்திக்கி லிருக்கின்ற தேகழி விநாயகருக்குக் குங்குமக் குழம்பு முதலியவற்றா லபிடேகஞ் செய்து, பூசித்து மேல் மணிகர்ணிகா தீரத்தை யடைந்து, ஸசேலஸ்நானம், விதிபூர்வக முண்டனம், இவைகள் செய்து, விதிப்படி ஸ்நானம், தர்ப்பணம், சாமான்ய நித்திய யாத்திரை, சிராத்தம், உபவாசம் இவை செய்தவர், நாடோறும் ஸ்நானஞ் செய்தற்குரிய தீர்த்தங்களனேக முளவாயினு மவைகளுட் சில விசேட தீர்த்தங்களின் மான்மியமும், கங்காமான்மியமும், ஈண்டுக் கூறப்படுகின்றன.

பிரமனாற் சிருட்டிக்கப்பட்ட தீர்த்தங்க ளெல்லாவற்றினுஞ், சவிதுக்ஷேத்திரமாகிய பிரயாகை தீர்த்தம் விசேடமுடைப்பது. அப்பிரயாகையினுங் காசியிலிருக்கின்ற தீர்த்தங்கள் விசேடமுடையன. அவற்றுள் பஞ்சநதியும், மணிகர்ணி

கையும், தசாசுவ மேதத்திலிருக்கின்ற காசிப்பிரயாகையும், ஆகிய இம்மூன்று தீர்த்தங்களும் விசேடமெனப்படும்.

என்னை: மாசிமாதத்தில் சவிதுக்ஷேத்திரமாகிய பிரயாகையிலெல்லாத் தீர்த்தங்களும், உதயகாலத்து வருகின்றன. அந்தப் பிரயாகை முதலிய தீர்த்தங்கள் மத்தியானத்தில் தினந்தோறும், மணிகர்ணிகையினுங், கார்த்திகை மாதத்திற் பஞ்சநதத்தினும், மாசிமாதத்தில் தசாசுவமேதத்திற் சூலடங்கேச சமீபத்திலிருக்கின்ற காசிப் பிரயாகையினும் உதய காலத்து வருகின்றன. அதுபோலக் காசியிலிருக்கின்ற விம் மணிகர்ணிகை முதலிய தீர்த்தங்க ளோரிடத்தும் போவனவல்ல. ஆதலின் எந்தத் தீர்த்தங்க ளெவ்விடத்துத் தங் குறை நிரப்பப் புகுகின்றனவோ, அந்தத் தீர்த்தங்கட்கக் குறையை நீக்குந்தகுதி உடைமைபற்றி விசேடமுடைமை போந்ததென்க.

பஞ்சநதிமான்மியம்.

அவற்றுள்: பஞ்சநதி தீர்த்தம் பஞ்சப்பிரமமென்று பெயருடையது. ஆதியில் தன்மநதியும், தூதபாவையுஞ் சேர்ந்து ஓர் நதியாய்ப் பின்பு அதனோடு கிரணையும், கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி யென்னும் மூன்றுஞ் சேர்ந்து, பஞ்சநதியாயிற்று. இது மூவுலகுக்கும், பிரசித்தமானதாயும், ஸ்நானஞ் செய்கின்றவர்களுக்குப் பாஞ்சபவுதிகமான சரீரத்தை நீக்கி, திவ்வியமான சரீரத்தைக் கொடுக்கின்றதாயு மிருக்கின்றது.

இதன் வரலாறு: வேதசிரனென்கின்ற இருடிக்கு ஒரு கன்னிகை யிருந்தாள். அவள் தன் பிதாவினுத்தரவின்படி தனக்கொரு நாயகனை விரும்பித் தபசுசெய்தனள். நெடுங்

காலந் தபசு செய்தலால் எல்லாத்தீர்த்தங்களினுடைய பாவத்தையும் போக்கத்தக்க தூதபாவை யென்னும் பெயரைப் பெற்றனள். அவளை யமதருமராசன் காந்தருவமாய் விவாகஞ் செய்யும்பொருட்டுப் பிரார்த்தித்தான். அதற்கவள் பிதா அநுமதியின்றி, உன்னோடு சம்பந்திக்க மாட்டேனென்று மறுத்தனள். நீ கடினமன முடையை யாதலாற் சிலைபாகுக வென்று சபித்தான். அவளுந் தருமனை சலரூபயாவையெனச் சபித்தனள். பின்பு அக்கன்னிகை பிதாவினிடத்திற்போய் விருத்தாந்தத்தைச் சொல்ல, அவர் ஞானதிருட்டியினாற் பார்த்து, உனக்கு வரயோக்யனா யிருக்கின்றவனை நதியாகச் சபித்ததனால், நீயுஞ் சந்திரகாந்தச் சிலைரூபத்தை யடைந்து அந்த நதியோடு பிரவாகித்துச்சேரென்று ஆக்ஞாபித்தார். அவளு மவரநுமதிப்படி சந்திரகாந்தச் சிலையாய்த் திரவித்து, தன்ம நதியோடு சேர்ந்து, ஒன்றாயிருந்தனள். அதனோடு சூரியனுடைய தபசினாலவனது வேர்வையில் நின்றுண்டாகிய கிரணை யென்னும் நதியும், தூதபாவையோடு பின் சேர்ந்தது. அவ்விடத்தில் கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி மூன்றுங்கூட, அதனோடு பஞ்சநதியாயிற்றென்று காசிகாண்டத்துக் கூறப்படும். இது ஆதியுகத்தில் தன்மநதி யென்றும், இரண்டாம் யுகத்தில் தூதபாவையென்றும், மூன்றாம் யுகத்தில் விந்துதீர்த்தமென்றும், இக்கலியுகத்திற் பஞ்சநதமென்றும் பெயர் பெறும்.

மணிகர்ணிகா மான்மியம்.

மணிகர்ணிகா தீர்த்தம் ஸ்நானஞ் செய்கின்றவனுடைய மகாபாவங்களைப் போக்குவதாயுங் காசியிலிருக்கின்ற எல்லாத் தீர்த்தங்களுந் தன்னிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, பாவத்தைப் போக்கும்படியாயும் மான்மியமுடையது.

இதில் தேவர்கள், இருடிகள் மத்தியான்னத்தில் நித்திய கன்மங்கள் செய்து ஸ்நானஞ்செய்ய வருகிறார்கள்.

இதன் வரலாறு: முற்காலத்து ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவர் சக்கரத்தாலொருவாவி யுண்டாக்கி அதில் தன் வெயர்வைச்சலமாகப் பூரித்து, அந்த வாவிக்கரையிலிருந்து தவஞ்செய்ய, அவர்க்குப் பிரசன்னரான விசுவேசுரர் அவர் தவத்துக்குச் சந்தோஷமடைந்து, சிரக்கம்பஞ் செய்யுங்கால், குண்டலத்தினின்று நழுவிய நாகரத்தினம் விழுதலால் மணிகர்ணிகை யென்றுஞ், சக்கரத்தாலகழ்ந்தமையால் சக்கரதீர்த்தமென்றுந் திருமேனி வெயர்வினின்றும் உண்டானதினல் பிரமத்திரவமென்றும், பெயராயினவென்று காசிகாண்டத்திற் கூறப்படும். இது சாம்பூநத நிறமுடையது.

எப்பொழுது கங்கை வந்துசேர்ந்ததோ அது முதல் இது அதிவிசேட முடையதாயிற்று. இதற்குக் கிழக்கே கங்கையினுடைய நடுவும், தெற்கே கங்கேசுரமும், மேற்கே சுவர்க்கத்துவாரேசுரமும், வடக்கே அரிச்சந்திரேசமுமாகிய நான்கெல்லை யுள்ளன.

காசிப்பிரயாகமான்மியம்.

தசாசுவமேதத்தில் சூலடங்கேசர் சமீபத்தில், கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி யென்னு மிம்மூன்றில், கங்கை உத்தரவாகினியாயும், யமுனை பூர்வவாகினியாயும், சரஸ்வதி அந்தர்வாகினியாயும், வருதலால் காசிப்பிரயாகையுஞ் சர்வகாமியங்களையுங் கொடுக்கும் பிரயாகையினும், மிக்க காமியதீர்த்தமென்று சொல்லப்படும். இதில் ஸ்நானம், சிராத்தம், தர்ப்பணம், தானம் இவைகளைச் செய்தல் விசேட பலன்களைக் கொடுக்கும்.

இந்த மூன்றினுங் காலையில் பஞ்சநதத்திலும், தசாசுவமேதத்திலும், மத்தியானத்தில் மணிகர்ணிகையிலும், ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும், ஸ்நானஞ் செய்த பலனை யடைவர்களென்று காந்தம், காசி காண்டம், பிரமவைவர்த்தம் இவைகளிற் கூறப்பட்டன கார்த்திகைமாதம் பஞ்சநதிக்கும், மாசிமாதம் காசிப்பிரயாகைக்கும் விசேடம்.

ஞானவாவிமான்மியம்.

இன்னும் விசுவேசுரர் ஆலயசமீபத்திலிருக்கின்ற ஞானவாவியென்னுந் தீர்த்தம், ஸ்நானஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பதாய் மிகமகிமையுடைத்தா யிருக்கின்றது. இதைப் புரோக்ஷித்துக் கொண்டவர்கள் ஞானசம்பத்தை யடைவர்கள்.

இதன் வரலாறு: ஈசான உருத்திரர், அங்குத் தவஞ்செய்யுங்கால், சூலத்தா லொருவாவி யுண்டாக்கி, அவ்வாவியில் தீர்த்தமெடுத்து விசுவேசுரருக்காட்டி, அவ்வாவிக்கரையிலிருந்து தவஞ்செய்தார். அவர் தவத்திற்குப் பிரசன்னராய்ச் சந்தோடமடைந்த விசுவேசரிடத்தில், இவ்வாவியில் ஸ்நானஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு, ஞானத்தைக் கொடுக்கும்படி பிரார்த்தித்துக் கொண்டார். அதற் கவ்வாறு விசுவேசர் வரங்கொடுத்தனர்; அதனால் ஞானவாவியென்று பெயராயிற்றெனக் காசிகாண்டத்திற் கூறப்படும்.

இவையன்றி இன்னும், திரிவிட்டபேசுர சமீபத்தில் விரஜாதீர்த்தமும், மகாலிங்கசமீபத்தில் மகாகூபமும், கிருத்திவாசத்தில் கிருத்திவாசத் தீர்த்தமும் ஆகிய இவைகள் விசேடமெனப்படும்.

கங்காமான்மியம்.

கங்கை சத்தியலோகத்தில் நின்றுந் திலீபபுத்திரனாகிய பகீரதன் பொருட்டு பூமியில்வதரித்து, சிவபெருமானால் சிரசால் வகிக்கப்பட்டு, எல்லாப்பாவங்களையும் போக்குவதாயிருக்கின்றதென்பது, புராண இதிகாசங்களிற் புலப்படக்காணலாம். இக்கங்கையின் நாமங்களைத் தூரதேசத்திலிருந்து உச்சரித்தாலும், மூன்று ஜன்மங்களிற்செய்த பாவங்கள் நீங்கும். ஈது எல்லாநதிகட்கும் வியாபகமான தீர்த்தமென்பது. கங்கையின்மிக்க நதியும், மகாதேவரின்மிக்க தெய்வமு மின்றென்று கூறப்படுதலானும, நருமதை முதலிய நதிகளிற் கங்கை ஸ்மரிக்கப்படுதலானும், அந்நதிகள் கங்கையில் ஸ்மரிக்கப்பட்டால், பாவங்கூறுதலானும் பெறப்படும்.

கங்கையில் வேறுதீர்த்தங்களை ஸ்மரித்தாற் குற்றமாதல், கங்கையினின்று மன்னிய தீர்த்தங்களை யெடுத்துச்சொல்லும் மூடன் நிரையத்தையடைகிறானென்றும், அதிலன்னியதீர்த்தங்களை ஸ்மரிக்கின்றவன் பாவியாகிறானென்றும், பவுடியம், காந்தம் முதலிய புராணங்களிற் கூறப்படும்.

கங்கை சர்வபாவங்களைப் போக்குமென்பது புராணங்கட்கே யன்றி மிருதி நூலார்க்குஞ் சம்மதம். இதிற் புண்ணியதேசமல்லாத தேசத்தி லிறந்துபோனவனுடைய சரீரத்தெலும்பு விழுமேல், அவன் சுவர்க்கத்தையடைவானெனிற் பிராணனோடு ஸ்நானஞ் செய்தவன் பாவநீக்கமுற்றுப் புண்ணியனாவனென்பதற் கையமின்று. சகரருடைய சாம்பலில், இக்கங்கை பரிசித்தமாத்திரத்து அவர்கள் சுவர்க்கமடைந்தாரென்னு மிதிகாசமிராமாயணத்திற் பிரசித்தம். இன்னுமநேக இதிகாசங்க ளிதற்குண்டு.

இக்கங்கையில் மூன்றுலோகத்திலிருக்கின்ற தீர்த்தங்களும், வேதங்களும், தேவர்களும், சூக்குமரூபமாய் வசித்திருக்கின்றார்கள். இதிற் பூசித்தவர்கள் எல்லாத் தேவர்களேயும் பூசித்த பலனை யடைவார்கள்.

கங்கோற்பத்திமுதற் கங்காசாகர பரியந்த மிருக்கின்ற கங்கை, கௌரவரும், பாண்டவரும் யுத்தஞ்செய்த குருக்ஷேத்திரத்தோ டொப்பெனப்படும். அதிலும் விந்தியத்தைச் சார்ந்துவருகின்ற கங்கை, நூறுபங்குவிசேடமுடையது. அதிலும், பச்சிமவாகினியாய் வருகின்ற கங்கை, நூறுபங்கு விசேடமுடையது. அதிலும், காசியில் உத்தரவாகினியாய் வருகின்ற கங்கை, ஆயிரம்பங்கு விசேடமுள்ளது.

குருக்ஷேத்திரத்தில் சரஸ்வதிநதியிருத்தலின் அதனேடு கங்கை ஒப்பெனப்பட்டது. வடமேற்கில் நின்று கிழக்குமுகமாய் வருகின்ற கங்கை, நேர்மேற்கில் நின்று கிழக்கு முகமாய் வருகின்ற யமுனையோடு சேருங்கால், தென்மேற்காய்த் திரும்பிச் சங்கமமாதலின் திரிவேணி பச்சிமவாகினியென்று பெயர்பெறும். அஃதவ்வாறுதல் மாகமான்மியத்தும் பிரயாகை மான்மியத்துங்காண்க.

இனிக்கங்கை காசியில் உத்தரவாகினியாதற்குக் காரணம்: இமாசலத்தில் பகிரதன் கங்கையைப் பூமியில் பிரவர்த்திக்கும்படி கேட்க, அப்பொழுது கங்கை உன்னுடையகாரியமெவ்விடத்திருக்கின்றது, சிவராசதானியாகிய காசியெவ்விடத்திருக்கின்றது, அக்காசிக்குப்போய் விசுவேசர் கிருபையைப்பெற்றுப் பின் உன்காரியத்தைமுடிக்கிறேனென்று சொல்ல, பகிரதன் சிவராசதானியாகிய காசி அக்கினிதிக்கிலிருக்கின்றது, என் காரிய மதற்குக் கிழக்கேயிருக்கின்றதென்று சொன்னன். அப்பொழுது அதைக் கேட்ட கங்கை கிழக்கு

முகமாய் வந்து, காசியின் கீழ்ப்பாகத்தில் உத்தரவாகினியா ய்த் திரும்பி, விசுவேசராநுக்கிரகம் பெற்று, அதிபரிசுத்தை யாய், பின் பூர்வவாகினியாய்ச் சென்றதென்று, சனற்குமார சம்மிதையிற் கூறப்பட்டதுணர்க. இக்கங்கையில் வஸ்திரந் தோய்த்தல், அழுக்குத் தேய்தல், எண்ணெதேய்த்துக் குளித் தல், நின்மாலியங்களைப் போடுதல் குற்றம்.

இக்கங்கை கலியுகத்தும், விசேடமுடைய தென்பது; கிருதயுகத்தி லெல்லாத்தீர்த்தமும் பரிசுத்தமுள்ளன; திரே தாயுகத்தில் புட்கரம் விசேடமுள்ளது; துவாபரயுகத்தில் குருக்ஷேத்திரம் விசேடம்; கலியுகத்தில் கங்கை விசேட மென்றும் பவுடிக புராணத்தாற் காண்க.

இக்கங்கையில், அசிவருண சங்கமத்தில், ஸ்நானம் பண் ணினல் பாவங்கள் போகும். அசிவருணைகளென்னு மிவ்வி ரண்டுநதிகளும், விட்டுணு பாதாங்குட்டங்களி னின்று முண் டாயின.

அநேகசன்மத்திற் செய்த புண்ணியத்தால், கிடைத்தற் குரிய இக்கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்தலே யன்றி ஒருலேசத் தைப் பத்தியோடு பிராசனஞ்செய்தலும், புரோக்ஷித்தலும் விசேடமாம்.

இரண்டுபட்சத்து அட்டமி, சதுர்த்தசிகளினும், சூரிய சந்திர கிரகணங்களினும், கார்த்திகை மாதத்தினும், அமா வாசை பூரணைகளினும், விஷுபுண்ணிய காலங்களினும், அயனங்களினும், குருக்ஷேத்திரத்தி லிருக்கின்ற சரஸ்வதி யும், அங்கு பரசுராமரால் செய்யப்பட்ட அஞ்சுகுண்டமும், நைமிசாரணியத்தி லிருக்கின்ற சக்ரதீர்த்த முதலியனவும், பிரயாகைத் திரிவேணிதீர்த்தமும், சமுத்திர தீர்த்தங்களும், புட்கரம், பிரபாசம், விரஜை, முதலிய தீர்த்தங்களுமாகிய

இவை காசியிற் கங்கையை யடைகின்றன. ஆதலின், இவ்விசேட காலங்களிலிதில் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். இக்காலங்களில் ஸ்நானஞ்செய்கிற புண்ணியவான் அனேக யாகபலனை யடைகின்றான். அவனுக்கு நாள்தோறும் வளர்பிறைபோலப் புண்ணியவிருத்தியுந், தேய்பிறைபோலப் பாபக்ஷயமு மாகின்றன.

கங்காதாரணம்.

மைநாக புத்திரியான மேனைக்குப் பதியாகிய இமவான் செய்ததவத்தால் சிவபிரானைத் தமக்கு வரனாகப் பெறத்தக்க இரண்டு கன்னிகைகள் அவதரித்தனர். அக்கன்னிகைகளுள் மூத்தபுத்திரிக்குக் குடிலா சத்தியென்றும் இளையபுத்திரிக்கு உமாசத்தியென்றும் பெயர். அவருள் இளையபுத்திரியாகிய உமை தவஞ்செய்து சிவபிரானை விவாகஞ் செய்து கொள்ளுமுன் தாரகன் முதலிய அசுரரால் பிடிக்கப்பட்ட இந்திரன்முதலிய தேவர்கள்குமாரசுவாமியை உற்பவிப்பித்து அவ்வசுரரைக் கடியு நிமித்தம் சிவவீரியத்தைத் தரித்தற்கு யோக்கியதை யுடையளான குடிலாசத்தியை அவள் தந்தையான இமவான் சிவபிரானை வரனாக உத்தேசித்து வாக்குத்தத்தம் செய்துகொடுக்க அவளைப் பூமியினின்றும் பிரமனிருக்கும் சத்தியவுலகத்தில் கொண்டுபோய் பிரமனைநோக்கி இக்கன்னிகை சிவவீரியத்தைத் தரிக்கும் யோக்கியதையுடையளாக ஆசிர்வதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டனர். வருங்காலமுணர்ந்த பிரமன் இவள் சிவவீரியத்தை நிசரூபமாயும் சலரூபமாயும் தரிக்கவேண்டியவளாக இருக்கின்றாள் என்பதை அறிந்து இவள் உக்கிரமான அச்சிவ வீரியத்தைத்தரித்தற்கு அருகமுடையளல்ல வென்றனர், அதைகேட்ட குடிலை

கோபத்தோடு நான் அந்த விஷ்ணு ஆசிர்வாதம் பெற்றுத் தரிக்கின்றேன் என்றனள். பிரமன் அச்சொல்லை வியாஜமாய் வைத்து என்சொல்லை நீ மறுத்து முனிந்தமையால் சலரூப மாவை யெனச் சபித்தனர்.

அப்பொழுது அக்குடிலை சத்திய வுலகமுழுதும் வியாபித்து சலரூபமாய்ப் பிரவாகித்தனள். அதைக்கண்டு பிரமன் நாலுவேதங்களிலுள்ள வாக்குமயமான மந்திரங்களால் அந்தக்கங்கையைப் பந்தித்தனன். அதனால் அது அடங்கிச் சத்தியவுலகத்தும் பிரமன்சடையிலும் பிரவாகித்து நின்றது. பின் சிவபிரான் உமையைத் திருக்கல்யாணஞ் செய்தனர். அதன்மேல் அவர் சந்நிதியை யடைந்த பிரமாதி தேவர்கள் புத்திரோற்பத்தியை விரும்பிச் சிவபிரானைப் பிரார்த்தித்தனர். அப்பொழுது அவர் தமது நெற்றிக் கண்ணினின்றும் தேசோமயமான வீரியப்பிழம்பை உற்பவிப்பித்தனர். அது யாவராலும் தரித்தற்கரிய உக்கிரமான தேஜசு உடைத்தாயிருந்தது. அதைத்தாங்கிக் கங்கையில் விடும்படி தேவர்கள் அக்கினிதேவனுக்கு அநுமதி கொடுத்தனர். அவன் அதைத் தாங்கலாற்றாது தன்னொளியிழந்து வருத்தமுற்று சத்தியவுலகிற் புகுந்து அக்குடிலை கங்கையிலிட்டு இது பரமேசுரனுடைய உக்கிரமான வீரியம், இதை நீ தரித்தால் உதிக்கின்ற புத்திரன் உன் புத்திரனுவானென்றனன். அக்கங்கை அதை அப்பொழுது மனமகிழ்ந்து தரித்துக் கருப்பவதியாய் ஐயாயிரம் வருடம் சென்றதின்மேல் பிரமனிடத்திற் சென்றது. அதைப்பிரமன்பார்த்து எவ்வாறுகருப்பவதியாயினையென்று வினவினர். அக்கினியினுலிடப்பட்ட சிவவீரியத்தைத் தரித்துக் கருப்பவதியானேன் என்ன, அதுகேட்ட பிரமன் ஆலோசித்து உதயாசலத்தில் சிவசம்பந்தமாய் நூறுயோசனை பரிமாணமுள்ள சரவணவாவியில் இக்கருப்பத்தை வை,

அது அங்குப் பதினாயிரம் வருடம் சென்று புத்திரனாகு மென்றனன். அவர் அநுமதிகொண்டு அவ்வாறு குமாரசுவாமியை சரவணவாவியி லுதிப்பித்து மீண்டும் தானிருந்த சத்திய வுலகத்தை அடைந்தது முன்போலிருந்தது. குமாரசுவாமி உதித்து தாரகாதி அசுரரை வென்று தேவர்சிறைமீட்டுத் தேவர் சேனாபதியெனப் பெயர்பெற்று விளங்கினர். மேல் திரிவிக்கிரம அவதாரமாயிற்று. அவ்வவதாரத்தின்பின் நிகழாநின்ற இச்சுவேதவராக கற்பத்தில் கபிலர் சாபத்தால் சாம்பரான தன் பிதாமகர்களான சகரர்கள் சத்தியவுலகத்தில் இருக்கும் ஐமவதியாகியஇக்கங்கை பரிசித்தாலன்றி சுவர்க்கம் புகாரென்று துணிந்து திலீப்புத்திரனான பகீரதன் இக்கங்கையைப் பூமியிற் கொண்டுவரும்படி பிரமனை நோக்கித் தவஞ்செய்தான். பிரமன் பிரசன்னனாய், நீ கேட்கும் ஐமவதியாகிய கங்கை சத்திய வுலகத்திலிருக்கின்றது; அதை நீ பூமி வழியாய்ப் பாதலத்திற் கொண்டுபோக வரம் கொடுத்தேனென்றார். மேல் அவன் கங்கையை நோக்கித் தவஞ்செய்ய கங்கை பிரமன் வரத்தின்படி சத்தியலோகம் விட்டு பூமியிற் புகுந்து பாதலம்போய், உன் பிதாமகர்களை சுவர்க்கம் புகுவிக்கின்றேன், பூமியில் பிரவாகிக்குங்கால் என் வேகத்தை மகேசுரனலன்றித் தரித்தல் கூடாது. தரியாவழி பூமியைப்பேதித்து பாதலத்தை அடையவேனென்றது: மேல் அவன் பிரமனை நோக்கித்தவஞ்செய்ய பிரமன் பிரசன்னனாய்க்கங்காதாரணம் ஈசுரனலன்றி அன்னியர்கரு சாத்தியமன்றென்று கங்கை கூறியபடியே கூறினன். அதைக்கேட்ட பகீரதன் இறைவனன்னிய சாத்தியமென்பதை நன்குணர்ந்து கோகர்ணத்தைஅடைந்து சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்தான். சிவபெருமான் பிரசன்னராய் கங்காதாரணஞ் செய்யவேண்டுமென அவன் கேட்ட வரத்தைக் கொடுத்தனர். யாவராலும் தரித்தற்கரிய மகா சுவாலையோடு கூடிய ஆலாகலத்தைப் பிரமாதி

தேவர்கள் சரணாகதியாய் அடையுங்கால் அவர்களையும் உலகத்தையும் இரட்சிக்கு நிமித்தம் முன் பானம் பண்ணினது போல் அனன்னிய சாத்தியமான இந்த ஐமவதிகங்கையையும் உலக சம்ரட்சணையின்பொருட்டும் அகத்தியனால் பானம் பண்ணப்பட்ட சமுத்திரம் பரிசுத்தமாதற்பொருட்டுமே அந்தப் பகீரதன் வேண்டத் தரித்தருளினார். இக்கங்கை சத்தியவுலகத்தில் பிரமசாபத்தால் நதிரூபமடைந்த இமவானது புத்திரியாதலால் ஐமவதியென்றும் பகீரதன்பொருட்டு வந்ததனால் பாகீரதியென்றும் சத்தியலோகத்தினின்றும் சிவசிரசிற் சேர்ந்துஅதிபரிசுத்தையாய்ப்பின் சிவசிரசில்நின்று பகீரதன் பின் பூமியிற்சென்று ஏகதேசத்தால் பாதலம் புகுதலால் திரிபதகை யென்றும் நாமங்களை அடைந்தது.

சில புராணங்களில் பிரமகமண்டலத்தில் உதித்ததென்றும் விஷ்ணு பாதாங்குட்டத்தில் உதித்ததென்றும் கூறியதென்னை? அது திரிவிக்ரம அவதாரகாலத்தில் பிரமாண்டகடாகம் பேதிக்கும்படி மேலெடுத்த இடதுபாதப் பெருவிரலில் பிரமன் அப்பாத பூசை செய்யுநிமித்தம் தனது கமண்டலத்தில வியாப்தமாயிருந்த குடிலை கங்கையை அபிஷேகஞ் செய்ய அது அம்மூர்த்தியின் அங்குட்ட நுனிவழி ஓடிப் பெருகி ஏகதேசமான வோரம்சத்தால் தேவர்களிருக்கும் சுவர்க்கத்தில் அவர் ஸ்நானஞ்செய்தற்கு உபயோகமாய்த் தங்கிமேல் வேறோரம்சத்தால்மேருசிகரத்தின்கணுள்ள பிரமபுரியில் விழுந்து கிழக்கு முதலிய நாலுதிக்கினும் முறையே சீதை, அலகநந்தை, சக்ஷு, பத்திரை யென்னும் பெயர்களோடு சென்று சமுத்திரகாமி யாயிற்று. மேல் அது பாதலத்தில் புகுந்து பகீரத பிதிர்களை சுவர்க்கம் புகுவிக்கவில்லை.

இதுவும் குடிலையே ஓர் சிறு அம்சத்தால் பிரமகமண்டலத்தினின்று விடப்பட்டு திரிவிக்கிரம சரணம்புச அங்குட்

டவழியே வந்து மேருவில் விழுந்ததென்பது வாமனபுராண வசனத்தாலும் கேதாரகண்ட வசனத்தாலும் நிச்சயிக்கப்படும். அதனால் அக்காலத்து ஏகதேசமான ஓரம்சத்தால் அக்கங்கை பிரமகமண்டலத்தினின்றும் விடப்பட்டமையால் பிரமகமண்டலோற்பன்னை யென்றும், விஷ்ணு பாதத்தில் நின்றும்பிரவகித்தமையால் விஷ்ணுபதியென்றும் அவசரநாமங்களை அடைந்தது. அவ்வாறு பகிரதனுக்கு முன் பிரமாத்திரியில் திரியம்பகேசுவர சமீபத்தில் கௌதமியென்றும் விருத்தகங்கை யென்றும் பெயர்பெற்றிருந்தது. இவை அவாந்தர நாமங்கள். இன்னும் புட்கரத்தில் கோரூபந்தரித்து பூமியில் விழுந்து பாதலம்போய் பிரம விஷ்ணு உருத்திரர் என்னும் மும்மூர்த்திகளின் பெயரால் மூன்று தீர்த்தங்களாயின வென்று புட்கரமான்மியத்துங் கூறப்பட்டது. இவ்வாறே விஷ்ணு பதியென்னும் நாமமும் அக்காலத் தடைந்ததேயன்றி மற்றோர் காரணத்தாலன்று.

இவ்விஷ்ணுபதியைச் சிவபிரான் தரிக்கவில்லை. பின் பகீரதன் பொருட்டு சத்தியவுலகத்தினின்றும் வந்த பாகீரதியையே தரித்தனர். இது பகீரதன்பொருட்டு, பூமியில்வருங்கால் பிரவாகரூபமான ஓரம்சம் சத்திய வுலகத்து வைத்து பூர்ணஅம்சத்தோடு வந்ததென்பது அதனுடைய உக்கிரமான வேகத்தாலும் சிவபிரானையன்றி அன்னியர்தரித்தற்குஅருகரல்லாமையானும், சத்திய உலகின்கணின்று சிவசிரசில் விழுந்தமையானுமறிக.

சைவபுராணமாகியகேதாரகண்டத்துவிஷ்ணுபதி மேருவில் விழுந்ததென்பதுபோல விஷ்ணுபுராணத்தும் அவ்வாறு கூறுதலின் விஷ்ணு பாதகங்கையை ஈசுரன் தரிக்கவில்லையென்பதே நிச்சயம். திரிவிக்ரம அவதாரகாலத்து மேருசிகரத்தில் விழுந்து விஷ்ணு பக்தனான துருவனால் வகிக்கப்பட்டு

நாலுதிக்கினும் சமுத்திர காமியாய்ச் சென்ற விஷ்ணு பாத கங்கையைச் சிவபிரான் தரித்தாரென்பது காலத்தானும் இடத்தானும் மாறுபடுதலின்.

அக்காலத்து மேருவில்விழுந்து நாலுதிக்கினும் சென்ற அம்சமன்று; சத்தியவுலகத்துக் குடிலேகங்கை பரிசுத்தமாகும்படி விஷ்ணுபதி ஓரம்சத்தால் அதனோடு சேர்ந்திருந்தது. அதனையே தரித்தாரெனின் நன்குசொன்னாய். சர்வ தேவ பூச்சியரான சிவபிரானது சிரசில் விழுந்த கங்கை பவித்திரங்கட்கெல்லாம் பவித்திரம் மங்களங்கட்கெல்லாம் மங்களம் ஆயிற்றென்று கூர்மபுராணத்தும், சிவசிரசில் விழுந்த கங்கை அதிபவித்திரமெனத் தேவர் கொண்டனரென்று இராமாயணத்தும், கூறுதலின் முன் விழுந்த இப்பாகிரதி கங்கை அதி பரிசுத்த முடையதென்பதும்,

இராமாயணத்தில் சத்திய உலகின் கண்ணிருந்து பகீரதன்பொருட்டு வந்த ஐமவதிகங்கை சிவசிரசில் விழுந்துவேக மடங்கி வெளிப்படச் சக்தியின்றி யிருக்குங்கால் பகீரதன் பிரார்த்தனையின் பொருட்டு சடையிலடங்கி நின்றவாறுநிற்க சிறிதம்சம் விந்துசரசில் விட அது பகீரதன்பின் பூமியிற் சென்று பாதலம் புகுந்து பகீரதபிதிரர்களை சுவர்க்கம் புகுவித்தது என்றதேயன்றி சத்தியவுலகத்து விஷ்ணுபதி தங்கியிருந்து வந்ததென்றதற்கு எவ்வளவும் இயைபின்றென்பதும். உற்று நோக்கி இதுவும் பொருந்தாமை தெற்றென வுணர்க. இன்னும் அதுவே அங்கிருந்து பகீரதன்வேண்ட வந்ததாயின் முன் மேருவில் விழுங்கால் துருவன் தரித்திருக்கவும் பகீரதன் வேண்டுங்கால் என்னை மகேசுரனன்றி அன்னியர் தரிக்கமாட்டாரெனப் பகீரதன் பொருட்டுக் கங்கை கூறியதும் அவ்வாறு பிரமன் கூறியதும் பயன்படாதொழியும். பகீரதனும் பரமேசனை நோக்கித் தவஞ்செய்ய வேண்டுவது மின்றாமென்க.

இவ்வாறிந்த சிறுவரும் எளிதில் உரைக்கிடத்தலின் பாகவத முதலியவற்றிற் றிரிவிக்கிரமசரணாம்புயத்தினின் றும் விழுந்த விஷ்ணுகங்கையைச் சிவன்தரித்து மங்கள முடையரானார் என்றற் றொடக்கத்தன, மேல்வருங்காலத்து சிவபிரான் தரிக்கும் ஐமவதியின் அம்சமே விஷ்ணுபாத கங் கையென்னும் கருத்தால் அதிபரமாய்க் கூறியதென்பது அறியாது கிணற்றுத்தவளை நாட்டுவளப்ப மறியாததுபோல் வெகுவசன விரோதம் கூறினரென ஸ்ரீமத் அப்பயதிக்ஷித ரும் பரியாசஞ்செய்தமை பிரமதர்க்கஸத்தவ வியாக்கியானத் திற் காண்க. அசிவனுகில் சிவனுதல் வேண்டும் சிவன் சிவனு னுரென்றதனுல் அக்கருத்தேயாம்.

அபூர்வநிரூபணம்.

அதிக பரிசுத்தமான இச்சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய் தால் சுவர்க்காதி புண்ணிய உலகமடைதற்கு எதுவான தன் மமும் நரகமடைதற்கு எதுவான அதன்மத்தின் நீக்கமும் ஆகிய இவ்விரண்டும் உண்டாகின்றன. தன்மம் அதன்மம் இவ்விரண்டிற்கும் அபூர்வம் அதிர்ஷ்டம் சூட்சமகன்மம் என்பன பரியாயங்கள் இது எத்தாற் பெறப்படுமெனில்:

அபூர்வம் உள்ளவழி சுவர்க்க நிரயங்களின் உண்மை யும் அஃதில்வழி அவற்றின் இன்மையும் ஆம் என்னும் நிய மத்தாலென்க. இவ்வாறு காரணகாரிய நியமம் உண்மையின் நையாயிகநூலாரும், சாங்கியநூலாரும் முறையே பலபரியந் தநில்லாது கேடடைந்து நாட்பட்டுநின்ற கங்காஸ்நானம் கோலமுதலிய புண்ணியபாப கன்மங்கள் பலத்தை உதிப் பித்தற்கு அபூர்வமின்றி சாமர்த்திய முடையன வல்லவென்

றும் தன்மத்தால் சுவர்க்கம் வரும் அதன்மத்தால் நிரையம் வருமெனவுங் கூறினர்.

அது எவ்வாறெனில் பிரத்தியக்ஷாதி அநுபவம் நட்டமாயவழி பாவனையென்னும் ஸம்ஸ்காரம் ஸ்மிருதியை உதிப்பிக்கும் வாறுபோலென்க.

அதிர்ஷ்டம் காரணமன்று. அழிவுபாட்டபாவமென்னும் தொம்ஸம் புண்ணிய பாவரூப கன்ம நட்டமாய வழி தானழிவின்றி நிற்றலின் சுவர்க்க நிரயங்களை உண்டாக்குதற்கு அது காரணமாமெனின்,

தொம்ஸம் அபாவ பதார்த்தமாதலினுல் பாவபதார்த்தத்தைக்குறித்துக் காரணங்கூறல் உடன்பாடன்மையினுலும், தொம்ஸம் அழிவின்றி நிற்றலில் சுவர்க்க நிரயங்கள் அநுபவமுடிவினும் மேன்மேல் கிளைக்க வேண்டுதலினுலும்,

தன்மம் சண்டாளநீரில் தோய்தலினுலும், நீரை யடித்தலினுலும், கண்டகி நதியில் நீந்துதலினுலும், தான் செய்த புண்ணியத்தை இது செய்தேனென விதந்து கூறுதலினுலும், புண்ணியம் நசிக்கும் என்றலும், கங்காஸ்நான முதலிய பிராயச்சித்தத்தால் பாவம் நசிக்குமென்றலும், எல்லா நூலார்க்கும் உடன்பாடாதலினுலும், தொம்சத்திற்குத் தொம்சமின்மை பெறப்படுதலினுனும், அத்தொம்சம் காரணமாதல் யாண்டையதென மறுக்க.

இதனுல் புண்ணியமென்றும் பாவமென்றும இருவகையதிர்ஷ்டம் அங்கீகரிக்கப்படும். இவ்வதிர்ஷ்டத்தை ஆத்மகுண மென்பர் நையாயிகர். மீமாம்சை நூலாரும், வேதாந்திகளும் அந்தக்கரண தன்மமென்பர்; சைவசித்தாந்திகள் சூக்மகன்மமெனக் கூறி புத்தி குணமென்பர். இவைகளின் பேதம் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

ஸ்ரீகாசியிற் செய்யும் யாத்திரை நிர்ணயம்.

மணிகர்ணிகை முதலிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்பவர்கள் செய்யும் யாத்திரை நித்திய யாத்திரை யென்றும், நைமித்திக யாத்திரை யென்று மிருவகைப்படும். அவற்றுள், நித்திய யாத்திரை முதலிற் செய்கின்ற பிரதமயாத்திரை யென்றும், மூன்றுபதினொன்காகிய நாற்பத்திரண்டி லிங்க யாத்திரையென்றும், அந்தர்க்கிரக யாத்திரை யென்றும், மூவகைப்படும்.

முதலிற் செய்கின்ற பிரதம யாத்திரையும், நாற்பத்திரண்டி லிங்க யாத்திரையும், சாமானிய யாத்திரை யென்றும், அந்தர்க்கிரக யாத்திரை விசேஷ யாத்திரை யென்றும் பெயர் பெறும்.

நைமித்திக யாத்திரை திதியாத்திரையென்றும், வாரயாத்திரை யென்றும், நக்ஷத்திர யாத்திரை யென்றும், பக்ஷயாத்திரை யென்றும், மாசயாத்திரை யென்றும், இருதுயாத்திரையென்றும், பஞ்சக்குரோச யாத்திரை யென்றும் எழுவகைப்படும்.

பிரதமயாத்திரை.

இவற்றுள் முதலிற்செய்கின்றபிரதமயாத்திரை, மணிகர்ணிகா ஸ்நானஞ்செய்த பின்பு, ஞானவாவியில் ஸ்நானஞ் செய்து, துண்டி விநாயகரையும், தண்டபாணியையும், விசுவேசரையும் தரிசித்து, கணகாலம் முத்தி மண்டபத்திருந்து, பின்பு அன்னபூரணியையும், காலவயிரவரையும் வந்து

மாதவரையும் தரிசித்து அன்று பிரவேச தினத்தில் மாத்திரம் தீர்த்தச் சிரார்த்தஞ் செய்வது. இந்த யாத்திரை பிரதி தினமுஞ் செய்யலாம்.

ஸ்ரீ துண்டி விநாயகர் மகிமை.

துண்டி விநாயகர் காசியில் எல்லாப்பாவங்களையும், எல்லாவிக்கினங்களையும் போக்குகின்றவர். எல்லாப் போகங்களையுங் கொடுக்கின்றவர். இவர் விசுவேசருக்கு மிகுந்த பிரியமுள்ள புத்திரர். இவருக்கு மதுரமான மோதகம் முதலியவற்றை நிவேதித்துத் தோத்திரஞ்செய்து எவர்கள் வழிபாடு செய்கின்றார்களோ அவர்கள் புத்திரருக்குச் செய்யும் உவகை தந்தைதாயர்களுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்குமாதலால் துண்டி விநாயகரது கிருபையோடு, அன்னபூரணி விசுவேசர் கிருபையுமாக மூன்று பிரயோசனத்திற் கருகராகின்றார்கள்.

ஸ்ரீ தண்டபாணி மகிமை.

தண்டபாணி கணங்களுள்ளும், தேவருள்ளும், மனுடர்களுள்ளும், முதன்மையுள்ளவர்; இவர் காசியில் மரிக்கின்றவர்களுக்கு யமவாதனை வராமல், காக்கும்படியான தண்டத்தைத் தரித்திருக்கின்றவர்; காசிவாசிகளை இரட்சிக்கின்றவர்; தன்மாத்துமாக்களுக்கு விசுவேசர் பிரமோபதேசம் பண்ண இவர் திவ்விய சரீரங்கொடுப்பார். இவரிடத்தில் பத்தியில்லாதவர்க்குக் காசி வாசங் கூடாது; இவரைப் பூசித்துத் தோத்திரஞ்செய்தல் காசி வாசத்து விக்கினங்களைப் போக்கும்.

ஸ்ரீ விசுவேசுரர் மகிமை.

விசுவேசலிங்கம் சோதிலிங்கங்களுக்கெல்லாம் மேலான இலிங்கம், இவ்விலிங்கம் பிரம விட்டுணுவாதி தேவதைகளை இரட்சிக்கு நிமித்தம், தானே தோன்றி, மோக்ஷ லக்ஷ்மிக்கு வாசஸ்தானமாகிய திவ்விய விமானத்திருக்கின்றது; ஆதலால் இந்தக் காசி மூன்றுலோகத்துக்கும் விசேடமான சிவராசதானியென்றும், பெயரையுடையது. இதில் தேவாதி தேவராகிய ஸ்ரீவிசுவேசரைப் பூசித்தலிற் பரிசதோடமில்லை. பூசிக்கின்றவர்க ளெல்லாப் பாவங்களில் நின்றும் நீங்கி யெல்லாப் புண்ணியங்களையு முடையராய் துக்கரூபமாகிய சமுத்திரத்திலழுந்தி யிருத்தலை நீங்கிச் சுகரூபமாய் நிரதிசய இன்பமுடைத்தாயிருக்கின்ற வீடடைதற் குரியராகின்றார்கள். இந்த விசுவேசரைத் தரிசித்து அன்னியதேசத்தை யடைந்தவன் சன்மாந்தரத்தில் மோக்ஷமடைதற்குச் சந்தேகமில்லை. இந்த விசுவேசருடைய மோக்ஷலக்ஷ்மிக்கு வாசஸ்தானமான விமானத்தையுங் கலசத்தையுந் தரிசித்தவனைவிட்டு மகாபாவங்கள் நீங்கிப்போகின்றன. விமானத்திலிருக்கின்ற விடபக்கொடியைத் தரிசித்தவன் விசுவேசர் பிரசாதத்துக்கு அதிதியாகின்றான். இந்த விமானத்தைப் பக்ஷிகள் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தாலும் அவை முத்தான்மாக்களாகின்றன. மூன்றுதரமாவது ஐந்து தரமாவது பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்துத் தன்னை யடைந்தவர்களுக்கு எல்லாப் பிரயோசனத்தையுங் கொடுப்பவராயும் பக்தசனப் பிரியராயும் தேவாதிபராயும் காசிப்பிரியராயுமிருக்கின்ற விசுவேசரைத் தோத்திரஞ்செய்து முத்தி மண்டபத்தில் கணகாலம் வசித்தவர்கள் முத்தியின்பத்துக் கருகராகிறார்கள்.

காசிகாண்டத்தில் இருக்கின்றனவாகக் கூறப்பட்ட முத்திமண்டபம், சிங்காரமண்டபம், ஐசுவரிய மண்டபம், ஞான

மண்டபம் இவைகளுள் இக்காலத்து முத்திமண்டபமாத்திரம் வழங்குகின்றது.

ஸ்ரீ அன்னபூரணிமகிமை.

மோக்ஷத்தை விரும்பினர்க்கு மோக்ஷத்தையுந் தருமத்தை விரும்பினர்க்குத் தருமத்தையும் அருத்தத்தை விரும்பினர்க்கு அருத்தத்தையுங் கொடுக்கும் பாதபத்மத்தை யுடைத்தான அன்னபூரணிதேவி காசியில் வசிக்கின்றவர்கள் பெற்றபொருளைப் பரிபாலனஞ் செய்தலும், பெறுதபொருளை யடையச் செய்தலுமாகிய யோகக்ஷேமங்களைச்செய்து விசுவேசர் கருத்தின்படி மோக்ஷசம்பத்தைப் பிக்ஷையாகக் கொடுக்கின்றவள். இந்த அன்னபூரணியைப் பூசித்து எட்டுத்தரம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து உன்னடியர் பாததூளியாயிருக்கின்ற என்னை இரக்ஷியென்று நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ் செய்கின்றவர்கள் புருடார்த்தங்களை யடைவர்கள்.

ஸ்ரீ காலவயிரவர்மகிமை.

காலவயிரவர் காசியில் வசிக்கின்றவர்களுடைய விக்கினங்களையும் பாவங்களையும் போக்குகின்றவர். இவரைக் காசியில் வழிபடல் மோக்ஷத்திற்குக் காரணம்; அதனல் எல்லாப்பாவங்களும் நசிக்கும். விசுவேசரிடத்திற் பத்தியுடையவர்களும் இவரிடத்திற் பத்தியுடையாதல்வேண்டும். பத்திபண்ணுதவர்களுக்கு மேன்மேலும் விக்கினங்களைக் கொடுப்பர். யாரெதை விரும்புகின்ருர்களோ அவர் இவரைச் சேவித்தால் அப்பலனையடைவர். காலோதகதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து

தருப்பணஞ் செய்தவர்களுடைய பிதிர்கள் நிரயத்தினின்றும் நீங்குவர்.

ஆமர்த்தகேசரைத் தரிசித்தவர்கள் ஒரு பக்ஷஞ்செய்த பாவங்களில் நின்றும் நீங்குவர். ஆமர்த்தகபீட சமீபத்திலிருந்து செபஞ் செய்தவர்கள் வேண்டிய எல்லாசித்திகளை யுமடைவர்.

ஸ்ரீ பிந்துமாதவர்மகிமை.

பிந்துமாதவர் காசிவாசிகளைப் பரிபாலனஞ் செய்கின்றவர். காசியிற் பிரியமுள்ளவர். இவரைத் தரிசித்தாற் காசிவாசத்திற் கேறவும் மோக்ஷசாதகமு முண்டாகின்றன.

காசிகாண்டத்தில் முதலில் முத்திமண்டபத்தில் கணம் வசித்து, ஆதித்தன், துரௌபதி, விட்டுணு, தண்டபாணி, மகேசுவரன், துண்டிராசன் இவர்களைத் தரிசித்துப் பின்பு ஞானவாவியில் ஸ்நானஞ்செய்து, நந்திகேசுவரர், தாரகேசுவரர், மகாகாளேசுவரரென்னும் இவர்களைப் பூசித்துத் திரும்பத் தண்டபாணி, விசுவேசர், அன்னபூரணி, காலவ:பிரவர் இவர்களைப் பூசித்து தரிசிபபதென்று ஓர் பிரகாரமாக இரு பகுப்பாய்க் கூறப்பட்டன. துரௌபதி அக்ஷபாத்திரம் பெறும் பொருட்டு உபாசித்தலால், இவ்வாதித்தனுக்கு துரௌபாதித்தனென்று பெயர். அதனால் அவ்வாதித்த சமீபத்தில் துரௌபதியையும் தரிசிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டது.

இது செய்யக்கூடாதவர்கள் மணிகர்ணிகா ஸ்நானம், ஞானவாவிப்புரோக்ஷணம், விசுவேசர், அன்ன பூரணி, துண்டிராசர் தரிசனம் அவசியம் பிரதிதினமும் பண்ணவேண்டும்.

நாற்பத்திரண்டு லிங்கயாத்திரை.

காசியிலிருக்கின்ற எண்ணிறந்த சிவலிங்கங்களில் மூன்றுபதினான்காய்க் கூறப்படும் விசேட லிங்கங்களாவன:—

ஓங்காரேசர், திரிலோசனர், மகாதேவர், கிருத்திவாசர், இரத்தினேசர், சந்திரேசர், கேதாரேசர், தன்மேசர், காமேசர், விசுவகர்மேசர், மணிகர்ணேசர், அவிமுக்தேசர், ஸ்ரீ விசுவேசர், என்றும் முதற் பதினான்கும், அமிருதேசர், தாரகேசர், ஞானேசர், கருணேசர், மோக்ஷத்துவாரேசர், சொர்க்கத்துவாரேசர், பிரமேசர், இலாங்கலேசர், விருத்தகாளேசர், இடபத்துவசேசர், சண்டீசர், நந்திகேசர், மகேசர், சோதிருபேசர், என்றும் இரண்டாவது பதினான்கும், சயிலேசர், சங்கமேசர், சுரலினேசர், மத்திமேசர், இரணியகற்பேசர், ஈசானேசர், கோப்பிரேக்ஷேசர், விடபத்துவசேசர், உபசாந்தேசர், சேட்டேசர், நீவாகேசர், சுக்கிரேசர், வியாக்கிரேசர், சம்புகேசர் என்றும், மூன்றாவது பதினான்குமாகிய நாற்பத்திரண்டுமாம். இந்நாற்பத்திரண்டையும் பூசித்துத் தரிசிப்பது நாற்பத்திரண்டு லிங்கயாத்திரை.

இந்த நாற்பத்திரண்டு லிங்கங்களையும் கிருஷ்ணபக்ஷப் பிரதமை முதல் சதுர்த்தசி பரியந்தம் பிரதிதினமும் யாத்திரை செய்யவேண்டும். அதுவன்றி, ஓங்காராதி பதினாலு லிங்கங்களுக்கும், பிரதமைமுதல் சதுர்த்தசி பரியந்தம் யாத்திரை செய்யலாம், அதுவன்றி நாற்பத்திரண்டையும் சதுர்த்தசியில் தவறாமல் யாத்திரைசெய்ய வேண்டும்: இக்காலத்து இந்த யாத்திரை ஒருங்கு ஒருநாளிற் செய்தலருமை.

அந்தர்க்கிரகயாத்திரை.

முதலில் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து முத்தி மண்டபத்திலிருந்து மோதன், பிரமோதன், சுமுகன், துன் முகன், கணநாயகன் என்னும் பஞ்சவிநாயகரை நமஸ்கரித்து, விசுவேசரைப் பூசித்துப் பின்பு சங்கற்பஞ்செய்து, மவுனத் தோடு மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து, மணிகர்ணிகே சர், கம்பளாசுவதரேசர், வாசுகிசர், பருவதேசர், கங்காகேச வர், இலளிதாதேவி, சபர்சந்தேசர், சோமநாதர், வராகேசர், பிரமேசர், அகத்திசர், கச்சியபேசர், அரிகேசவர், வயித்திய நாதர், துருவேசர், கோகர்ணேசர், ஆடகேசர், கிகசேசர், பாரபூதேசர், சித்திரகுப்தேசர், சித்திரகண்டாதேவி, பசுப திசர், பிதாமகேசர், கலசேசர், சந்திரேசர், விரேசர், விந்தே சர், அக்கினேசர், நாகேசர், அரிச்சந்திரேசர்,சிந்தாமணிவிநா யகர், சேனவிநாயகர், வசிட்டவாமதேவர், திரிசந்தீசர், விசா லாக்ஷிதேவி, தருமேசர், விசுவபாகுகாதேவி, ஆசாவிநாயகர், விருத்தாதித்தன், சதுர்வத்திரேசர், பிராமீசர்,மனப்பிரகாமே சர், ஈசானேசர், சண்டிசண்டேசர், பவானிசங்கரர், துண்டி ராசர், இராசராசேசர், இலாங்கலீசர்,நகுலேசர்,பரான்னேசர், பரத்திரவியேசர், பிரதிக்கிரகேசர், நிஷ்களேசர், மார்க்கண் டேசர், அஸ்மரேசர், கங்கேசர் இவர்களைப் பூசித்து ஞான வாவியிலே ஸ்நானஞ்செய்து, பின்பு நந்திகேசர், தாரகேசர், மகாகாளேசர், தண்டபாணி, மகேசர், மோக்ஷேசர், விரபத்தி ரேசர்,அவிமுத்தேசர் இவர்களைப் பூசித்துப் பின்பு மோதாதி பஞ்சவிநாயகரையும், விசுவேசரையும் அன்னபூரணியையும் பூசித்து மவுனம் விடுத்து விதிப்படி அந்தர்க்கிரக யாத்திரை யென்னுலே செய்யப்பட்டது. இதிலிருக்கின்ற குறைவை கிருபையினுலே பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விசு

வேசரைப்பிரார்த்தித்து முத்திமண்டபத்தி லிருந்து தாமிருக்கு மிடம்போய் இயன்றளவு அன்னதானஞ் செய்தல் அந்தர்க் கிரகயாத்திரை எனப்படும்.

இந்த யாத்திரை பிரதிதினஞ்செய்யச் சக்தியில்லாதவர்கள் சதுர்த்தசிகளில் அவசியஞ் செய்யவேண்டும்.

நைமித்திகயாத்திரை.

திதியாத்திரை.

சுக்கிலபக்ஷத் திரிதியையில் நவகவுரிகட்குஞ் சதுர்த்தசியில் ஐம்பத்தாறு விநாயகருக்கும் பஞ்சமியில் சப்தரிஷிகட்கும், இருவகை அஷ்டமியில் எட்டு வயிரவருக்கும் அஷ்டமி சதுர்த்தசி இரண்டில் நவதுர்க்கைக்கும் நவமி, சண்டிகைக்கும் ஏகாதசி, துவாதசி, விஷ்ணுமூர்த்திகளுக்கும், பர்வம், சந்திரபுட்கரணியில், சந்திரேசருக்கும், அமாவாசை, கபில தாரையில், இடபத்துவசேசருக்கும் செய்யும் யாத்திரை திதியாத்திரையாம்.

வாரயாத்திரை.

ஆதித்தவாரத்தில் பன்னிரண்டு சூரியர்களையும் சோமவாரத்தில் ஞானவாவியில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவேசரையும், ஆவணிமாதம் சோமவாரம், கேதாரேசரையும், மங்களவாரம் காமாக்ஷிதேவியையும், வயிரவரையும், சுக்கிரவாரம் சுக்கிரேசரையும், சனிவாரம் சனீசுவரலிங்கத்தையும் தரிசித்துச்செய்யும் யாத்திரை வாரயாத்திரை யெனப்படும்.

நக்ஷத்திரயாத்திரை.

புதவாரம் சதுர்த்தசி பரணிநக்ஷத்திரம் இயம தீர்த்த ஸ்நானமும் இயமலிங்க தரிசனமும், புதவாரம் துவாதசி சிர

வணநக்ஷத்திரம் சங்கமதீர்த்தஸ்நானமும் சங்கமேசுவர தரிசனமுஞ் செய்தல். இது நக்ஷத்திரயாத்திரையாம்.

மாசயாத்திரை.

சித்திரைமாசம் பிரதிநினம் காமகுண்ட ஸ்நானம் காமேசர் தரிசனமும், வைகாசி மாசம் விமலதீர்த்த ஸ்நானம் விமலேசர் தரிசனமும், ஆனிமாசம் உருத்திரேச தீர்த்தஸ்நானம், உருத்திரவாசேசர் தரிசனமும், ஆடிமாசம், இலக்ஷ்மி தீர்த்தஸ்நானமும், ஆவணிமாசம் காமாக்ஷிதீர்த்தஸ்நானம் காமாக்ஷிதரிசனமும், புரட்டாசிமாசம் கபாலமோசன தீர்த்தஸ்நானம் குலத்தம்ப தரிசனமும், ஐப்பசிமாசம் மார்க்கண்டதீர்த்தஸ்நானம் மார்க்கண்டேசர் தரிசனமும், கார்த்திகை மாசம் பஞ்சகங்காஸ்நானம் விந்துமாதவர் தரிசனமும், மார்கழிமாசம் பிசாசமோசன தீர்த்தஸ்நானம் கபர்த்தேசர் தரிசனமும், தைமாசம் தனததீர்த்தஸ்நானம் தனதேசர் தரிசனமும், மாசிமாசம், பிரயாகைதீர்த்தஸ்நானம் பிரயாகேசர் தரிசனமும், இன்னும் கோடிதீர்த்தஸ்நானம் கோடிலிங்கதரிசனமும், பங்குனிமாசம் கோகர்ண தீர்த்தஸ்நானம் கோகர்ணேசர் தரிசனமுமாக ஒவ்வொன்றிலும் ஓர்மாசம்பிரதிதினமும் ஸ்நானந் தரிசனஞ்செய்தல் மாசயாத்திரையாம்.

இருதுயாத்திரை.

சங்கத்துவார சமீபத்தில் துவாரகாபுரியும் பிந்து மாதவர் சமீபத்தில் காஞ்சிபுரியும், வருணைசமீபத்தில் மதுராபுரியும், இராமேசுவரசமீபத்தில் அயோத்தியாபுரியும், கிர்த்திவாசேச சமீபத்தில் அவந்திகாபுரியும், அசிசங்கமேசுவர சமீபத்தில், மாயாபுரியுமாகிய இவைகள் காசியிற் பிரகாசித்திருக்கின்றன.

இவைகளில் வருடருதுவில் துவாரகையும், சரத்ருது வில் அயோத்தியும், எமந்தருதுவில் அவந்தியும்,சிசிரருதுவில் மாயாபுரியுமாகச் செய்யும் யாத்திரை இருது யாத்திரையாம்.

பஞ்சக்குரோசயாத்திரை.

கங்காஸ்நானமும் நித்தியயாத்திரையுஞ்செய்து காசிவா சஞ் செய்கின்றவர்கள் சோதிலிங்கமயமாய்ப் பஞ்சக்குரோச பரிமாணமுள்ள காசியை தக்ஷிணாயனம் உத்தராயனம் என் னும் அயனங்களி னிறுதியிலாவது, வருடாந்தத்திலாவது சோதிலிங்கமயமாய்ப் பஞ்சக்குரோச பரிமாணமுள்ள காசி யைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்வது பஞ்சக்குரோச யாத்திரை யாம்.

இக்காசியைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தல் மூன்று லோகத் தையும் பிரதக்ஷிணம்பண்ணின பலனைக்கொடுக்கும்; காசியிற் செய்த பாவங்களுக்குப் பரிகாரமுமாம்.

ஒருவன் அன்னியதேசத்திலும் புண்ணிய தேசங்களி லுஞ் செய்தபாவங் காசியல்லாத கங்காதீரத்தில் நீங்கும்; அக் கங்காதீரத்தத்திற் செய்தபாவம் வாராணசி யாத்திரையில் நீங்கும். வாராணசியிற் செய்தபாவம் அவிமுக்த யாத்திரை யில் நீங்கும், அவிமுக்தத்திற் செய்தபாவம் அந்தர்க்கிரகயாத் திரையில் நீங்கும், அந்தர்க்கிரகத்திற் செய்தபாவம் பஞ்சக் குரோச யாத்திரையாலன்றி நீங்காவாம். அதனல் பஞ்சக் குரோச யாத்திரை அவசியஞ் செய்யவேண்டும்.

இதனல் காசியில் காயத்தாலும் வாக்கினுலும் மனசினு லுந் தெரிந்துந் தெரியாமலுஞ் செய்த அற்பபாவங்களும் மலம் மூத்திரம் இவைமுதலிய விடுத்த பாவங்களும் நீங்கும். அந்தர்க்கிரகயாத்திரை முதலியன செய்யாமையால் நீங்காத

சொற்பபாவங்களும் காசியிற் செய்த அதிகமகா பாதகங்களும் வயிரவயாதனையாலன்றி நீங்குவனவல்ல. அதிகபாவங்கள் யாதனையால் நீங்குமென்பது மேல் மோக்ஷப்பிரகரணத்தாற் பெறப்படும்.

பஞ்சக்குரோச யாத்திரை நியமம்.

அன்னிய ஸ்திரீகளை மனத்தால் நினையாமையும், மனையாளோடு புணராமையும், பரத்திரவிய அபகாரஞ்செய்யாமையும், துர்ச்சனரோடு கூடாமையும், பஞ்சக்குரோச வெல்லையில் மலமூத்திரம் விடாமையும், அப்பியங்கநஞ் செருப்புக் குடை யின்மையும், மவுனமாய்ச் செல்லுதலும், அவிசு புசித்தலுமாகிய இவை இதற்குரிய நியமங்களாம்.

பஞ்சக்குரோச யாத்திரை பிரதமதினத்தில் உதயத்தில் கங்காஸ்நானஞ்செய்து விசுவேசரைத் தரிசித்து பின்பு அந்தர்க்கிரக யாத்திரையும்; ஏகவார போசனமுஞ்செய்து, மறுநாள் உதயத்தில் கங்காஸ்நானஞ்செய்து விசுவேசரையும், அன்னபூரணியையும் பூசித்துத், தரிசித்து முத்திமண்டபத்திலிருந்து மனம் வாக்குக்காயங்களால் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்த பாவங்கள் போம்படி பஞ்சக்குரோசாத்மகமான சோதிலிங்கத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்கின்றேனென்று சங்கற்பித்து விசுவேசர், அன்னபூரணி, துண்டிராசன், பஞ்சவிநாயகர், தண்டபாணி, காலவயிரவர் இவர்களைப் பூசித்துப் பிரார்த்தித்து மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து மணிகர்ணிகேசரையுஞ் சித்திவிநாயகரையும் பூசித்துப் பின் பிரதக்ஷிணமாய்க்கங்காகேசவரையும் இலளிதாதேவியையுஞ், சராசந்தேசரையுஞ், சோமநாதரையுஞ், தாலப்பியேசரையுஞ், சூலடங்கேசரையும், வராகேசரையும், தசாசுவமேதேசரையும் வந்தி

தேவியையுந் தரிசித்து அதில் நின்று சர்வேச்சரையுங், கேதா ரேசரையும் பூசித்துத் திரும்ப அநுமதேசரையும் அசிசங்க மத்திற் சங்கமேசரையும், லோலார்க்கனையும் பூசித்துப்பின்பு அர்க்கவிநாயகரை அடைந்து அசிநரத்திலிருந்து எள்ளளவு மெல்லை பிசகாமற் சென்று பின்பு தூர்க்காகுண்டத்தில் ஸ்நா னஞ்செய்து தூர்க்காதேவியையுந் தூர்க்காவிநாயகரையும் பூசி த்து, அங்கு வசித்துப் பிராமணபோசனஞ்செய்து அன்றி ராத்திரி புராணச் சிரவணங்கேட்டு விழித்துக் காலையில் தூர்க் காகுண்டத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய கன்மங்கள் முடித் துத் தூர்க்காதேவியைப் பூசித்துப் பிரார்த்தித்து விஷ்வக் சேனேச்சரத்துக்குப்போய் அதின் நின்று கர்த்தமேச்சுர த்தை அடைந்து கர்த்தமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து கர்த் தமேசரைப்பூசித்து கர்த்தமகூபத்தில் முகத்தைப்பார்த்துக் கொண்டு அங்கிருக்கின்ற சோமநாதர் விரூபாக்ஷர் நீலகண்டர் என்னும் மூன்று லிங்கங்களையும் பூசித்து, அங்கு சிராத்தாதி கள் செய்து பிராமணபோசனஞ்செய்து அன்று பாதிராத் திரியளவும் விழித்துத் திரும்பக் காலையில் கர்த்தமதீர்த்த ஸ்நானஞ்செய்து கர்த்தமேசரைப் பூசித்துப் பிரார்த்தித்து அங்கிருந்து புறப்பட்டு நாகநாதரையும் அதற்குமேற் சாமுண் டியையும் பின்பு மோக்ஷேசர், கருணேசர், வீரபத்திர கணர், விகட தூர்க்கை இவர்களையும் பூசித்து அதில் நின்று உன்மத்தவயிரவரையும், நீலனையும் பின்பு காளகூட கணனை யும், விமலதூர்க்கையையும் பின்பு மகாதேவரையும் பூசி த்து அதில் நின்று நந்திகேசர், பிரிங்கிரிடிகணர், கணப்பிரி யர் இவர்களைப் பூசித்துப் பின்பு விரூபாக்ஷர் பின்பு அங்கு யக்ஷேசர் விமலேசரையும் அதில்நின்று மோக்ஷேசர், ஞானே சர், பிரிங்கீசர் இவர்களையும் பூசித்துப் பின்பு வீமசண்டியை யடைந்து கந்தர்வ சாகரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பீமசண்டி தேவிக்குப் பாயசம் நிவேதித்துப் பூசித்து அங்கு பீமசண்டி

விநாயகரையும் ர்விரக்த்தாக்ஷ கந்தர்வரையும் நரகார்ணவதாரிசரையுந் தரிசித்துப் பூசித்து, அன்றங்கிருந்து சிராத்தம் பிராமணபோசனஞ் செய்து பாதிராத்திரியளவும் விழித்திருந்து மறுநாள் கந்தர்வ சாகரதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து பிமசண்டிக்குப் பூசைசெய்து பிரார்த்தித்து அதில் நின்று ஏகபாதகணரை யடைந்து அங்கே எள்ளு அரிசி இவைகளால் பூசித்து அதில் நின்றும் வயிரவர் வயிரவி இருவரையும் பூசித்து அதில்நின்று பூதநாதரைப்பூசித்து அதில் நின்று சித்து தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சோமநாயகரைப் பூசித்து அதில்நின்று காமநாதரையும் அதில் நின்று கபர்த்தீசரையும் அதில்நின்று காமேசரையும் அதில்நின்று கணேசரையும் அதில் நின்று வீரபத்திரேசரையும் அங்கு நாலுமுககணநாதரையும் பூசித்துப் பின்பு தேகளி விநாயகரை யடைந்து பூசித்து மோதகம் நிவேதித்து அவர் சமீபத்திலிருக்கின்ற பதிநாலு விநாயகரையும் பூசித்துத் தரிசித்து அதில் நின்று புறப்பட்டு உத்தண்ட கணபதியையும் அதில் நின்று உற்கலேசர் உருத்திராணி இவர்களையும் பூசித்துப் பின்பு தபோபூமியை யடைந்து அதிலிருந்து இராமேச்சரத்துக்குப் போய் வருணாநதியில் ஸ்நானந் தர்ப்பணஞ்செய்து ராமேசரைப்பூசித்து அதற்குக் கிழக்கே சோமநாதரையும் பரதேசரையும் லக்ஷ்மணேசரையுஞ் சுக்கிரேசரையும் தியாவாப்பிருதிவிசரையும் நகுலேசரையும் பூசித்து சிராத்தம் செய்து அங்கு அன்றிராத்திரி வசித்து இரவில் விழித்திருந்து காலையில் வருணைஸ்நானஞ் செய்து இராமேசரைப் பூசித்துப் பிரார்த்தித்து வருணையின் கரையில் அசங்கியாத லிங்கத்துக்குப் பூசித்து அதில் நின்று தேவசங்கேசத்தை யடைந்து அங்கு ஸ்நானஞ்செய்து அதில் நின்று பாசபாணிவிநாயகரைப் பூசித்துப் பின்பு பிருதிவிசரைப் பூசித்து அங்கிருந்து யூபசரோவரத்தில் ஸ்நானந் தர்ப்பணஞ் சிராத்தஞ் செய்து

இடபத்துவரேசரைப்பூசித்து கபிலதாரையில் ஸ்நானஞ் தர்ப்பணம் சிராத்தஞ்செய்து இராத்திரி அங்குவிழித்து வாசஞ்செய்து காலையில் கபிலதாரையில் ஸ்நானஞ்செய்து விடபத்துவரேசரைப் பூசித்துப் பிரார்த்தித்துசுவாலாநரசிம்மத்தையடைந்து பூசித்து அதில் நின்று வருணைசங்கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சர்வவிநாயகரையும் ஆதிகேசவரையுஞ் சங்கமேசுரரையும் பூசித்து அங்கிருந்து விட்டுணுநாம முச்சரித்து யவைபைக் கொஞ்சமெடுத்து இறைத்துக்கொண்டு வந்து பிரகலாதேசரையும் திரிலோசனேசரையும் பூசித்து அதில் நின்றும் பஞ்சகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து விந்துமாதவர் கபர்த்தீசர் மங்களாகவுரி இவர்களைப் பூசித்து மணிகர்ணிகை தீரத்தையடைந்து வசிட்டவாமதேவர், பர்வதேசர், மகேசர் சித்திவிநாயகர் இவர்களைப் பூசித்து மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ் செய்து விசுவேச்சரத்தையடைந்து பஞ்சவிநாயகரைப் பூசித்துப் பின்பு விசுவேசர், அன்னபூரணி இவர்களைப் பூசித்து நமஸ்கரித்து முத்திமண்டபத்திலிருந்து விட்டுணு, தண்டபாணி, துண்டிராசன், வயிரவர், ஆதித்தியர், பஞ்சவிநாயகர் இவர்களைப் பூசித்துப் பின்பு சோதிலிங்கப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தேன் காசியிற் செய்த பாவங்களைப் போக்கவேண்டும் மேல் தன்மத்திற்புத்தி பிரவிர்த்திப்பிக்க வேண்டுமென்றும் யாத்திரையிலிருக்கின்ற குறைவு நிறைவைப் பூரணம் பண்ணவேண்டுமென்றும் பிரார்த்தித்துச் சற்பாத்திரத்திலே அன்னதானஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்தனுய்த் தானிருக்குமிடத்தை அடைதல். அது பஞ்சக்குரோச யாத்திரைக்குரிய விதியாம்.

வசிக்குமிடம்.

பிரதக்ஷிணஞ் செய்யுங்கால் ஒரு ராத்திரி வாசஞ்செய்வோன் இராமேசுரத்தும் இரண்டுராத்திரி வாசஞ்செய்

வோன் பிமசண்டியிலும் இராமேச்சுரத்தும், மூன்று இராத்
திரி வாசஞ்செய்வோன் தூர்காகுண்டம், பிமசண்டி, இரா
மேச்சரத்தும், நாலுராத்திரி வாசஞ்செய்வோன் கர்த்தமேச்
சரம், பிமசண்டி, இராமேச்சுரம் கபிலதாரை இவைகளிலும்
ஏழுராத்திரி வாசஞ்செய்வோன் தூர்காகுண்டம், கர்த்தமேச்
சரம், பிமசண்டி, தேகளிவிநாயகர், இராமேச்சரம், பாசபா
ணிவிநாயகர், கபிலதாரை, இவ்விடங்களிலும் வாசஞ்செய்ய
வேண்டும். பாலர், விருத்தர், அரசர், வியாதியுடையார் இவர்
க்கு நாள் நியமமின்று.

க்ஷேத்திரசன்னியாசிக்குரியவிதி.

க்ஷேத்திர சன்னியாசஞ் செய்தவன் மேற்கூறிய பிர
காரம் மணிகர்ணிகை ஸ்நானஞ்செய்து விசுவேசர், அன்ன
பூரணி, பஞ்சவிநாயகர், துண்டிராசன், தண்டபாணி, கால
வயிரவர் இவர்களைப்பூசித்து கங்கைக்கரையில் நின்று முன்
போல பிரதக்ஷிணமாக அங்கிருக்கின்ற மூர்த்திகளைப்பூசித்து
தூர்காகுண்டத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தூர்காபூசைசெய்து
அவனுக்கு பஞ்சக்குரோசத்தின் புறம்பே பிரதக்ஷிணஞ்
செய்தல் கூடாமையால் ஐம்பத்தாறு விநாயகரிருக்கின்ற
ஏழாவரணங்களுக்குள் புறம்பே ஏழாவதான ஆவரணமொ
ழிந்து ஆறாவதாவரணத்தி னின்று அசிவருணைக்குள் பிர
தக்ஷிணஞ் செய்யுங்கால் தனக்கு இடப்பக்கத்தி லிருக்கின்ற
தேவதைகளை அபிமுகமாகத் தரிசித்து ஒரு ராத்திரி, இர
ண்டுராத்திரி, மூன்றுராத்திரி வசித்து தண்டபாணியைப்
பிரார்த்தித்துக்கொண்டு முன்போல விசுவேசரைத் தரிசித்
தல் வேண்டும்.

காசிவாசநிர்ணயம்.

சீவனம்.

வருணாச்சிரமவழி வழுவாது பொறை அறிவு அடக்கம் முதலிய குணங்களோடு காசிவாசஞ் செய்கின்றவருள் கிரகத்தனாகிய பிராமணன் வெளியில் சன்மார்க்கத்தால் சம்பாதித்துவந்த பொருளால் சீவிப்பதேயன்றி தானம் வாங்குதல் குற்றமாம். காசியில் பிரதிக்கிரகஞ் செய்யாது வேறு தனக்குரிய அறநெறியால் வருவாயுளதேல் அவன் அதனால் சீவிக்கலாம். பிராமணரல்லாத கிரகஸ்தர்கள் தன்மவழியால் சம்பாதித்து வசிக்கலாம். சம்பாதித்த பொருளில் நாலிலொரு பங்கு குடும்ப சம்ரக்ஷணைக்கு வைத்துக்கொண்டு எஞ்சிய மூன்றுபங்கு சற்பாத்திரங்களில் உபயோகிக்க வேண்டும். பெரிய குடும்பியாயிருந்தால் நாலுக்கு இரண்டு பங்கு உபயோகம் பண்ணிக்கொள்ளலாம்.

காசியிற் சம்பாதித்தபொருள் சிவத்திரவியமாதலால் அதனை வெளியிலிருக்கிற பந்துக்களுக்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடாது. அப்படி உபயோகப்படுத்தினால் அந்தக் குடும்பத்தார்கள் சிவத்திரவிய அபகாரிகளாவார்கள். காசியிலிருந்து மிருத்திகையும் வெளியிற் கொண்டுபோகக் கூடாதெனில்காசியில் சம்பாதித்த பொருள் சிவார்ப்பணஞ் செய்வதேயன்றி வேறு உபயோகித்தற் கெவ்வாறாம்?

கங்காஸ்நானம் நித்தியகன்மம் விசுவேசர் தரிசனம் செய்தன்றி தினந்தோறும் லௌகிகத்திற் பிரவேசித்தல் கூடாது.

காசியில் வசிக்கின்றவன் கடன்வாங்குதலும் பரான்னபோசனஞ் செய்தலுங் குற்றமாம்.

விரத்தர் ஓடும் பொன்னுஞ் சமமாகப் பார்த்து நிராசை யோடு ஜிதேந்திரியர்களாக வசிக்கவேண்டும்.

சிலகாலவாசம்.

காசியிற் பாபம்பண்ணி யிறந்தால் ஓர்பாபத்துக்கு முப்பதினாயிரம் வருஷம் வயிரவயாதனை வருமாதலாற் கால எண்ணிக்கையோடு வசிக்குமவர்களுள் சக்தன் நியதமான ஏகாகார முடையனும் அசக்தன் நியதாகாரமாத்திர முடையனும் தான் வசிக்கு மளவும் நியமத்தோடிருந்து வசித்துப் போதல் வேண்டும்.

காசியிற் பாவஞ்செய்து வேறிடம்போய் இறந்தால் பாவபரிகாரமில்லை நரகயாதனை வரும்.

க்ஷேத்திரசன்யாசவிதி.

காசியிலிருந்து க்ஷேத்திர சன்னியாசஞ் செய்துகொள்பவன் மாசிமாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷ சதுர்த்தசியில் மணிகர்ணிகை ஞானவாவி இவைகளில் ஸ்நானஞ்செய்து வெள்ளை வஸ்திரந்தரித்து அன்று பிராமணபோசனமும் உபவாசமுஞ் செய்து துண்டிவிநாயகர், தண்டபாணி, விசுவேசர், அன்னபூரணி இவர்களைப் பூசித்து முத்திமண்டபத்தி லிருந்து பஞ்சக்குரோசத்துக்கு வெளியேபோகாமல் க்ஷேத்திர நியாசஞ் செய்கிறேன் நீங்கள் இதற்குச் சாக்ஷியாயிருங்களென்று பிரார்த்தித்து க்ஷேத்திரநியாசஞ் செய்தேனென்று எடுத்து முதரம் உச்சரித்து க்ஷேத்திரநியாசஞ் செய்யக்கடவன்.

இவ்வாறு க்ஷேத்திரநியாசஞ் செய்தவன் எல்லாதீர்த்தங்களும் எல்லாமூர்த்திகளும் காசியிலிருத்தலால் வேறு தீர்த்

தங்களையாவது மூர்த்திகளையாவது விரும்பிவேறிடத்திற்செல்லாமல் எல்லாத் தீர்த்தங்கட்கும் எல்லாமூர்த்திகட்கு மிடம் காசியேயென்னும் நிச்சயத்தோடு அன்னிய யாத்திரையில் பரியாலோசனையின்றி நயிட்டிகவிரத முடையவனைப் பதிவிரதையானவள் தனது நாயகனேயன்றி பிறிதோர் பொருளையும் மிதியாமைபோல மதித்து வசிக்கக்கடவன்.

அவன் காசியைவிட்டுப்போனல் நல்லவர்கள் அவனோடு பிரியவார்த்தை சொல்லாமலும் அவன் அன்னத்தைப் புசியாமலும் பதிதபாவனை பண்ணி அவனுக்கு ஒருதவியுஞ் செய்யார்கள். இவன் க்ஷேத்திரநியாசஞ் செய்து முத்திக்கருகனுகாமல் இன்னம் மாதாவினுடைய கருப்பாசயத்தில் மலமூத்திரங்களில் வசித்தற்குரியனுன பெரும்பேதமையுடையானிவனென்று அவனை அம்சதனங்களாகிய பஞ்சமகாபூதங்களும் பரியாசஞ்செய்யும்.

வியாதி முதிர்ச்சியுடையவனும் வயோவிருத்தனுங் காசியையடைந்தால் க்ஷேத்திரசன்னியாசி போல நீங்காதிருக்கக்கடவர்.

காசிவாசிகட்குரிய சரியையும் அதன் பயனும்.

காசியில் தவஞ்செய்தாலும் செபஞ்செய்தாலும் தானஞ்செய்தாலும் ஓமஞ்செய்தாலும் வேறிடத்திலிருந்து செய்கின்றபலன் ஒன்றுக்கு நூறாயிரம்பங்கு அதிகபலனை யடைவார்கள்.

காயத்திரி லக்ஷஞ்செபித்த பிராமணர்கள் நான்குவேதத்தையும் அத்தியயனஞ்செய்த பலனை யடைவர்கள். திரு

உருத்திரஞ்செபித்த வேதபாரகர்கள் அனேகபலனை யடைவர்கள். சிவபத்தர்களாயினோர் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர செபபரராயும் பத்திரபுஷ்பங்களால் அர்ச்சிப்பவராயுஞ் சுகந்தமான தூபதீபங்களைக் கொடுப்பவராயும் ஆலயசம்மார்ச்சனஞ் செய்பவராயுந் திருமாலைகளா லலங்கரிப்பவராயு மிருக்கக்கடவர். அவ்வாறிருப்பின் அவர்கள் பத்திரபுஷ்பத்திற்குச் சொர்னதான பலனுந் தூபத்திற்கு அக்கினிகோத்திரஞ் செய்தபலனுந் தீபத்திற்குச் சிவஞானமுஞ் சம்மார்ச்சன முதலியவற்றிற்கு அனேகதானஞ் செய்தபலனும் அடைவர்கள். இவை பிரம புராணம் மற்சியபுராணம் இவைகளிற் கூறப்பட்டன.

அதிகதனமுடையராய்க் காசிவாசஞ் செய்பவர்கள் சீரணமான சிவாலயம் சீரணமான செலாசயம் சீரணமான மடாலயம் இவைகளை உத்தாரணஞ்செய்து காசியில் வாசஞ்செய்தாற் காசியிற் செய்தபாவங்கள் நீங்கித் தன்மாத்மாவாவர்.

அஷ்டமி சதுர்த்தசி இவைகளில் உபவாசஞ்செய்து பிராமணபோசனஞ் செய்தவன் சவுத்திராமணி எக்ஞம் பண்ணினபலனை அடைவன். ஒருநாள் நியமத்தோடிருந்தால் அவன் அன்னியதீர்த்தங்களில் கோடிபசுவை விதிப்படி நல்ல பிராமணனிடத்தில் தானம்பண்ணினவனுக்குச் சிரேஷ்டனுயும் இராப்பகலிருந்தால் புண்ணியனுயும் மூன்றுராத்திரி யிருந்தால் மோக்ஷசம்பத்துக் கருகனுயும் இப்படி பிரதிதினமும் நியமத்தோடு வசிக்கின்ற புண்ணிய ஆன்மா தினந்தோறும் அசுவமேதம் இராசசூயம் மகத்தான பாசுபதவிரதம் இவைகளாலாயபலனை அடைதலால் கன்மசாமியம்பிறந்து மோக்ஷசம்பத்துக் கருகனுகின்றான்.

ஏழையாய்க் காசிவாசஞ் செய்கிறவனுக்கும் க்ஷேத்திரசந்நியாசஞ்செய்தவனுக்கும் அன்னங்கொடுத்தால் அதிகபலனை அடைவர்கள்.

தீர்த்தஸ்நானந் தலவாசம் இவ்விரண்டுஞ் சித்தசுத்திக்குக் காரணமாயினுங் காசிவாசத்தில் கரதலாமலகம்போல முத்திப்பயன் சித்தித்தலால் விசேடபலனுண்டென்பது யூகிக்கத்தக்கதா யிருக்கிறது.

காசிவாசிகள் நிட்காமியஞ் செய்யவேண்டுமென்பது காசியிற்செய்கின்ற புண்ணியங்கள் சிவார்ப்பணஞ்செய்தலேயன்றிப் பலோத்தேசியமாகச் செய்தல் காசிவாசிகட்குப் பயன் இன்று.

காமியமாகச் செய்யின் புண்ணியசரீரமெடுத் தநுபவிக்கப்படுமென்பது மேற்பிரகரணத்தாற் பெறப்படும்.

நிட்காமியமாய்ச் செய்யவேண்டுமென்றற் கிதிகாசம் சுவதனனென்கின்ற அரசன் காசியிலிருந்து விசுவசித்தென்கின்ற யாகத்தைச் செய்யுங்கால் அதைப் பார்க்குநிமித்தம் சனற்குமாரமுனிவர் சீடர்களோடுவந்து அரசனே யென்ன பிரயோசனத்தின் பொருட்டு சுவர்க்கபலனைக் கொடுக்கின்ற இந்த யாகத்தைச் செய்கின்றாய் இது உனக்குப் பிரயோசனத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது உன்னுடைய சாதிதன்மத்துக்கேற்கச் செய்தாலும் நிட்காமியமாக ஈசுவரார்ப்பணஞ்செய்துவிடென்று ஆக்ஞாபிக்க அவன் அவ்வாறு செய்தானென்று பதுமபுராணத் திருக்கின்றது.

நெடுங்கால வாசிகட்கு மீதொக்கும். புண்ணிய தேசமல்லாத கீகடதேசத்திற் பாவஞ் செய்தாற் பாவம் விருத்தியாகிறதில்லை.

உத்தமோத்தம புண்ணியதேசமாகிய இக்காசியிற் பாவஞ்செய்தால் நாள்தோறும் விருத்தியாகின்றது. அதனாற் பாவஞ் செய்வோர்க்கு இதிற் கீகடதேசத்ினும் பாவமதிகமாகின்றது.

அதனாற் புண்ணியதேசத்தைப் பாவதேசத்தினுமிழிந்ததாக காசிவாசிகள் செய்யாதிருத்தல் வேண்டும்.

ஸ்ரீ காசிமிருதிமோக்கநிர்ணயம்.

மோக்ஷசாதனமிரண்டேன்றல்.

புருடார்த்தங்களுள் முக்கிய புருடார்த்தமாகிய வீடடையவிரும்பினோர்க்கு அவ்வீடடைதற்குரிய சாதன மிரண்டேயன்றி வேறில்லை. அவ்விரண்டாவன: அநுபவாசிரியனை யடைந்து வேதாந்த விசாரஞ்செய்து தத்துவநிலையிற் றலைப்படலும் காசியையடைந்து தன்மான்மாவாய் வசித்து மரித்தலுமென இவை.

மேற்கூறிய தத்துவநிலையிற் றலைப்படுவோர் புருவமத்தியமாகிய ஆத்தியான்மிக காசியிற் பாவங்களையும் இந்திரிய வியாபாரங்களையும் முறையே நீக்குமிடமுங் கெடுக்குமிடமுமாகிய வாராணசியிற் சங்கதம் அநுசந்தானஞ் செய்து சித்த நிரோதத்தாற் பரமான்மாவை யடைந்து அவ்வுணர்ச்சி காரணமாக ஆதிபௌதிக காசியில் மரிக்கின்றவர்களைப்போலச் சாயுச்சியத்தை யடைவர்கள் இச்சிவயோகிகள் வசிக்குமிடமுங் காசி துல்லியமென்று சொல்லப்படும். அது சிவயோகியிருப்பிடமப் பூமி காசியென்னுந் திருமந்திரமாலையானு முணர்க.

புருவமத்தியத்தைக் காசியென்றல் உபசாரம். உபதேசத்தாலடையத்தக்க இவ்வித பரமான்ம சாக்ஷாத்காரநிலை ஆத்தியான்மிக காசியில் உபாசிக்கும் மிகுந்த பக்குவர்க்கு உரியது. இவ்வாதிபௌதிக காசி அவ்வாறு மிகுந்த பக்குவரல்லாதாரும் பூருவ புண்ணிய வசத்தால் சிவசாயுச்சிய மடைதற்கு

எதுவாயிருத்தலின் அதனினு முக்கியமாகின்றது. ஆதலால் வேதாந்தச் சிரவணஞ்செய்து அநுபவநிலை கூடாதோரும் முத்தி விருப்பால் சரியை முதலிய வறநெறியில் நிற்போரும் காசி மரணத்தில் விருப்புடையராய் அதனை நீங்காதிருத்தல் வேண்டும்.

இக்காசியில் மரிக்கின்றவர்கட்கு சிவபெருமான் தன்னோடொன்றுதற்குரிய ஐக்கியத்தை யுணர்த்துந் தாரகோபதேசத்தைப் பிராமணர் முதலிய வருணாச்சிரம நியமமின்றி மநுடருக்குந் தாவரசங்கமங்கட்கும் மரணாந்தத்தில் திவ்வியசரீரங்கொடுத்து உபதேசிக்கின்றனர். அது சுருதிக்கும் மிருதி புராணங்கட்குஞ் சம்மதம்.

சுருதிப்பிரமாணம்.

எசுர்வேத சாபால உபநிடதத்தில் அத்திரி முனிவர் யாக்கிய வல்க்கிய முனிவரை மோக்ஷசாதனம் யாதென்று வினவ அவர் அவிமுத்தத்தையே சேவை செய் அதிற் சிவ பரமான்மா நீங்காதிருக்கின்றார். அது அசிவருணை மத்தியிலிருக்கின்றது. அது தேவர்களுக்கு அதிதேவராகிய மகேசுரனைத் தேவர்கள் பூசித்தற்குரிய விடம் எல்லாப் பிராணிகளும் பிரமப்பொருளை யடையுமிடம் அதில் உருத்திரர் சீவர்கட்குப் பிராணனீங்குகின்ற காலத்து முத்தராம்படி தாரகோபதேசஞ் செய்கின்றார். அதனால் குருக்ஷேத்திரமென்னும் பெயரையுடையவதனை நீங்காதிருமென்று அவர்க்குச் சிரேகேத்தோடு உத்தரஞ்சொன்னார் என்றது வாக்கியம்.

உத்தரப் பிரத்தியுத்தரங்களாய் சாகாங்கைக்ஷ சகிதமான இந்த உபநிடத வாக்கியத்தில் இகலோக பரலோக மத்திய

மென்று யோகிகள் கூறும் புருவமத்திய ஆத்தியான்மிக காசியைப்போல ஆதிபௌதிக காசியும் முத்திக்கு முக்கிய காரணமென்றும் அதில் நீயும் நீங்காதிருந்தால் பரமான்மாவை யடைவையென்றும் உத்தரங் கூறினாராயிற்று.

இதில் அவிமுத்தத்தையே சேவைசெய் யாதுகருதியெனில் அதில் பரமான்மா நீங்காதிருக்கின்றார். அது யாண்டிருக்கின்றது அசிவருணை மத்தியிலிருக்கின்றது அது எவ்வாறானது தேவர்கள் மகேசுரனை உபாசித்தற் கிடமானது அது யாது விசேடம் பற்றி உபாசிக்கப்பட்டது எல்லாப் பிராணிகட்கும் மோக்ஷ ஸ்தானமாதல் பற்றி உபாசிக்கப்பட்டது. பிராணிகள் எதனால் முத்தராகின்றார்கள் உருத்திரர் தன்னோடொருதும் ஐக்கியத்தை யுணர்த்தும் தாரகத்தை யுபதேசிக்கின்றார். அதனால் அவர்கள் முத்தராகின்றார். அது கருதி தேவர்கள் பூசித்தற் கிடமாதலும் பிரமப்பொருளை யடையுமிடம் ஆதலுமாகிய குணங்களோடு கூடிய குருக்ஷேத்திரமென்னும் பெயரையுடைய அவிமுத்தமென உத்தரப் பிரத்தியுத்தரங்களோடு சாகாங்கைக்ஷ போந்தவாறு காண்க.

பிராணிகளென்றது நால்வகை யோனிகளிலுதித்த சிவர்களை. காசி பாவத்தைப் போக்குதலாற் குருக்ஷேத்திரமென்னுங் காரணப்பெயருடைத்து. நாற்பத்தெட்டு குரோசம் விஸ்திரமுடையதாய் சமசதுரம் எட்டுக்குரோசம். பாண்டவர்கள் யுத்த பூமியை யுடைத்தாய் சரஸ்வதிநதி தீரத்திலிருக்கின்ற தாணுதீர்த்தமுதலிய தீர்த்த விசேடங்களோடு கூடிய குருக்ஷேத்திர பரமன்று அவிமுத்தமென் றெடுத்துக்காட்டி பிரமோபதேசஞ்செய்கின்றாரெனக் கூறுதலின் அதற்கு குருக்ஷேத்திரமென்றது குருவென்னு மரசனை யுடையதென்று பொருள்.

தேவர்கள் மகேசுரனை யுபாசித்தற்கிடமென்பது புராண இதிகாசங்களாலன்றி வானிடத்தவரும் மண்மேல் வந்து அரன்றனை யர்ச்சிப்பர். ஊனெடுத்துழலு மூமரொன்றையு முணராரந்தோ வென்னுஞ் சிவஞான சித்தித் திருவிருத்தத்தானும் பெறப்பட்டதுணர்க. அவிமுத்தத்தையே யென்னும் வகாரம் இதர வியவச் சேதார்த்த முடைத்து.

ஸ்மிருதி.

சர்வாந்தரியாமியா யிருதயத்திருக்கின்ற சிவபரமான்மாவை யார் சம்சயமின்றி யடைகின்றார்களோ அவர்கள் முத்திபின்பொருட்டு குருக்ஷேத்திரமாகிய காசிக்குப் போகவேண்டுவதில்லை யென்னும் மறுவசனத்திற்கும் ஆத்தியான்மிக காசியில் தியானிக்கின்றவர்கள் நீக்கப்பட்ட மலகளங்கமுடையராய்த் தன்னிருபவ சித்தமாய் முத்தியின்பமுடையராயு மிருத்தலி னவர்கள் காசியை யடையவேண்டுவதில்லை யென்றும் அந்நிலை கூடாதோர் முத்தியின்பொருட்டுக் காசியை யடைய வேண்டுமென்றும்; அக்கருத்தானே காசி மரணமும் ஈசுவர திடபத்தியுமாகிய இவ்விரண்டுமன்றி தவத்துக்குப் பயன் வேறில்லையென்று கூறிய வேதவியாசர் வசனத்துக்கும் திடபத்தி யென்றதனால் திடபத்தியுடையார் எச்சிவாலய சமீபத்திலிறந்தாராயினும் அறுபத்து மூவர்போலத் திரும்பப்பிறவாத முத்தியை யடைவரென்பதும் அன்னரல்லாதார் காசி மரணத்தாலன்றி அவ்வித முத்தியடையாரென்பதும் கருத்தாதல் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

புராணம்:

யோகிகள் ஆத்தியான்மிக காசியிலுபாசிக்கின்றார்கள். நானுபாசிக்கும்படியான சாதனம் யாதென்று அத்திரி முனிவர் யாக்கிய வற்கிய முனிவரை வினவ அவர் அவர்க்கு வித்துவான்கள் அசிவருணை மத்தியத்தில் உபாசிக்கின்றார்களென்று பராசரோப புராணத்துங் கூறப்படும் இவை அறுவாதகங்கள்.

மேல் இதில் மரிக்கின்ற பிராணிகள் பிரமோபதேசத்தால் மோக்ஷமடைகின்றாரென்பது மேற்கூறிய உபநிஷத்தாலும் பராசரோப புராணத்தாலுங் கூறப்படுதலேயன்றி பதுமபுராணத்து பரிசுத்தமான இந்த க்ஷேத்திரத்திலிருக்கின்ற பிரமா முதல் கிடபரியந்தமான பிராணிகளுக்கெல்லாம் காதில் பிரணவத்தை உபதேசிக்கின்றார் அதனால் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்குகின்றார்களென்றும்,

காசிகாண்டத்தில் "இத்தலை யெய்தி யிறக்குனர்யாருமிளைப்பாற, உத்தரியங்கொடு மாதுமை விசிட உமையோர்பால், வைத்த பரம்பொருள் தாரகமாகிய மறையோதி, முத்தியளித்திடி னிப்பதி யார்விட முயல்வாரே." என்றுங் கூறியதுணர்க.

சாலோகாதி.

நால்வகைக்ஷேத்திரங்களுள் காசியில் மரிக்கின்றவர்கள் சாலோகத்தையும் வாராணசியில் மரிக்கின்றவர்கள் சாமீபத்தையும் அவிமுத்தத்தில் மரிக்கின்றவர்கள் சாருபத்தையும்

அந்தர்க்கிரகத்தில் மரிக்கின்றவர்கள் சாயுச்சியத்தையும் உபதேசானந்தரமடைவர்கள். உபதேசத்தின் பின்பு சாயுச்சியமல்லாத மூன்றுபதத்தை யடைந்தவர்களும் அஞ்ஞானரகிதராய் அப்போகங்களநுபவித்து அப்பேகத்தி லுபேக்ஷைபிறந்தமாத்திரத்தாவது, கற்பாந்தத்தாவது, அந்தர்க்கிரகத்தில் மரித்தவர்களைப்போல சிவத்வதுல்லிய சாயுச்சியத்தையடைவர்கள். பூமியிற் பிறவார்.

இம்முத்திஞானத்தாலென்றல்.

ஞானத்தால் முத்தியென்று சுருதிகூற காசிமரணகன்மத்தால் முத்தி யெவ்வாறுமெனில் பிரமோபதேச ஞானம் காசிமரணத்திருத்தலால் அதனாலுண்டாய ஞானத்தாலன்றிக் கன்மத்தால் மோக்ஷமின்றெனக. உபதேசத்தா லுதிக்குந் தத்துவஞானம் முத்திக்குக் காரணமாயின் காசிமரணம் அன்னியதா சித்தமெனின் காசிமரணம் உபதேசத்தின் வழியால் முத்திக்குக் காரணமாதலால் யாண்டுக் காசிமரணம் ஆண்டு உபதேசமென்னுங் காரணகாரியஞ் சித்திக்கப்படுதலின் அன்னியதா சித்தமாதல் யாண்டையதென மறுக்க. உபதேசம் பிரானனீங்குழியாயின் உபதேச வியாபாரத்தின் வழி முத்தி சித்தித்தலில் காரணமாதல் அமையும். விளம்ப முத்திக்கண் மரணம் நிகழ்வுழி உபதேச மின்மையின் ஓரிடத்திருத்தலென்னும் நியமமின்றெனின் பிரதிபந்தத்தின் இன்மையுங் காரணமாதலின் பிரதிபந்த முள்வழி அதனீக்கத்து அது காரணமானது பெறப்படுதலின் ஆண்டஙநியமம் வேண்டுவதின்றெனக.

ஏனைய சாதனங்கள் காசிமரணம்போல் முத்திக்குக் காரண மின்றென்றல்.

யோகமும் யோகங்களுந் தவங்களுங் காசிமரணம் போலச் சாக்ஷான்முத்தி சித்தியைக் கொடுக்காவாம். நைமிஷம், புஷ்கரம், கங்காத்துவாரம் முதலிய தீர்த்தஸ்நானங்களுமப்படியே. நினைத்தாலு மநேகபுண்ணியத்தைக் கொடுக்குமென்றுகூறுந் தன்மைக்ஷேத்திரமாகிய குருக்ஷேத்திர மரணமும் பிரமக்ஞான துல்லிய கயாச்சிராத்தமும் விரும்பியவற்றைக் கொடுத்தலால், காமதீர்த்தமென்னும் பிரயாகைமரணமும் சாக்ஷான் மோக்ஷசாதன மாகாவோவெனின் குருக்ஷேத்திரமரணம் சுவர்க்கசாதனமாதல் பாண்டவர்களுங் கௌரவர்களும் செய்த யுத்தத்தில் இறந்தவர்களெல்லாருஞ் சத்தியலோகத்தின் பகுப்பான சுவர்க்கத்தில் அவரவர்க்கருகமான பதங்களை யடைந்தார்களென்று மகாபாரதத்திற் கூறப்படுதலானும் பிதாமுதலியோரைக் குறித்துச் செய்யுங் கயாச்சிராத்தம் அவர்கட்குப் பிரேதத்துவ நிவர்த்தியைச் செய்து புண்ணியலோகத்தை யடைவித்தலானும் பிரயாகை மரணமும் சுவர்க்காமிக்குடனே சுவர்க்கமடையக் காரணமாதலானும் புண்ணியலோகப் பிராப்தியனந்தரம் சன்மாந்தரத்தில் ஞானத்துக்குக் காரணமாதலேயன்றி சாக்ஷாத்காரணமாகாதென்க.

பிரமக்ஞானத்தாலும் பிரயாகை மரணத்தாலும் மோக்ஷமடைகின்றாரென்னும் வசனத்தில் பிரயாகை மரணம் பிரமக்ஞான சாதகபரமாதல்போல கயாச்சிராத்தமும் பிரமக்ஞானசமம் என்புழியும் பிரமக்ஞானசாதன பரமென்றறிக. பிரமக்ஞான சாதனம் சமதமாதிகள் அவ்வாறே ஸ்ரீசயில இமாலய பதனாதிகளுங்கொள்க.

திரும்ப ஜனிக்காமை.

விசுவேசரைப் பூசித்து அவரநுக்கிரகத்தால் பூச்சிப ராய் மரித்து முத்தரானவர்களது மிருதசரீரமும் சிவப்பிர திமைக் கொப்பாமென்பதும் அவர்கள் திரும்பப் பிறவாரெ பதும் பாரதம் மருதசம்வர்த்த உபாக்கியானத்து மருதரா சன் பிரகஸ்பதி யாகஞ்செய்ய மறுத்ததனால் அவரால் நீக் கப்பட்டவனாய் சிந்தாகுல மடைந்திருக்குங்கால் நாரதரால் காசியில் பயித்தியகாரன்போலச் சரித்துக்கொண்டு பிரகஸ் பதியின் சகோதரனாகிய சம்வர்த்தனிருக்கின்றான் அவன் உன்னையாகஞ் செய்யச்செய்வான் அவனை யடையென்றிவ் வாறு போதிக்கக்கேட்டான். கேட்ட அவ்வரசன் அவர் என் னாலறிந்து பழக்கஞ்செய்தற் கெவ்வா றரிய ராவரென்று வினவுங்கால் விசுவேசரைப் பூசித்துத் தரிசித்துவரும் மார்க் கத்தில் சவத்தைப்பார்த்துப் பூசித்து நமஸ்கரித்துத் தன்னாச் சிரமத்துக்குச்செல்வர் அவரைச்சம்வர்த்தனென்றுதெரிந்து கொள்ளென்று ரென்றுகூறு மிதிகாசத்தாலும் பதுமபுரா ணத்தில் காசியிலரசனாயிருந்த குண்டதரனோடு சொரூபனெ ன்னுமரசன் செய்தயுத்தத்தில் இறந்த வீரர்களுக்குத் தேவ ஸ்திரீகள் வீரசுவர்க்கத்தின்பொருட்டு விமானங்கொண்டுவர யுத்தம் பார்க்கவந்த இந்திரன்பொருட்டு பிரகஸ்பதி யிந்த விமானங்களை யபேக்ஷித்து வீரசுவர்ககத்திலிறந்த இந்த வீர ர்கள் போகாரென்றுந் தத்துவாநுபவ சாக்ஷாத்காரத்துக்கு உரியரென்னுங்கூறிய இதிகாசத்தாலும்பெறப்பட்டதுணர்க.

முத்திக்கிரமம்.

நால்வகை க்ஷேத்திரத்தில் மரிக்கின்ற அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிசம், சராயுசம் என்னும் நால்வகையோனிகளடையுமுத்தி சத்தியோமுத்தி யென்றும் போகாந்த முத்தி யென்றும் யாதனாந்த முத்தியென்றும் மூவகைப்படும். இதற்குரிய அதிகாரிகளும் முறையே உத்தமர், மத்திமர், அதமர் என மூவகைப்படுவர். போகாந்தமுத்தியும் யாதனாந்த முத்தியும் விளம்பமுத்தியெனப்படும்.

சத்தியோமுத்தி.

சிவபக்தி விசிட்டராய்ப் பஞ்சாக்கராதி ஜபபரராய் ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்யுங் கிரியையுடையவராய் முமுக்ஷுக்களாய விரத்தர்களும் கிரகஸ்தருள் மோக்ஷவிருப்பால் நிரபேக்ஷமாய் சுருதிஸ்மிருதிகளில் கூறும் வருணாச்சிரமத்துக்கு உசிதமான கன்மாநுட்டானத்துக் குரியராய் யாகாதிகள் செய்யுஞ் சிரவுதிகளும் அவருள் விதிவத்தாய் யாகாக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்பவருமாகிய உத்தமர் தத்துவஞ்ஞானம் விளம்பமின்றி உபதேசிக்கப்பட்டு சத்தியோமுத்தியடைவர்.

போகாந்தமுத்தி.

வேதாதிகாரிகளுள் வருணாச்சிரம உசிதமான கன்மாநுட்டானத்துக் குரியராய் நல்லொழுக்கத்தோடுகூடியவரும் வேதாநதிகாரிகளில் மகாபாதகங்களில் நிவர்த்தராய் கங்காஸ்நானம் விசுவேசர்தரிசனம் ஜபம் தான முதலியவற்றால்

நிவர்த்திக்கும் அற்ப பாவத்தை யுடையராய் சம்பாதிக்கப் பட்ட புண்ணியகன்ம முடையவரும் இஞ்சித் அவசிஷ்ட காமியகன்ம முடையவருமாகிய மத்திமர் விசுவேசர் ஆஞ் ஞையால் மாயா சம்பந்தமான போகமும் அதற்கேற்ற சொற்பனதேகம்போலும் போகாநுபவத்திற்குரிய அயோனிச தேகமும் கொடுக்கப்பெற்று அப்போகாந்தத்து முத்தியடைவர்.

யாதனுந்தமுத்தி.

சன்மார்க்கத்தினின்றும்வழுவி,மகாபாதகஞ்செய்பவரும் கங்காஸ்நானம் தேவதரிசன மிவைகளில் சிரத்தையில்லாமல் விசிவசிப்பார்போல் நடிப்பவருமாகிய அதன்மரென்னும் பாவிகள் பிராணனீங்கியதன்மேல் அயோநிசமாய்ப் பாவத்துக்கேற்ற யாதனுசரீரம் ஸ்ரீகாலவயிரவராஞ்ஞையால் வயிரவ கணங்களால் கொடுக்கப்பட்டு அச்சரீரங்களி லோரோர் பாவத்துக்குமுப்பதினுயிரவருடம் தண்டிக்கப்பட்டு உருத்திர பசாசத்துவ மடைந்து பின்பு அந்தச் சரீரநீக்கத்தில் வரும்பண்டையசரீரப்பிராணனீங்குங்கால்திவ்வியசரீரம்பெற்று உபதேசானந்தரம் முத்தியடைவர். இவர்க்கு யாதனுனந்தரமேயன்றி முத்திசித்திக்காவாம்.

ஆதலால் பிராணனீங்குகின்ற காலத்தென வர்த்தமான காலத்தை யுணர்த்தும் சுருதிக்கு மேற்கூறிய முமுக்ஷுக்களாகிய தன்மான்மாபரம் தாற்பரியம் மத்திமரும் அதன்மரும் விளம்பத்திலடைபவராதலால்போகாந்தசரீரத்தும் யாதனுந்த சரீரத்தும் பிராணனீங்குங்கால் அடைவரென்பது ஊகிக்கப்படும். நாகேசுரரும் அவ்வாறே கூறினர்.

மனிதரொழிந்த தாவரசங்கமங்கள் ஆகாமிய புண்ணிய பாவமில்லாமையாலும்பிராரத்தகன்மம்போகத்தால் நசித்த லினாலும் காசியில் சனித்தமாத்திரத்தில் பூர்வசஞ்சிதபாவங்கள் போதலினாலும் சேடித்த புண்ணியத்திற்கேற்ப மத்திமர்போல் போகாந்தத்தில் முத்தியடையும். ஆகாமிய முன்டென்பார் மதத்தில் வசிக்கும் புண்ணியத்தால் பாவநீங்க சேடித்த புண்ணியம் முன்போல அநுபவித்தடையுமென்றலுமொன்று.

அன்னியதேசத்தில் மகாபாதகஞ் செய்தவரும் காசியை யடைந்த மாத்திரத்தில் மரிப்பரேல் பூர்வபாவங்கள் நசிக்கப்படுதலினாலும் காசியில் பாவஞ்செய்யாமையாலும் தேகாந்தத்தாவது போகாந்தத்தாவது முத்தியடைவர். காசியை யடைந்தார்க்குப் பாவம் நீங்குமென்பது காசியை யடைந்தோர் பலன் முற்கூறியவதனானுங் காண்க.

இவர்கட்கெல்லா மலபரிபாகம் சத்திநிபாத மெவ்வாறுகின்றனவெனில், உபதேசகாலத்து பரமகுருவாகிய சிவபெருமானது விக்ஷணத்துக்கு அருகராம்பொழுது கன்மசாமியத்தோடு உண்டாகின்றனவென்க.

முக்கியமான காமியகன்மமுடையவர் சுவர்க்காதி புண்ணியலோகப் பிராப்தி அனந்தரங் காசியில் சனித்து முத்தியடைவர்.

அநேக ஜன்மத்துக்குக் காரணமான கன்மத்தா லெடுக்கப்பட்ட தேகமுள்ளபாவிகள் காசியில் மரித்தால் அங்குத் திரும்பத்திரும்பச் சன்மமெடுத்து அச்சன்மங்களின் முடிவில் முத்தியடைவர். ஸ்ரீகாசியில் ஒங்காரேசர் சந்நிதியில் மரித்த ஒருவேடன் திரும்பத் திரும்பச் சன்மமெடுத்து முத்தியடைந்தானென்று சிவபுராணத்தும் காசியில் மரித்த வேறு

ருவன் அங்குமரித்ததினால் யமயாதனை யின்றியும் அனேக சன்மத்துக்குக் காரணமான பாவகன்மத்தால் முத்திக் கருகனாகாமையால் வயிரவயாதனை யின்றியும் கிருமி முதலாகப் பத்துயோனியில் சனித்து அதன்மேல் பைசாச யோனியெடுத்து வருத்தமுற்று இமாலயத்திலிருக்குங்கால் அவனுக்கிரங்கிக் காஞ்சனமாலை யென்னும் தேவஸ்திரீ கொடுத்த பிரயாகை மாகஸ்நானமான்மியத்தால் தேவசரீர மடைந்தானென்று மாகமான்மியத்துங் கூறப்படுதலின்.

பக்ஷாந்தர நிரசனம்.

சுருதியில் பிராணனீங்குகின்ற காலத்தென சானசு பிரத்தியயம் வர்த்தமானத்தை யுணர்த்தலினாலும் யாதனாந்தர முத்தியென்று புராணவசங்க ளிருத்தலாலும் சுருதிவிரோத மின்றி பிராணனீங்குதற்கு சிலகணத்தின்முன் பாவிகட்குச் சாப்பானுவஸ்தைபோல நானாவித யாதனையுங் கொடுக்கப்படும். அதன்மேல் பிராணனீங்குங்கால் திவ்விய சரீரங்கொடாது உபதேசிக்கப்படுமென்றும் மிருதிமோக்ஷ நிர்ணயத்தில் கூறப்பட்டதேயெனின்!

வர்த்தமானச் சுருதிக்கு முமுக்ஷுக்களாகிய தன்மாத்மா பரமென்பதே நிச்சயமாதலாலும் பாவிகட்குப் பிராணனீங்கியதன்மேல் யாதனாசரீரங் கொடுக்கப் படுகிறதென்று சுருதிக்கு அநுவாதங்களான புராணவசனங்களனேக மிருத்தலினாலும் அது பொருந்தாதென்க.

பிராண னீங்கியதன்மேல் யாதனாசரீரங் கொடுக்கப்படுமென்பது பதுமபுராணத்தில் கிரமேளகனென்றொரு சூத்திரன் காசியில் மணிகர்ணிகாதீரத்தில் தயையுடையனாயும்

பாற்சரிய மில்லாதவனும் பிராமணர்க ளிடத்தில் பத்தியுள்ளவனும் புண்ணிய ஆன்மாவாயுமிருந்தான். அவனிடத்தில் சாங்காத்தியயனஞ் செய்தவனாய் ஓர் பிராமணோத்தமன் வந்து யாசித்தான். யாசிக்குங்கால் அவனில்லையென்று மறுக்கவும் திரும்பவும் யாசிக்க அவன் அவனைப்பார்த்து வைது கையாலடித்தான். அப்பாவத்தால் வியாதியுள்ளவனாய் பாவான்மாவாய் சிலகாலஞ்சென்று இறந்தான். அவனுக்கு வயிரவகணங்கள் யாதனாசரீரத்தைக் கொடுத்து கிருமி சுவானம் முதலிய யோனிகளில் முப்பதினாயிரம் வருடம் தண்டித்து சங்கிரணயோனிசரீரமும் சுத்திரசரீரமுங்கொடுத்து அதன்மேல் காலவயிரவரால் உருத்திரபசாசத்துவங் கொடுக்கப்பட்டு அதில் முப்பதினாயிர வருடம் சென்றதன்மேல் உபதேசிக்கப்பட்டு முத்தி யடைந்தானென்று கூறும் இதிகாசத்தானுங் காண்க.

இக்காலத்தில் சிலர் உபதேசத்துக்கடுத்த பிற்கணத்தில் ஞானம் உதிக்கின்றமையால் வயிரவயாதனை மரித்தவர்க்கு உண்டாகாதென்றும் உண்டாமெனில் காரணமில்லாவிடத்தில் காரியமிருந்தால் வியதிரேக வியபிசாரமு மாமென்பர்.

மேற்கூறிய நியாயத்தால் பாவிகள் யாதனானந்தரத்து முத்தியடைவரென்பது சித்தித்தலானும் சாபாலச்சுருதியில் பாவிகள் கோரமான வயிரவ யாதனானந்தரம் காசியில் ஜனித்து முத்தியடைவரென்று கூறப்படுதலாலும் அது பொருந்தாது. மேலும் அதிக பாவமாகிய காரணமுள்ளவிடத்துக் காரியமாகிய யாதனை யின்றென்றற்குப் பிரமாணமின்மையால் அன்வய வியபிசாரமுமாம்.

புண்ணியபாவமென்னும் வித்துக்கு காசி உவர்ப்பூமி போலாம். என்னும் வசனத்தால் புண்ணியபாவங்கள் நசித்

தலில் ஜன்மாந்தர முண்டாகாமையால் யாதனையு முண்டாகா தெனின் அது நிட்காமிய கன்மிகளாகிய உத்தமர் மகாபா வஞ் செய்யாமையாலுஞ் சொற்பமான பாவங்கள் சிலவுள தேல் கங்காஸ்நானம் தேவதரிசனம் இவைகளால் நிவர்த்திக் கப்படுதலானும் மேலவர் செய்யுஞ் ஜபம் தவம் முதலிய விசேடபுண்ணியங்கள் நிட்காமிய மாதலில் பலத்துக்கு வாரா மையாலும் அவர் பரமென்றே நிச்சயிக்கப்படுதலின் அங் ஙன மாகாமையறிக.

காலவரையறை.

சொப்பன சரீரத்துக்கு வேருயும் நரகயாதன சரீரத் துக்கு வேருயும் அயோநிசமாய்க் கொடுக்கப்படும் யாதன சரீரத்தில் முப்பதினுயிரம் வருடம் ஓரோர் யோனிகளிலுந் தனித்தனி அற்பகாலஞ் சங்குசிதமாய் ஓர்கற்பமளவில் அநு பவிக்கத் தக்கதாயிருக்கும் யாதனைகளும் வயிரவராணையால் அநுபவிக்கப்படும்.

அவ்வாறு சொப்பன சரீரத்துக்குஞ் சுவர்க்க சரீரத் துக்கும் வேருய் அயோநிசமாய் மாயையினின்றுஞ் சிவபிரா னல் போகாநுபவ புண்ணியசரீரம் கொடுக்கப்பட்டு கற்பாந்த போகாநுபவ மொவ்வொன்றும் முறையே யாதனுந்த முத் திக்கும் போகாந்த முத்திக்கும் சங்குசிதமாய் அநுபவிக்கப் படுமெனக் கொள்க.

கலியுகத்தும் முத்தியுண்டெனல்.

அதிக வுக்கிரமான பாவமிக்க யிக்கலியுகத்தில் திவ்விய லிங்கங்களோடு காசி பூப்பரிசமின்றி அந்தர்த்தான மாயின வென்று காஞ்சிமான்மிய முதலியவற்றிற் கூறுதலில் முத்தி யெவ்வாறுமெனில் மாமசான பூமியாகிய காசி பூப்பரிசமின் றிப் பரமவியோமத்தில் அந்தர்த்தான மாயினும் அதில் விசு வேசர் நீங்காதிருந்து முத்திகொடுக்கின்றார் என்றேனைய புரா ணங்களிற் கூறப்படுதலாலும் அந்தர்த்தான மாயிற்றென்ற புராணங்கட்கு கலியுகத்து முத்தியின்றென்றது கருத்தன் மையாலும் கலியுகத்தும் முத்தியுண் டென்பதே நிச்சயம்.

ஸ்ரீ காசிமான்மியம்

முற்றுப்பெற்றது.

துண்டிவிநாயகர்துணை.

சிவமயம்.

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை

ம-௱-௱-ஸ்ரீ, கோ. சண்முகசுந்தர முதலியாரால்

பிரசுரிக்கப்பட்ட

காசி, இராமேசுவர யாத்திரை விளக்கம்.

நீரில் குமிழி இளமை, நிறைசெல்வ
நீரில் சுருட்டு நெடுந்திரைகள்—நீரில்
எழுத்தாகும் யாக்கை, நமரங்கா ளென்னே!
வழுத்தா தெம்பிரான் மன்றுள்.

என்பதை யுணர்ந்து சிவத்தைப்பேணிற் றவத்திற் கழ கென நன்மை கடைப்பிடித்து நல்லறிவாளர்கள் மனத்தூய் மையுற ஸ்தலயாத்திரைச் செய்தார்கள்.

அதனில் காசி இராமேசுவர யாத்திரைக்குச்போவோர் வழி மயங்காதிருக்கும் பொருட்டு ஈண்டு விபரமெழுதலா யிற்று.

காசிக்குப் போவோர் தற்காலம் (ரெயில்) புகைவண்டி மார்க்கமாய்ச் செல்லு மார்க்கம் இரண்டு.

வடமேற்கு வழி:—பல்லாரி வாடி பூனு பம்பாய் மார்க்க மாய்ச் செல்வது ஒன்று; இது ஜலக்குறைவு.

வடகிழக்குச் சமுத்திரக்கரையோரமாய்—திருவொற்றி யூர் உலவப்பேடு பெஜ்வாடா ராஜமஹேந்திர மார்க்கமாய்ச் செல்வது ஒன்று. இது ரெயில் ஸ்டேஷன்களில் குழாய் ஜல சௌக்கியமும் மற்ற இடங்களில் ஆறு கிணறு சௌக்யமும் வளப்பமுள்ள ஊர்களு முண்டு.

கலி ௫௰௨௫-க்கு ப்ரபவாதி ௬௭-க்கு சோபக்ருது ௵ வைகாசிமீ ௨௬௨ காசிக்கு வடகிழக்குச் சமுத்திரக்கரையோரம் (ஈஸ்ட்கோஸ்ட்) ரெயில்மார்க்கமா யாத்திரை செய்ய ஆரம்பித்தேன். நான் போனமார்க்கங்களில் நேரிட்ட சௌக்கியத்தையும் இறங்குமிடங்களையும் செய்யவேண்டிய காரியங்களையும் காசியாத்திரை செய்வோருக்கு மிகவும் உதவியாகுமெனக் கருதி இதனடிற்கண்ட விபரப்படி அச்சிடத்துணிந்தனன்.

இங்கிலீஷ் ௧௮௬௨-௵ எறுகுல வீராசாமி ஐயர் அவர் செய்த காசி யாத்திரையை விபரமாப் அச்சிட்டதால் முன் கரைமார்க்கமா யாத்திரை செய்தவர்கட்கு மிகவும் உபயோகமாயிருந்ததை உத்தேசித்து இது அச்சிடலாயினன்.

சோபக்ருது௵ வைகாசிமீ ௨௬௨ பட்டிணம்—இராயபுரத்தில் ப்ரயாணஞ் செய்ய ஆரம்பித்தேன். ஸ்டேஷனில் பால் முதலிய வசதி கிடையா. அவ்விடமிருந்து,

வியாழக்கிழமை ௬௦௨ உலவப்பேடு—ரெயிலிற்குச் சமீபம் கோட்டை யம்மாள் தோப்பில் சமையல் செய்யப்பட்டன. சத்திரமிருக்கிறது. ஸதாவர்த்தி கொடுக்கிறார்கள். சாப்பாட்டிற்குச் சொல்லி செய்யவேண்டியது. கடைகளில் சாமான்கள் கிடைக்கும். ரெயிலிற்கும் ஊருக்கும் ஒருமயிலிருக்கிறது. அவ்விடம் பகல் புறப்பட்டு,

௬௧௨: பெஜ்வாடா—கோபாலராம்தாஸ் (ஹிக்கின்டிராபாத் சௌகார்) சத்திரமிருக்கிறது. ரெயிலிருக்குமிடத்திற்குச்சமீபம். க்ருஷ்ணாநதி ஸ்நாநகட்டம் சமீபம். சகலசாமான்களும் கிடைக்கும். சாப்பாட்டிற்குச் சொன்னால் அசைவாளுக்குக் கிடைக்கும். அவ்விடம் சாயரக்ஷை புறப்பட்டு,

௩௨௳: இராஜமகேந்திரம்—கோதாவரி ஸ்நாநகட்டம் கோடி லிங்கமிருக்கிறது. ப்ராம்மணுள் சாப்பாடு போடுவார்கள். நாளம் (ப்ரதர்ஸ்) சத்திரம் வந்தவாளுக்கு மிகவும் உபயோகம். கடைத்தெருவில் ஸகல சாமான்களும் கிடைக்கும். ரெயிலிற்கும் ஊருக்கும் மூன்று மயில்தூரம். அவ்விடம் சாயரக்ஷை புறப்பட்டு,

ஆனிமீ௳ ௧௳: வால்டேருக்கு உதயம் வந்து விசாகப்பட்டணம் டர்னர் சத்திரத்திலிறங்கினேம். அது ரெயிலுக்கு இரண்டு மயில் தூரம். கடைகள் விசேஷம். பதார்த்தங்கள் கிடைக்கும். சிம்ஹாசல மென்னும் ஸ்தலம் அருகாமையி லிருக்கிறது. ஐந்து மயில் தூரம்; அதற்கு ரெயிலுண்டு. வால்டேரைவிட்டு சாயரக்ஷை புறப்பட்டு,

௨௳: பலாசாவில் உதயமிறங்கி அதற்கு அருகாமையில் சர்க்கார் கூரையால் கட்டிய கடைத்தெருவிலிருக்கும் சத்திரத்தில் சமையல் செய்து சாப்பிட்டு மத்யானம் ௧௧-மணி மெயில் ரெயிலிலேறி கரக்பூருக்கு மறுநாள் உதயம் ௩-மணிக்கு இறங்கினேம். பலாசாவில் சகல சாமான்களும் கிடைக்கும். சௌக்யமுள்ள இடம்.

பலாசாவிலிருந்து கரக்பூருக்குப்போகும் வழியில் கர்டா ரோட்டிலிறங்கி பூரி என்னும் ஜகநாதத்திற்குப் போகவேண்டும். இது விஷ்ணு ஸ்தலம். ஆனி மாதம் உத்ஸவம்.

௩௳: கரக்பூரில் ரெயிலிற்கு அருகாமையிலுள்ள ரெயில் கூரையிலிறங்கி சமையல் செய்து சாப்பிட்டோம். அசௌக்யமுள்ள இடம். சாமான் குறைவு. ௧௦-மயில் தூரத்தில் ஊருக்குப்போனுல் பால்முதலிய சகல சாமான்களும் கிடைக்கும். இதுவரை மெட்ராஸ் ரெயில். இங்கிருந்து பெங்கால் நாகபூர் ரெயில். இவ்விடமிருந்து சாயரக்ஷை புறப்பட்டு,

சஉ: அசென்சோலி லிறங்கி ரெயில்வே கட்டடத்தில் சமையல் செய்தோம். அசௌகர்யமுள்ள இடம். க-மயில் தூரத்தில் ஆறு இருக்கிறது. ஊருக்குள் சகல சாமான்களும் கிடைக்கும். இதுவரை பெங்கால் நாகப்பூர் ரெயில். இங்கிருந்து ஈஸ்ட்டிந்தியன் ரெயில். இவ்விடத்திலிருந்து,

ருஉ: லக்கிசேரிக்கு உதயம் சேர்ந்தோம். சாயரக்ஷை புறப்பட்டு கயா. தென்பிஹார் ரெயில்வே மார்க்கம்.

கரக்பூர் - மிட்னபூரிலிருந்து நேராப் கயாவிற்கு நூதனமாய் ரெயில் போடப்படுகிறது. இது ரெயில் கட்டணம் சுலபமாகும்.

ஷ ராத்ரி கக-மணிக்கு கயாவிலிறங்கி குதிரை வண்டியில் சாமான் ஏற்றிக்கொண்டு சுமார் உ-மயில் தூரத்திலிருக்கிற கயாவிற்குப்போனேம். வண்டி க-க்கு கூலி அணு சு. யாத்திரைக்காரரை யிட்டுக்கொண்டுபோகும் குமஸ்தாக்கள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டை செய்கிறார்கள். ரெயிலில் சாமானெடுக்கும் கூலியும் அப்படியே.

ரகுநந்தன குமஸ்தா பராம்மணர் வீட்டி லிறங்கினேம். தமிழ் பேசுகிறார். அவரால் சகலவித ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. சிராத்தம் செய்துவைக்கும் உபாத்யாயர் போதாயன சுப்பராமய்யர், தமிழ் தெரியும். இவ்விடத்தில் பஞ்ச கயா, அஷ்டகயா சிராத்தம் செய்கிறார்கள். பஞ்ச கயாவிற்கு ஆறு ரூபாய். அஷ்டகயாவிற்கு பனிரண்டு ரூபாய். கூட வருகிறவர்களுக்குத் தக்கபடி செய்விக்கிறார்கள்.

பல்குனி சிராத்தம்.

விஷ்ணுபாத சிராத்தம்.

அஷ்டகயா சிராத்தம் என ௩.

பல்குனி என்பது அவ்விடத்துள்ள நதி.

சுஉ: சனி-கயாவில் ஸகல காரியமும் நடத்தப்பட்டது. யான் திங்களில் பிண்டம் போட்டேன். பல்குனி நதி. கோயிலில் விஷ்ணு பாதம். அக்ஷயவடமென்று ஒரு ஆலமரம் இருக்கிறது. புத்தகயாவென்ற இடமும் இருக்கிறது. பிச்சி என்ற ஜாதி மல்லிப்பூ மல்லிகை அதிகம். மகததேசம். சம்பகாரன்யம். கோலாஹலபர்வதம். கதாதரக்ஷேத்ரம். பல்குனி நதிதீரம் விந்தத்யஸ்யோத்தர ஆரியாவர்த்தமானம் மதுவனம். விஷ்ணுபாதக் கோயிலிருக்கிறது. அதன் பக்கத்தில் சிவலிங்கமும் வெள்ளைக்கல் நந்தியுமிருக்கிறது. சிதா இராமலக்ஷ்மண விக்ரஹம், அதற்குக் கோயில் ஆஞ்சநேயர் கோயில் முதலியவு மிருக்கிறது. பக்கத்தில் அரிஹர க்ஷேத்ரம். ரெயிலிற் போகவேண்டும். அதில்கண்டகநதி. அதில் சாளக்கிராமலிங்கமிருக்கிறது.

கயாவில் ஆசுவலாயன வெங்கடரமண சாஸ்திரி யென்று ஒருவர் கர்ணடகர் ஸ்மார்த்தகிரியை செய்து வைப்பவருமிருக்கிறார்.

கூஉ: கயாவிலிருந்து அலஹபாத்திற்கு டிகட் வாங்கி மொகல்சேரியில் இறங்கி அன்று இரவு (க) மணிக்கு அலஹபாத்திற்குப் போனேம். இதற்குப் பிரயாகை எனப் பெயர். மேற்படி கங்கையில் மறுநாள் போதாயன அமாவாசை புதன்கிழமை ஸ்நாநஞ் செய்யப்பட்டது. மறுநாள் வியாழம் திரிவேணி சங்மத்தில் ஸ்நாநம். அவ்விடத்தில் அக்பர் கோட்டையிருக்கிறது. சகல பண்டமும் கிடைக்கும். ரெயில் ஸ்டேஷனுக்கும் ஊருக்கும் ரு-மயில் தூரம். இரட்டை குதிரைவண்டி. வண்டி க-க்கு ஒரு ரூபாய். காடி வண்டி க-க்கு உ-ரூபா த்ரிவேணி என்பது கங்கை, யமுனை, ஸரஸ்வதி மூன்றும் கலந்த ஆறு.

அலஹாபாத் என்னும் ப்ரயாகை க்ஷேத்திரத்தில், அரி ஜகநாத்சாஸ்திரி விட்டி லிறங்கினேம். ப்ரயாகைவாளி ராம் லால்குமஸ்தா. தரிசனத்திற்கு க-ரூ. ங-அணு கொடுத்தால் முண்டனம் பூஜைமுதலியது செய்கிறார்கள். இது ப்ரயாகை வாளிக்குச் சேருகிறது. படகேறி யமுனு சரஸ்வதி பார்க்கப் போகவேண்டும். ஸ்நாநம் அவ்விடத்தில் செய்ய இஷ்டமுள் ளவர்கள் படகிற்குப்போகவர கால் கால் அணு அதாவது அரையணு ஆள் க-க்கு கொடுக்கவேண்டும். இவ்விடத்தில் மூன்றுநாள் கயாவி லிருப்பதுபோல் இருக்கவேண்டும்.

இவ்விடத்தில்,

கங்காதரிசனம்
சிராத்தம்   } ரூ ங.
த்ரிவேணிதானம்

ஆனல் இஷ்டமில்லாதவர்கள் தாங்களே சகலமும் நடத் துகிறார்கள்.

அலஹாபாத் ஸ்டேஷன் கூலியாட்களுக்கு (போர்டர் கட்டு) ஆள் க-க்கு ஒரு அணு. அவர்கள் வருகிறவாளிடத் தில் கூலி அதிகம் பேசுகிறார்கள். வழக்கம் தெரியாதவர்க ளிடத்தில் தக்கபடி வாங்குகிறார்கள்.

க—கயா, கயாசுரன் தேவர்கள் யாகத்திற்கு இடம் தந்த இடம். விஷ்ணுஸ்தலம். சகல சுபகார்மங்கட்கும்முதலில் நாந்திசிராத்தம் செய்வதால் காசியாத்திரை செய்வோர்முத லில் கயாவில் சிராத்தம் செய்க. இவ்விடத்தில் படிகமணி நயம்.

உ—ப்ரயாகை, அதனருகே கங்கை யமுனை ஸரஸ்வதி என்னும் த்ரிவேணி சங்கமம். ப்ரயாகைதீர்த்தம் கட்டுமிடம்,

௩—காசி, முக்திக்ஷேத்ரம், இவ்விடத்தில் ருத்ராக்ஷம் ஸ்படிகலிங்கம் நயமான விலை.

௩௨௨: வெள்ளி-அலஹபாத்திலிருந்து பெனாரஸ் கன்டோன்மெண்டிற்கு டிகட்வாங்கி அன்றிரவு பெனாரஸ் கன்டோன்மெண்ட் ரெயில் ஸ்டேஷனிலிறங்கினேம். வண்டிக்காரர்கூலி அதிகம் கேட்டபடியால் அன்று ஸ்டேஷனிலேயேயிருந்து மறுநாள் சனி உதயம் வண்டி க-க்கு ஒரு ரூபாய் பேசி ௩-வண்டியில் காசிகேதாரகட்டம் கேரளம் சுந்தரசாஸ்திரி சுப்ரமண்யசாஸ்திரி வீட்டில் இறங்கினேம். இவ்விடத்தில் யாத்திரைத் தரகர்கள் தொந்தரையும் குரங்குத் தொந்தரையும் அதிகம்.

சமயாசார முடையவர்கள் சகலத்திற்கும்முதலில் சுத்தி புண்யாஹவாசம் செய்யும்போது ஸப்த நதிகளை வரிக்க ஆரம்பித்து கங்கையை முதலில் வரித்துச் சொல்வதால் கங்காஸ்நாநம் தேஹசுத்திசெய்வதில் முதன்மை.

அதன்பின் விசுவநாதர் தரிசனம் முக்தியைக் கொடுக்கும்.

அதன் பின் முக்திமண்டபத்திலிருந்து ஜபிக்கவேண்டும். இது மேற்படி பலன்களை தப்பாமற் கொடுக்கும், சத்யம்.

௩௩௨: காசி கேரள சுந்தர சுப்ரமண்யஐயர் மடத்திலிறங்கினேம். கேதாரகட்ட கங்காஸ்நாநம் செய்தோம். விசுவநாதர் அன்னபூரணி தரிசனம் செய்தோம்.

சுந்தர சாஸ்திரியாரால் சகல ஏற்பாடும் விமரிசையாய் நடத்தப்படும்.

கஞ௳: காசி விசுவேசருக்கு அபிஷேகம் கிருஷ்ணசாஸ்திரியாரால் நடத்தப்பட்டது.

கசு-கஎ-கஅ-ககூ-தேதிகளில் காசிவாசம்,

காசியில் விசுவநாதர் கோயில் முக்யமானது. அதில் முக்திமண்டபமும் ஞானவாபிஎன இரண்டிருக்கிறது. ஞானவாபி ஜலத்தை ப்ரோக்ஷித்து அதினெதிரிலிருக்கும் முக்தி மண்டபத்தில் ஜபஞ்செய்யாதவர்கட்குக் காசி க்ஷேத்ரம் விசுவநாதரிவர்களை தரிசித்த பலன் கிடையாது. அதன் தெற்கே யிருந்த கட்டடத்தை யிடித்து ஆரங்கஜீப் என்னும் மஹமதிய அரசன் மசூதி கட்டிவைத்திருக்கிறுன்.

கங்காகட்டம் கூச. இதில் மணிகர்ணிகா கட்டம் சிறந்தது. சிவனது காதின் குண்டலம் இவ்விடத்தில் விழுந்தமையால் அப்பெயர் வந்தது. கர்ணிகா-காது, மணி-அதில் தரித்திருந்த மணி.

இதன் விபரங்களை காசிகாண்டம்-சைவபுராண முதலியவற்றில் காண்க.

காசி-கயா-அலஹபாத் என்னும் ப்ரயாகை-இம் மூன்று இடங்கட்கும் பட்டிணமிருந்து போய்வர ரெயிலிற்கு ரூபாய் ௬௨. மற்ற செலவு இஷ்டப்படி.

முதல் கயாவிற்குப் போய் பித்ருகட்குப் பிண்டம் போட்டுப் பின்பு அலஹபாத் என்னும் ப்ரயாகைக்குப் போய் இஷ்டகாமியம் சித்திக்க ப்ரயாகை த்ரிவேணி ஸ்நானஞ்செய்து முக்தியடையும்பொருட்டு காசிகங்கையில் மூழ்கி காசிவாசம் செய்யவேண்டும்.

காசிக்குப் போய் ப்ரயாகைக்குப் போனுல் பலனில்லை. இந்தப்படி சைவபுராணம் சொல்லுகிறது.

கயாவில்—கயாவாளி

ப்ரயாகையில்—ப்ரயாக்வாளி

காசியில்—கங்காபுத்ராள் என ஸ்வதந்த்ரஸ்தர்க ளிருக்கிறார்கள். இவர்கட்குக் கட்டணம் கொடுக்கவேண்டும். இப்போது இஷ்டப்படி கொடுப்பதுண்டு.

உ0வ: திரும்புகாலையில் காசியிலிருந்து அசன்ஸோலிற்கு டிகட்வாங்கி மோக்மியா ஜங்ஷனில் உக-வ ஞாயிற்றுக்கிழமை உதயமிறங்கி அன்று சாயரக்ஷை வண்டியில் அஸன்ஸோலிற்கு இராத்ரியி லிறங்கினோம்.

உக: அசன்சோலில் சௌக்கிய மில்லாததால், உஉவ உதயம் புறப்பட்டு,

உஉவ: திங்கள் புரிலியாவி லிறங்கினோம். வசதியான விடம். ஊரில் சகலபண்டமுங் கிடைக்கும். ரெயிற்குச்சமீபத்தில் தர்மசாலையென்னு மிடமிருக்கிறது. சமையல் செய்ய வசதி, நல்லஜல ஏரி. அவ்விடமிருந்து,

உங‌வ. உஉ-வ இரவு அ௯-மணிக்கு ரெயிலேறி கரக்பூருக்கு உதயம் அ௯-மணிக்கு வந்துசேர்ந்தோம். வசதியில்லாததால் பகல் உ-மணிக்கு ரெயிலேறி கடக்கிற்கு இராத்திரி உ௯-மணிக்குப் போனோம்.

உசவ புதன் உதயம் எ௯-மணிக்கு ரெயிலேறி மறுநாள் உதயம் சவ-மணிக்கு பெஜ்வாடாவி லிறங்கினோம்.

உருவ வியாழம் பெஜ்வாடா-க்ருஷ்ணாநதி ஸ்நானம் செய்தோம். சாப்பிட்டு சாயரக்ஷை எ-மணிக்கு ரெயிலேறினோம்.

8

உசுஅ வெள்ளி உதயம் டெட்டுவிலிறங்கி கிருஷ்ணசாமி முதலியார் விருந்துண்டோம். இவர் உப்பளம் கால்வாயில் உத்தியோகஸ்தர். இவ்விடம் பலராமரெட்டி சத்திரத்திலிறங்கினேம். சாயரக்ஷை ரெயிலேறி,

உஎஅ சனி உதயம் பட்டிணம் வண்ணாரப்பேட்டையிலிறங்கி சிந்தாதிரிப்பேட்டைக்கு வந்தோம்.

காசியாத்திரை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

இராமேசுவர யாத்திரை.

இராமேசுவரத்திற்கு கலி ௪௯௯௮க்கு ப்ரபவாதி ௩௰-க்கு துர்முகி தையில் வந்த மஹோதயத்திற்கு நான் போயிருந்தேன். அப்போது மதுரைவரை ரெயிலிற்போய் அங்கிருந்து வண்டியில் (ரு) ஐந்துநாள் போகவேண்டும். ஷிமாதம் ௬-உ வெள்ளிக்கிழமை சிந்தாதிரிப்பேட்டையிலிருந்து தென்னிந்தியன் ரெயில்வே மார்க்கமாய்ப் புறப்பட்டுப்போனேன்.

இப்போது சாயரக்ஷை சென்னப்பட்டிணம் எழும்பூரில் மெயில் ரெயிலில் ஏறி மறுநாள் உதயம் திருச்சினப்பள்ளியிலிறங்கி அவ்விடம் திருவானைக்கா, ஸ்ரீரங்க முதலிய விடங்களை தரிசித்துக்கொண்டு சாயரக்ஷை ரெயிலேறி,

மதுரைக்கு மறுநாள் உதயம் போகவேண்டும். அவ்விடத்தில் மீனாக்ஷி சுந்தரேசரையும் கூடலழகரையும் தரிசித்து மறுநாள் உதயம் புறப்பட்டு, இராமேசுவரம் வெற்றிலை மண்டபம் போய்ச் சேரவேண்டும்.

அவ்விடத்திலிருந்து பாம்பன்சமுத்திரம் படகேறி அப்புறம் அ-மயில் தூரம் இராமேசுவரம் போய்ச் சேரவேண்டும்.

இராமேசுவரம் இராமர் ராவணவதம் செய்த ப்ரம்மஹத்தி நீங்கு நிமித்தம் சிவலிங்கம் பூஜை செய்தவிடம். இவ்விடத்தில் ப்ரம்மஹத்தியாதி பைசாசதோஷம் ராகுதோஷ

முதலிய உடையோர் ஸ்நாகஞ்செய்து நாக முதலிய ப்ரதிஷ்டைசெய்வதால் அத்தோஷம் நீங்கி புத்ரப்பேறு முதலியது அடைகிறார்கள்—சத்யம்.

இவ்விடத்தில் "அத்ரபூர்வ மஹர்தேவம்" என்னும் வாக்கியப்படி சுப்ரமண்யர் அகத்தியர் பூஜித்த குகேசர் அகத்திசர் லிங்கங்க ளிருக்கின்றன. இவைகட்கு முதற்பூஜை. சுப்ரமண்யர் வசித்தமையால் கந்தமாதன பர்வதமென அவ்விடத்திலுள்ள மலைக்குப் பெயர் வழங்குகிறது.

சென்னப்பட்டணத்திலிருந்து இராமேசுவரம் போய்வர ரெயில் செலவு ஆள் க-க்கு ரூபாய் கயஉ. மற்றச்செலவு இஷ்டப்படி.

சேது ஸ்நானகட்டத்திற்கு அவ்விடமிருந்து ககூ-மயில் கரைவழியாவது சமுத்திரத்தில் படகிலாவது செல்லவேண்டும். இவ்விடங்களில் சத்திரம் சாப்பாடு ஜலசௌளக்கியம் முதலிய யாவும் உண்டு.

இராமேசுவரத்தில் காசி - முத்து சாஸ்திரிகள் வீட்டிலிறங்கியிருந்தோம். இவர் தகப்பனார் காசிக்குப் போய்வந்ததால் அப்பெயர் சேர்க்கப்பட்டது. இவருக்குக் காசிமுதல் கன்யாகுமரிவரைத் தெரியும். மிகவும் சாந்தமுடையவர். யாத்திரை சாலிகளைத் தக்கபடி உபசரிப்பவர்.

இராமநாதபுரமிறங்கி தேவிபட்டணம் போய்வந்து மறுபடி ரெயிலேறி வெற்றிலைமண்டபம் சேர்வோரு முண்டு.

வரும்போது சமுத்திரவழியாம் தர்பசயனம் வருவதுமுண்டு. காத்திசையாமற் போகுமாகில் இராமநாதபுரமிறங்கி தர்பசயனம் போய்வருவதுண்டு. தர்ப்பசயனம் இராமர்

சேதுபந்தனத்தின் பொருட்டுதர்ப்பையில் படுத்துக்கொண்டு விரத மிருந்த விடம்.

தர்ப்பசயனத்திலிருந்து உத்தரகோசமங்கைக்குப்போய் ஸ்வாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இராமநாதபுரம் வந்து சேருவது முண்டு. உத்தரகோசமங்கை சிவஸ்தலம்.

தர்பசயனத்திற்கும் உத்தரகோசமங்கைக்கும் அ-மயில். உத்தரகோசமங்கைக்கும் இராமநாதபுரத்திற்கும் ந-மயில்.

இராமேசுவரத்தில் யாத்திரைசாலிகள் செலுத்துங் கட்டண விபரம்.

கோடிதீர்த்த அபிஷேகம் குடம் ஒன்றுக்கு	0	0	3
தேங்காய் நைவேத்யம் செய்ய காய் 1-க்கு	0	1	0
அஷ்டோத்தர அர்ச்சனை 1-க்கு	0	5	0
ஸஹஸ்ரநாமம்	1	0	0
பாயஸ நைவேத்தியம்	1	0	0
வடைபாயஸ நைவேத்தியம்	2	0	0
கங்காபிஷேகம் தீர்த்தச்சொம்பு 1-க்கு	1	12	0
உபயாபிஷேகம் நைவேத்ய முட்பட	5	7	7
தங்கப்பல்லக்கு உத்ஸவம்	17	8	0

ஷை உற்சவம் தற்காலம் சுக்ரவாரம்தோறும் இராமநாதபுர சமஸ்தானக் கட்டளையில் நடத்தப்படுகிறது.

பஞ்சாம்ருத அபிஷேகம்	19	12	6
பஞ்சமூர்த்திகள் அபிஷேகம் உத்சவம்	150	0	0
சங்காபிஷேகம்	350	0	0
மஹாபிஷேகம்	500	0	0

சகல கட்டளைகளிலும் சர்க்காருக்குப்
பாதிதொகை சேரும்.

இராமேசுவர சிவாலயத்தில் சேதுமாதவ ரென்னும் விஷ்ணுவாலயமும் மாதவதீர்த்தமு மிருக்கிறது.

இராமேசுவர ஆலயத்தை வ்ருத்தி செய்தவர் சேதுக் காவலராகிய இராமநாதபுர ஜமீன்தார். இவருடைய பதுமை பர்வதவர்த்தனி யம்மன் சந்நிதி மண்டப முகப்பிலும் பிற மண்டபங்களிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆலயத்தில் நித்தியம்
ஆறுகால பூஜை விபரம்.

1—உதயம் திருவனந்தல்-பொரி வெற்றிலை பாக்கு. படிக லிங்க அபிஷேகம் நைவேத்யம்.

2—விளாபூஜை சுத்தசம்பா தோசை, திருவநந்தபுரம் ராஜா கட்டளை.

3—காலசந்தி புதுக்கோட்டை இராஜா கட்டளை கோயிலில் சேர்க்கப்பட்டது.

4—உச்சிகாலம் சம்பா பொங்கல், சர்க்கரைப்பொங்கல், வடை, பாயஸம்.

5—சாயரக்ஷை புளியோரை. கோயில் துறையில் பச்சையப்ப முதலி கட்டளை சேர்க்கப்பட்டது. நாட்டுக்கோட்டையார் பால் கங்கை அபிஷேகம்.

6—	அர்த்தஜாமம்	மிளகுச்சம்பா.
	பள்ளியறை	பால் பொரிதாம்பூலம்.
	திருவநந்தலும்	பள்ளியறையும் ஒரேகணக்கு.

காலசந்தியிலும் சாயரக்ஷையிலும்
நித்யோத்ஸவ முண்டு.

மஹோத்ஸவ விபரம்.

மாசி தேய்பிறை சஷ்டியில் கொடியேற்று.

நாள்.	பகல்.	இரவு.
1	வெள்ளி சப்ரம்.	வெள்ளி சப்ரம்.
2	ஷை	கற்பகவிருக்ஷம் காமதேனுபெருச்சாளி மயில் சப்ரம் இவைகளில் பஞ்சமூர்த்தி புறப்பாடு.
3	கந்தமாதனம்போதல்.	பூதம் சிம்ஹம்.
4	சப்ரம்.	ராவணன் தாமரை.
5	ஷை	யானை பல்லக்கு.
6	ஷை	வ்ருஷபம்.
7	ஷை	சப்ரம், பின் சபாநாதர் புறப்பாடு.
8	சபாநாதர்.	குதிரை கிளி.
9	ரதம்.	ராத்திரி அபிஷேகம். சிவராத்திரிவிசேஷம்.

10	தீர்த்தம், அக்னிதீர்த் தத்திற் கொடுக்கப் படுகிறது.	சாயந்த்ரம் வசந்த உத்சவம் ராத்திரி பிச்சாடனம் அவ ரோஹணம்.
11		சண்டோத்சவம்.

மாசி-மீீ பௌர்ணமியில் மகதீர்த்தம்.

ஆடிப் பூர உத்சவம் இராம தீர்த்தக்கரையில் நடக்கிறது. பஞ்சமூர்த்திகள் புறப்பாடு.

இராமேசுவரத்திலுள்ள முக்ய தீர்த்தங்கள்.

1—சக்ரதீர்த்தம் நவபாஷாணமென்னும் தேவிபட்டணத்தில் பெருமாள் கோவிலுக் கெதிரிலுள்ளது.

2—வேதாள தீர்த்தம் தில்லை நாச்சியம்மன் கோவிலிற்குத் தெற்கு, வெற்றிலை மண்டபத்திற்கு மேற்கு 6-மைல்.

3—பாபவிநாசம் வெற்றிலை மண்டபத்திற்கு வடக்கு சமீபம்.

4—சீதாகுண்டம் தங்கச்சிமடத்திற்கு வடக்கு $\frac{1}{4}$-மைல்.

5—மங்களதீர்த்தம் தங்கச்சி மடத்திற்குக் கிழக்கு $\frac{1}{4}$-மைல், சாலையில்.

6—அமுர்தவாபி தீர்த்தம் ஏகாந்த ராமஸ்வாமி கோவில்.

7—பிரமதீர்த்தம் இராமேசுவரத்திற்கு வடக்கு $\frac{1}{2}$-மைல்.

8—அநுமார்தீர்த்தம் இராமேசுவரத்திற்கு வடக்கு $\frac{1}{4}$-மைல்.

9—அகஸ்தியர் தீர்த்தம் இராமேசுவரத்திற்குக் கிழக்கு $\frac{1}{4}$-மைல்.

10—இராமதீர்த்தம் இராமேசுவரத்திற்கு மேற்கு $\frac{1}{4}$-மைல்.

11—லக்ஷ்மணதீர்த்தம் இராமேசுவரத்திற்குமேற்கு 1-மைல்.

12—ஜடாதீர்த்தம் இராமேசுவரத்திற்குத் தெற்கு 3-மைல்.

13—மஹாலக்ஷ்மி தீர்த்தம் கீழ்க்கோடரவாசலில் அனுமார் கோவிலுக்குத் தெற்கு.

14—அக்நி தீர்த்தம் இராமேசுவர ஆலயத்திற்குக் கிழக்கு சமுத்திரம்.

15—சக்ரதீர்த்தம் ஆலயம் இரண்டாம் பிரகாரத்துள்.

16—சிவகங்கை ஆலயத்தில் ஸ்வாமி அம்மன் கோவிலுக்கு மத்தியில்.

17—சங்க தீர்த்தம் ஆலயம் இரண்டாம் பிரகாரத்தில்.

18—யமுனாதீர்த்தம் ஷை

19—கங்காதீர்த்தம். ஷை

20—கயாதீர்த்தம். ஷை

21—சர்வதீர்த்தம் ஸ்வாமி சன்னதியில்.

22—தனுஷ்கோடி.

உபதீர்த்தம்.

1—வைரவ தீர்த்தம், பாம்பன் சமுத்திரம்.

2—கபிதீர்த்தம் பாம்பனில் திருக்குளம்.

3—ருணவிமோசனம் ஏகாந்த இராமசுவாமி கோவிலுக்கு வடக்கு.

4—தனுசு தீர்த்தம் அல்லது வில்லூன்றித் தீர்த்தம் தங்கைச்சி மடத்திற்கு ஒருமைல் சமுத்திர சுத்த ஜலம்.

5—சுக்ரீவ தீர்த்தம் கந்தமாதன பர்வத பிரதக்ஷிணத்தில்.

6—அங்கததீர்த்தம் ஷை

7—ஜாம்புவதீர்த்தம் ஷை

கந்தமாதனபர்வதத்தில் ஸ்ரீராமர் பாதம்.

8—தர்மதீர்த்தம் ஷை

9—வீமதீர்த்தம் ஷை

10—அர்ஜுனதீர்த்தம் ஷை
11—நகுலதீர்த்தம் ஷை
12—ஸஹதேவதீர்த்தம் ஷை
13—த்ரோபதாதீர்த்தம் ஷை
14—தேவதீர்த்தம் ஷை
15—இலங்கைமாகாளி தீர்த்தம் ஷை
16—மாதவதீர்த்தம், மேற்குக் கோபுரவாயில் அருகில்
17—நளதீர்த்தம்
18—நீலதீர்த்தம்
15—கவாக்ஷதீர்த்தம்
20—கவேதீர்த்தம்
21—கந்தமாதனதீர்த்தம்
} இவை ஐந்தும் சேது மாதவர் சன்னிதியில்.
22—பிர்ம ஹத்தியா விமோசனம்
23—சூரியபுஷ்கரணி
24—சந்த்ரபுஷ்கரணி
} இவை மூன்றும் இரண்டாம் பிரகாரம்.
25—காயத்ரி
26—சாவித்ரி
27—சரஸ்வதி
} இவை மூன்றும் கீழகோபுரம் ராஜா சத்திரத்திற்குப் பின்.
28—நாகதீர்த்தம் தர்மகர்த்தாமடத்தில்

தீர்த்தம் 22-உம், உபதீர்த்தம் 28-உம முக்யமானவை.

இவற்றின் சரித்திரங்களை சேதுபுராணம் தமிழிலச்சிட்டிருப்பதிற் காணலாம்.

காசி.

இது சென்னையிலிருந்து ரயில்மார்க்கமாய் 1550-மயில் தூரமுள்ளது. சென்னையிலிருந்து காசிக்குப்போக:

		ரூபா.	அணா.
முதல் வகுப்புக் கட்டணம்	...	106	5
இரண்டாம் வகுப்பு ...	...	53	4
மூன்றும் வகுப்பு மெயில்	...	21	2
ஷை சாதாரணம்	...	16	7

இராமேசுவரம்.

சில வருஷங்கட்கு முன்னர் இராமேசுவரத்துக்குப் போகவேண்டுமானால், மதுரை வரையில் ரயில்மார்க்கமாய்ப் போய், மதுரையிலிருந்து வண்டியில் 5 நாள் பிரயாணஞ்செய்யவேண்டியிருந்தது. இப்போது இராமேசுவரத்துக்கு நேரே ரயில் போகிறது.

சென்னையிலிருந்து இராமேசுவரம் ஸ்டேஷன் 448-மயில்தூரம். பாம்பனிலிருந்து இராமேசுவரம் 8-மயில் தூரம்.

இராமேசுவர ஆலயம் ரயில் ஸ்டேஷனிலிருந்து ஒரு மயில் தூரத்திலிருக்கிறது.

இராமேசுவரத்தில் தற்போது ஆறுதர்ம சத்திரங்களுள்ளன. இவற்றில் ஹிந்து பிரயாணிகட்குச் சாப்பாடும் இருப்பிடமும் இலவசமாய்த் தரப்படுகின்றன.

இராமேசுவரம் ஸ்டேஷனிலிருந்து சேது என்று வழங்கும் தனகோடி தீர்த்தம் சுமார் 18-மயில் தூரத்திலிருக்கிறது. இதற்குப் படகிலாவது, வண்டியிலாவது போகலாம்.

சென்னையிலிருந்து இராமேசுவரத்துக்கு ரயில் கட்டணம் :

		ரூபா.	அணா.
முதல் வகுப்பு	... ...	28	0
இரண்டாவது வகுப்பு	...	14	0
மூன்றாவது வகுப்பு	...	4	15

